

Garja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI**

Misses Olga, Mildred and little Jonita Erjavec,
Joliet, Ill., daughters of our
Supreme Secretary

The Dawn **OFFICIAL
PUBLICATION**
**OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

**SLOVENSKA ŽENSKA
ZVEZA**

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slajo,
1709 E. 21st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee
Predsednica—President
Mrs. Marie Prislaid,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio.

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Goghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspot,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
5 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomazin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja
THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWU..... 1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
1135 East 71st St.
Tel. HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

**SLOVENIAN WOMEN'S
UNION OF AMERICA**

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odesk—Educational Committee
Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Šimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odesk—Advisory
Board

Mrs. Barbara Kramer, predsednica,
476 Kansas St., San Francisco, Cal.

Mrs. Agatha Dezman,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameon,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye
1097 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

1940 — Januar — 1940

1	P	Novo leto.	9	T	Julijan, Bazilisa	17	S	Anton	25	Č	Spreobr. sv. Pavla
2	T	Ime Jezusovo	10	S	Agathon	18	Č	Stol sv. Petra	26	P	Polikarp
3	S	Genovefa, devica	11	Č	Higin	19	P	Marija, muč.	27	S	Janez, zlat.
4	Č	Angela, vdova	12	P	Ernest, Tatjana	20	S	Fabijan, Sebastijan	28	N	Peter Nolask
5	P	Emilijana	13	S	Veronika, Lucij	21	N	Neža, dev. muč.	29	P	Francišek Sal.
6	S	Sveti Trije Kralji	14	N	Hilarij, Feliks	22	P	Vincencij in Anast.	30	T	Martina, Hijacinta
7	N	Sveta Družina	15	P	Pavel	23	T	Zar. dev. Marije	31	S	Janez Bosko
8	P	Teofil	16	T	Marcel, Berard	24	S	Timotej, Evgen			

1940	»	JANUARY					»	1940
SUN.	MON.	TUE.	WED.	THU.	FRI.	SAT.		
»	1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11	12	13		
14	15	16	17	18	19	20		
21	22	23	24	25	26	27		
28	29	30	31	»	»	»		

MARIE PRISLAND:

Novoletne misli

DANDANES ko je na svetu toliko sovraštva in intrig, se še posebno zavedamo, kako nam je iskreno prijateljstvo potrebno. Pričnimo toraj novo leto s trdno voljo, da si bomo skušale pridobiti kolikor mogoče veliko dobrih prijateljev.

Nekatere, ki ste imele bridke skušnje, boste morda oporekale češ, kaj mi hočejo prijatelji; če padem v nesrečo, itak vsi prijatelji izginejo. — Morda imate deloma prav. — Včasih imamo res okrog sebe ljudi, ki jih kličemo prijatelje, ki so z nami dokler gre vse po sreči. Kakor hitro se pa veter obrne in prijatelje res potrebujemo, nas bodo ravno isti grajali, ali nas pa na cedilu pustili. Take skušnje človeku zadajo hude rane in večkrat v njem ubijejo vero v prijateljstvo. Nikar se pa ne jezimo na one, ki so se nam v težkih urah izneverili, ampak očitajmo samim sebi, ker si nismo znali pridobiti dobrih prijateljev. — Pravi prijatelj je tisti, ki stoji z vami skozi dobro in slabo in ki vas zagovarja tudi takrat, ko je sam prepričan, da ste v zmoti.

Svet je dandanes tako plitek za globoka čustva, da je pravo prijateljstvo še posebno dragoceno. — Kako sladko zavest vam da prijatelj, kateremu lahko popolnoma zaupate; o katerem ste prepričani, da vas razume, z vami simpatizira in ki se ne ustraši vas zagovarjati tudi takrat, ko niste zraven. Ako ste tako srečni, da imate takega prijatelja, pokažite mu svojo hvaležnost in to ob vsaki priliki.

Dobri prijatelji ne pridejo sami od sebe; treba jih je zaslužiti. Plemenit človek, ki ga diči hvaležnost, bo vedno imel

dobre prijatelje. Neiskren, zahrbtnen in zavisten, pa prijatelj ne bo dolgo obdržal, ker če kje, velja tukaj pregovor: Kakor se posojuje, tako se vračuje.

Napravimo ob pričetku novega leta obljubo, da bomo vsak dan in to skozi vse leto, rekli kakšno dobro besedo v prid tega ali onega našega prijatelja in znanca in krog onih, ki nam bodo želeli dobro, se bo vidno širil. Napake drugih ljudi nam ne škodijo, niti nam ne koristijo, zakaj bi se toraj spotikali ob nje. Rajši poiščimo dobre lasnosti, katerih ima vsak človek nekaj in poudarjajmo te, napake pa prezrimo, ker tudi sami nismo brez njih. Če pa moramo izreči kritiko, naj bo ta kritika stvarna in poštena, toraj taka, ki nas ne bo poniževala, ampak nam dala pečat dostojanstva in rabsodnosti.

Naše življenje je tako kratko, da se res ne splača s neprijetnostmi ga sebi in drugim greniti. Par let zatem, ko nam bodo zapeli "Miserere," se nas nihče več ne bo spominjal. Celo naši domači, katerim se v življenju zdimo nenadomestljivi, nas bodo kmalu pozabili. Zakaj bi torej po svojem načinu ne skušali bližnjim koristiti, dokler to lahko storimo. Dobre misli, plemenita dejanja, bodo koristila tudi nam, ker nam bodo prinesla zadovoljnost in mir srca. Ali niso pomilovanja vredni tisti ljudje, ki imajo vedno kako "piko" na tega in onega in se razburjajo, ker ta in ta ni tak in tak. Ni večje sreče na svetu kot je mir srca in tega najdemo le v duši plemenitega človeka, ki želi vsem dobro, nikdar pa v srcu onega, ki kuje sovraštvo in stresa jezo na vso svojo okolico.

PRAVKAR smo obhajali vesele božične praznike. Vesele? Malo je bilo veselega razpoloženja med nami. Veselo oznani- lo, da se nam je narodil Zveličar sveta, je grenila zavest težke krivde, da smo se tako da- leč oddaljili od Njegovih nauk in zapovedi. Ho- teli smo postati srečni brez Njega, ustvarjali smo si nebesa na zemlji in za kazen smo dobili — pekel. Domišljevali smo si v svoji človeški plitvosti, da je mogoče iti preko Njega brez kazni. Toda, slej ko prej veljajo Njegove besede: Brez mene ne za- morete ničesar . . .

Kam so nas zavedli voditelji, ki so napoveda- li boj Bogu! Stalin, Hitler in mnogi drugi, ki so učili in še učijo, da je vera opij ali mamilo člove- štva, da je Bog dandanes čisto odveč, da bo svet srečen, ko bo porušena zadnja cerkev in pobit zad- nji duhovnik, vsi ti laži-voditelji so v premnogih milijonih zadušili pojme o pravičnosti, ljubezni in drugih družabnih čednostih, brez katerih si ure- jene in pravične človeške družbe ne moremo pred- stavljati. Uničili so krščanstvo v svojih deželah in mesto krščanstva so prevzeli filozofijo afriškega divjaka, kateremu je pravica — moč. In tako vidimo, kako se vsled te divjaške miselnosti dvaj- setega stoletja podirajo stare in preizkušene na- prave, kako se rušijo stebri držav in narodov s strahom opazujemo, da prisege in pogodbe nima- jo več nikakšne veljave, da hinavska usta pona- vljajo svete obljube, katerim nihče več ne verja- me, da so samo oni narodi varni pred svojimi so- sedi, ki imajo dovolj bajonetov in kanonov, ker pač pravice dandanes, v tem naprednem dvajsetem stoletju, nihče ne spoštuje in se je nihče ne boji. Edino, kar se še rešpektira, je moč, sila.

Kljub vsem iznajdbam, kljub vsej toliko hva- ljeni civilizaciji, padamo globlje in globlje v džun- glo, divjino, kjer imajo zveri približno iste pojme o pravici in drugih socialnih čednostih, kakor mo- derna človek. Bodoči zgodovinar bo naslovil svojo zgodbo o našem stoletju najbrž takole: O civilizir- anih divjakih dvajsetega stoletja. . .

Kjer ni Kristusa, tam je kaos, zmeda. Stalina in njegove pomočnike smatramo za glavne glasni- ke brezboštva. Sadove teh brezbožnih idej in nauk smo lahko opazovali ves čas, odkar so bili komunisti na "vladi" v nesrečni Rusiji. Življenje v tej deželi nima nobene cene. Milijoni so bili po- biti ali izstradani, ker so si upali samo misliti dru- gače, kakor rdeči mogotci. S stavkami, podtalnim rovarjenjem, umori in vsemi mogočimi nemoralni- mi sredstvi so izkušali komunisti zanetiti požar revolucije v drugih deželah. Nič jim ni bilo sveto. Špansko so zalili s krvjo. Opustošili so jo in raz- dejali, da bo vzelo dolga leta, da si zopet opomore.

Kamor pa niso mogli zanesti ogenj in meč, so pa zastrupljali srca, posebno mladine, s svojimi pre- vratnimi nauki. Sicer trezni in razsodni možje so prerokovali obnovitev človeške družbe v smislu komunističnih nauk. In akopprav se je ljubezen do komunistične Rusije sedaj nekam ohladila, si vendar še nismo na jasnem, koliko razdejanja je povzročil v svetu ta nauk krvi in sovraštva.

Da je bilo komunistom mogoče žeti toliko uspehov in da smo morali dolga leta poslušati sla- vospeve o sovjetskem nestvoru, ki jih je prepevalo naše dnevno časopisje, temu je bil glavni vzrok ta, da so mnoge države, ki še hočejo veljati za krščan- ske države, že davno zavrgle Kristusa in Njegov nauk, in so se torej v verskem pogledu znašle na sorodnih tleh s sovjetskimi brezbožniki. Le po- gledjmo Zedinjene države, ki so v šolah in v javnem življenju sploh, popolnoma razkristjanjene. Kak- šno čudno pisano družbo smo dobili tukaj v komu- nističnih vrstah in med komunističnimi priganja- či! Hollywoodske milijonarje, sinove in hčere mi- lijonarjev na Wall-Street-u, može in žene na naj- višjih mestih, torej ljudi, katerim bi niti v sanjah ne padlo v glavo, da bi s kom, po komunistično, de- lili svoje milijone, vsi ti so se pri šampanjcu in bogatih banketih navduševali za komunistične ideale!" Kdo naj razloži to uganko? Prav lahko jo je razumeti, ako pomislimo, da v življenju teh ljudi nima Kristus nobenega pomena in da jim je nad vse moral ugajati sovjetizem, ki je temeljito obračunal s "srednjeveškimi marnjami" in "kr- ščanskim praznoverjem." Akopprav je bilo povsem jasno, da se v Španski bije boj med komunizmom in krščanstvom, so ti "prosvitljenci" izpregledali komunistom vse morenje in opustoševanje, ker so menili, da je uničenje katoliške cerkve v Španski tako veliko dobro delo, da so v primeri s tem vsi umori in požigi prava malenkost. Prav isto so menda mislili naši slovenski odpadniki, ki so zbi- rali darove za španske komuniste, akopprav veno- mer trdijo, da niso komunisti. Da, da, le kadar je treba udariti po veri in Kristusu, se znajdejo s ko- munisti pod isto streho komunisti pa pridno izrab- ljajo duševno otopelost in nerazsodnost teh ubogih ljudi ter z njihovo pomočjo majajo stebre države in človeške družbe.

Kako pa mi? Vse smo že poizkusili in videli ter prišli do zaključka: Kristus in Njegovi nauki so edina rešitev držav in narodov. Dal Bog, da bi nam novo to leto in pred vsem prihodnji božični prazniki prinesli čistega veselja, pred vsem pa mi- ru med narodi, ki pa bo mogoč le tedaj, ako bodeta naše življenje preželi oni dve veliki zapovedi: Lju- bi Boga nad vse in svojega bližnjega kakor sam sebe.

LEO ZAKRAJŠEK:

SLOVENIJA — KARSTGAU

EKAJ dni po povrnitvi iz zadnjega obiska v Jugoslaviji sem dobil od urednice "Zarje" poziv, da nekaj napišem o razmerah v naši stari domovini. Obljubil sem ji, da ji o priliki ustrezem ter napišem kaj primernega. Ker obljuba dela dolg, zlasti še, ker me je gospa urednica dela "on the spot" s tem, da je objavila mojo obljubo v naslednji številki, se res ne morem izmuzniti. O, te ženske, to vam znajo.

Leo Zakrajšek

Pisanje navsezadnje ni nikaka muka, toda pisati stvarno o sedanjih razmerah v kaki evropski deželi, je pa težava, kajti važni in veliki zgodovinski dogodki se sem servirajo takorekoč kar trikrat na dan. Kar je bilo včeraj še obstoječe dejstvo, je danes že brez pomena in veljave. Včerajšnje svečane obljube in častne besede, so danes prazne pleve. Stebri, na katere smo včeraj zidali bodočnost, so danes zrušeni in razmetani. Ideje, na katere smo včeraj prisegali, so danes ali prebarvane z vsemi mogočimi barvami, ali pa pometene na smetišče. In danes se nam niti ne sanja o tem, kar bo jutri veljalo in odločevalo. Pa naj človek piše stvarno v takih časih, če more. Zato se mi zdi varnejše, da pišem o tem, kar se je že zgodilo. Med minulimi dogodki pa so taki, o katerih nam je poročalo časopisje, a dosti je pa tudi takih, navadno še važnejših in zanimivejših, o katerih nismo ničesar brali v nobenem časopisu. Eno takih velevažnih zakulisnih dejanj pa se tiče ravno naše lepe in ljubljene Slovenije in sem zato mnenja, da bo opis tega prijal čitateljicam in čitateljem (poročajo mi namreč, da so v mnogih slučajih moški zvestejši bralci Zarje kakor pa ženske). Pripomnim pa naj še, da sem bistvene podatke o tem dejanju dobil v Jugoslaviji in sicer od takih oseb, da v njih verodostojnost prav nič ne dvomim.

* * *

Proti koncu leta 1937 je jugoslovanska vlada iz zanesljivih virov izvedela, da se je Nemčija odločila za okupacijo Avstrije ter da je izvršitev tega načrta samo vprašanje nekaj mesecev. Kar pa je v tem poročilu jugoslovanske državnike še posebno pogrelo, je bilo to, da namerava Hitlerjeva vojska istočasno zasesti tudi Slovenijo do Gorjancev ter da so tudi za okupacijo Slovenije izdelani načrtni podrobni načrti ter da so Nemci Slovenijo že prekrstili v Karstgau (Kraška pokrajina).

Ta nemški načrt nam bo toliko lažje razumljiv, ako pomislimo, da tečeta skozi Slovenijo dve

važni železnici, Južna in Bohinjska, ki spajata Dunaj z Italijo in morjem, a Južna železnica pa ima razmeroma kratko in ugodno zvezo tudi z Madžarsko, ki je bila v tesnih prijateljskih odnošajih z Rimom in Berlinom, a Jugoslaviji pa tedaj vse prej kakor naklonjena. Slovenska zemlja je torej tisti važni člen v verigi srednje-evropskih prometnih žil, ki manjka Nemčiji za popolno kontrolo v nemško gospodarsko sfero spadajoče Srednje Evrope. Poleg tega bi se pozicija Nemčije proti Italiji znatno ojačila z okupacijo Slovenije. Zelo važno za Nemce bi bilo tudi to, da ima Slovenija veliko premoga, lesa, živil itd. Vsekakor bi Hitler s Slovenijo ogromno pridobil.

Samo po sebi se razume, da so bili diplomatski krogi v Jugoslaviji skrajno alarmirani ob prejemu tega poročila iz Nemčije. Položaj pa je bil tam resnejši, ker je bila Jugoslavija članica male tro-zveze (Čehoslovaška, Rumunija in Jugoslavija) in ker je bila ravno ta tro-zveza hud trn v peti Hitlerju in Mussoliniju. Oba sta se zarotila, da to tro-zvezo zrušita. Slovenija je imela dobiti prvi sunek v tej smeri.

Članice te tro-zveze, zlasti Čehoslovaška in Jugoslavija, sta se v polni meri zavedali, kaj bi pomenilo zanju, ako izgine slabotna Avstrija in pride na njeno mesto nemška svastika. Vse tri so bile pripravljene, da se z orožjem upro nemški okupaciji Avstrije, toda odločilno besedo sta imeli Anglija in Francija. Da ugotovi tozadevno stališče teh velesil, je odpotoval jugoslovanski ministerski predsednik v Pariz in nato še v London. V obeh mestih je dobil isti odgovor: Francija in Anglija ne bosta šli v vojno s Hitlerjem, ako on zasede Avstrijo. Ta odgovor pa je pomenil, da mala trozveza ne bi dobila vojaške pomoči, ako se spusti v vojno z Nemčijo.

Za malo tro-zvezo pa je bil položaj tem kritičnejši, ker se ji je bilo bati napada tudi od Italije in Madžarske. Sprevidela je, da bi bil to "boj brez upa zmage." Sklenile so, da ne gredo v vojno ter da vsaka reši, kar se rešiti da. K temu sklepu so veliko pripomogle tudi notranje razmere v njihovih državah.

Posledica tega sklepa je bilo tudi to, da je kmalu po obisku jugoslovanskega ministerskega predsednika v Pariz in London sledil tudi obisk v Berlin. Uspeh tega obiska je bil med drugim ta, da je Nemčija priznala tedanjo avstrijsko-jugoslovansko mejo tudi za bodočo nemško-jugoslovansko mejo ter celotnost jugoslovanskega ozemlja. S tem pa je bila obvarovana tudi naša Slovenija, vsaj za enkrat, Hitlerjeve vojske in vsega gorja, ki bi ž njo prišlo nad naš narod in našo rodno grudo.

Jasno pa nam mora biti, da ta rešitev ni bila zastoj, ampak zelo draga za vso jugoslovansko državo. Na berlinskem obisku so bile sklenjene važne delekosežne trgovske pogodbe med Nemčijo in Jugoslavijo. In lahko si mislimo, da je pri teh pogodbah Jugoslavija vlekla "ta kratko." To je bilo mnogo naravnnejše, ker je Hitler dobro poznal stališče Nemčije in Anglije, in tudi Italije in Madžarske. Če pa so slabe in drage trgovske pogodbe boljše, potem pa draga in zgubljena vojna.

Da je sem tu mnenja, da se je ravno v tem kri-

tičnem času, ko je bilo že vse pripravljeno, da se odreže Slovenija od ostale Jugoslavije, ideja jugoslovanskega državnega edinstva sijajno manifestirala, to je, da sta Srb in Hrvat zvesto in junaško stala ob strani bratu Slovincu ter da sta bila po bratovsko voljna nase prevzeti visoko ceno, katero je Hitler zahteval za odkup Slovenije. Vsi jugoslovanski narodi pa dalje ravno iz tega velevažnega dogodka v svoji zgodovini lahko jasno spoznajo, da je samo v složni in bratski skupnosti mogoča njihova rešitev in svoboda.

an Zorman:

LE ŠUMITE „...“

Le šumite in grozite,
silni mrzli vi vetrovi,
le vrtite se, piesavci,
nad zvenelimi vrtovi!

Kaj mi mar, da siva megla
skriva zlate sončne žarke,
kaj mi mar, da golo drevje
znani prihod zime starke!

K meni prišla je ljubezen,—
kot pomladno sonce greje,
gorke mi skrivnosti diha,
cvetna zrna v srce seje.

Brezje

Zgodovina in popis božje poti—Nadaljevanje

Prireditev na stadionu 28. junija, 1935

Ljubljanska mladina se je ob 7. zjutraj uvrstila v slovesen in pester sprevod, poln krasnih skupin in prizorov, da je spremljala Marijo na stadion. Nad poldrugo uro je trajal sprevod, tako, da se je na stadionu zbralo okrog 30,000 otrok. "Nikdar še ni bilo toliko slovenske mladine naenkrat pri Jezusu zbrane; ni še videla takega jutra naša domovina," je po pravici zaklical ljubljanski škof v svojem nagovoru mladini. Papeški legat kardinal Hlond je daroval sv. mašo, otroci so navdušeno prepevali kongresne pesmi, med sv. mašo pa jih je 26,000 pristopilo k skupnemu svetemu obhajilu. Prejeli so papežev blagoslov in tudi malo okrepčila za telo. Kakor pisano polje pomladi je bila vsa ta živa množica nedolžnih src in nepozaben ostane prizor, ko so vse te male ročice z belimi robci navdušeno pozdravljale Marijo in odposlanca svetega očeta.

Slovo od Marije

Večerno sonce je poljubljalo stadion in po vsej slovenski zemlji so zvonovi vseh cerkva naznanjali, da se je končaval največji verski praznik v zgodovini slovenskega naroda — eharistični kongres. Ljudje se kar niso mogli odtrgati od stadiona. Navdušeno so pozdravljali odhajajočega papeževega legata, škofa in druge dostojanstvenike. Naenkrat je pa zvočnik naznanil, da se bo poslovila milostna Mati in romala spet nazaj v svoje domovanje na Brezjah. Oči tisočev so zastrmele proti oltarju, srca so zatrepetala, kolena se upognila, oči se orosile, ko so na lepi nosilnici oo. frančiška-

ni nesli Marijo skozi sredo stadiona. Žalostno so robci mahali poslednji pozdrav in skoro da ni bilo suhega očesa in vse je prevzel občut čudovite bližine in ljubezni Marijine, ko se je mogočna in milostna "Kraljica Slovencev" pri vratih arene še enkrat obrnila kakor v slovo. Tedaj je Ljubljana prejela blagoslov svoje največje in najboljše Matere. Ljudstvo ji je pa v zahvalo zapelo njeno pesem.

Od stadiona se je začel triumfalen povratek Marijine slike na Brezje. Vse ceste so bile polne ljudi, ki so se drenjali, da bi še enkrat videli Marijo. Pot je peljala skozi Št. Vid, Medno, Presko, Soro, Škofjo Loko, Žabnico, Šmartno, Kranj. Triumf Marijinega povratka je bil še mnogo lepši kot njena pot v Ljubljano. Marija se je vračala kot zmagovalka, kot Kraljica. Nobenega rimskega vojskovodje triumf Marijinega ne doseže. Tam je vladala surovost, bahatost in brezsrčnost, tu sama milina, ljubezen in prisrčnost. Tam zmaga nad telesi, tu zmaga nad dušami, nad srci.

Tam prisiljeno suženjstvo, tu prostovoljna služba ljubezni.

To je pravo zmagoslavje, ki se ga nebo samo veseli. — Marijo so spremljali okrašeni avtomobili, vozovi in kolesarji, v vaseh so jo pričakovale množice vernih, mladina, duhovniki, učiteljstvo, občinski odbori, na oknih in ob cestah so plapolale svečke, ponekod so bili narejeni oltarčki s svetimi podobami, drugod mlaji, ljudstvo je pelo, zvonovi so zvonili, godbe igrale, otroci sipali cvetje.

Tam, kjer se odcepi cesta proti Brezjam,

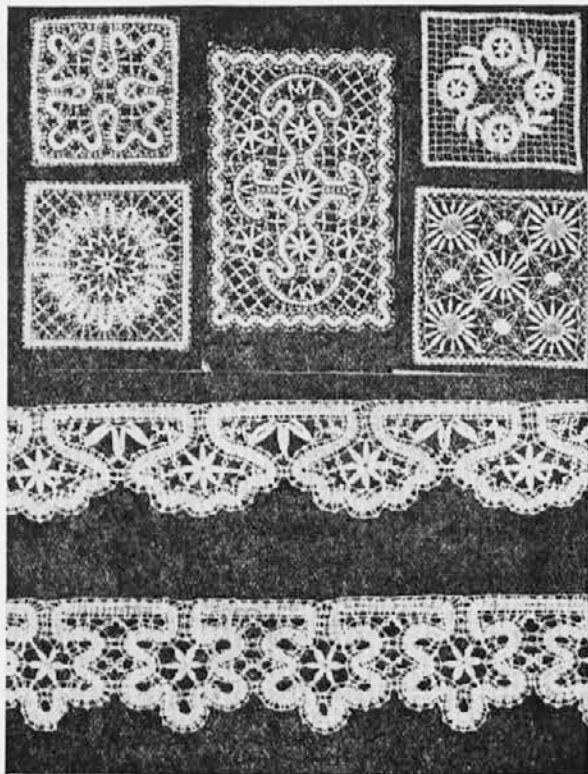
je čakalo morje luči. Vsa samostanska družina in številna duhovščina, šolska mladina in učiteljstvo ter množica ljudstva, vse je v svetem hrepenenju pričakovalo Marijinega prihoda. Kakor so bili ob ločitvi žalostni, tako so bili ob vrnitvi vsi polni veselja in ta očitna radost je dihala tudi iz zaupne molitve: "Pod Tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica . . ." Zapeli so nekaj pesmi in procesija z lučicami se začne pomikati proti cerkvi. Pred glavnimi vrati se ustavi, spremstvo stopi raz voz, p. Križostom in p. Roman sta vzela dragoceno breme na rame ter nesla milostno podobo pred njen oltar, na kar je bil prebran zapisnik, ki se glasi:

"Iz Ljubljane smo odšli 30. junija 1935 po končanem in uspelem evharističnem kongresu, ki mu je predsedoval papežev legat kardinal Hlond, ob 7 zvečer in spremili milostno podobo skozi Št. Vid nad Ljubljano, Presko, Soro, Škofjo Loko, Šmartno in odtod na Brezje. Slika smo nepoškodovano oddali. Gregorij Rožman, škof, legatus a latere Augustus Hlond." Nato slede podpisi prisotnih prič. Pečati so bili nedotaknjeni in prav tako zlata vrstica, ki je šla okoli oboda okvira. Vpričo množice so vrstico prestrigli, postavili podobo na njeno mesto in vse ljudstvo je stoje zapelo zahvalno pesem. Opolnoči je bila sv. maša, ki jo je opravil p. provincial doktor Gvido Rant.

V ponedeljek nato je pa odšlo vse kardinalovo spremstvo, apostolski nuncij v Beogradu, vsi domači in tuji škofje ter drugi odličnjaki na Brezje v "naše slovensko Čenstohovo," "naš gorenjski Lurd, ki čuva srce slovenskega naroda, da so vrnili obisk Mariji in se zahvalili za tako izredno velik blagoslov kongresa, ko

se je v polni meri spolnjevala zlata beseda: "Po Mariji k Jezusu." Kardinal je bil slovesno sprejet in pozdravljen, daroval je tiho sv. mašo in se ves poživiljen vrnil v Ljubljano. V teku dopoldneva se je pripeljal na Brezje tudi notranji minister dr. Korošec.

Veličastni evharistični kongres, ki je pričal

Na tej sliki vidite krasne vzorce čipk kakoršne izdelujejo v Žireh na Notranjskem.

V Žireh je bil v šoli dolgo vrsto let za nadučitelja g. Pavel Šilc, stric naše urednice (mame brat), ki je preminul pred svetovno vojno. Njegova soproga Amalija rojena Božič, nekdanja učiteljica in risarica vzorcev za čipke je birmanska botra naše urednice. Ona sedaj stanuje pri bratu v Ljubljani.

ŽIRI

Žiri na Notranjskem, so staro naselje na zapadnem robu Žirovskega polja ob banovinski cesti Škofja Loka—Žiri—Logatec. Žiri so poznane po vsej državi in tudi po drugod radi čipkarstva, ki je najbolj razvita domača obrt. Čipke v vseh najlepših vzorcih se razpošiljajo po vseh krajih, večinoma preko Osrednjega zavoda za domačo obrt v Ljubljani. V Žireh je državna čipkarska šola, ki slovi vse naokrog zaradi krasnega domačega dela pridnih ženskih rok. Zadnja leta so se Žiri razvile v letoviški kraj z lepimi izletnimi točkami in kopanjem v topli Sori.

Župna cerkev sv. Martina je veličastna stavba s krasnim velikim oltarjem in ima orgle na električni pogon. Zgotovljena je bila leta 1910.

o globokem in trdnem verskem prepričanju našega naroda, je bil končan. Marijino slavlje je pa trajalo dalje. Mati je zajela srca vseh dobrih otrok. Vse tiste vasi, ki se je brezjanska Marija na potu v Ljubljano in iz Ljubljane nazaj na Brezje pri njih ustavila, so ji hotele vrniti obisk. Tako Predoslje, Velesovo in Cerklje 4. avgusta s 1400 udeleženci. Mesto Ljubljana pod vodstvom g. kanonika in stolnega župnika dr. Klinarja 18. avgusta s 4000 udeleženci. Z njimi je prišel tudi ljubljanski knezoškof dr. Rožman. Bila je ravno nedelja in je bilo toliko romarjev, da se je morala ob 10. uri služba božja vršiti zunaj cerkve na provizoričnem oltarju, ki je bil lepo okrašen. Najlepši kras je pa bila milostna podoba, ki so jo

prinesli na oltar, da so jo mogli vsi romarji videti. Sv. mašo je opravil knezoškof dr. Rožman, romarji so pa prepevali evharistične in Marijine pesmi.

Nadalje so še vrnile Mariji obisk sledeče župnije: Šenčur 25. avgusta z 800 udeleženci; Št. Vid pri Ljubljani 15. septembra s 1300 udeleženci; Preska 22. septembra s 600 udeleženci; Škofja Loka in Žabnica 29. septembra s 500 udeleženci. Poleg teh je pa prišlo tudi izredno veliko manjših skupin. Tako se je po evharističnem kongresu, ki se je obhajal pod zaščito Marije Pomagaj na Brezjah, versko življenje med slovenskim narodom dvignilo in poglobilo.

(Dalje prihodnjič)

Ivan Čampa:

ALBUM

Dokaj deklet sem že poznal in ljubil
in vsaka mi v spomin je svojo sliko dala,
da v glavi vsaj, če v srcu ne, bi mi ostala;
a glej: še iz spomina sem jih kmalu zgubil.

Prijatelj mi za god lep album je podaril
in zdaj na novo zbral pozabljene sem slike,
okusno sem pripel na liste jih velike
in si tako nekak muzej ljubezni ustvaril.

Stran prva je neizpolnjena ostala:
za sliko tvojo, ki nikdar je nisi dala
da bi mladosti me spominjala bogate.

Ni treba je! Že davno bi bila zbledela
ti pa mi kljub temu še v duši boš cvetela
in vedno bom z lepoto v srcu mislil nate.

ŽENSKI SVET

Španska diplomatka predava na Wellesley kolegiju

IZ tople Španije je demokratska vlada poslala svojo zastopnico Senoro de Palencio v mrzlo, severno deželo Švedsko. Visoko izobražena gospa je pokazala svoje zmožnosti, ko je bila članica parlamenta, delegatinja skupščine pri Ligi narodov ter članica mednarodnega delavskega komiteja v Ženevi, v Švici. Nesrečna civilna vojna pa je prekinila njene diplomatske odnose in razočarana se je preselila v Mehiko. Fakulteta Wellesley kolegija pa jo je povabila v Massachusetts, kjer predava o svojih bogatih skušnjah učenkam španskega jezika. Plodovita pisateljica ter poznavalka literature, glasbe in umetnosti je tudi dobro orijentirana o socialnih razmerah po svetu. Slušateljice, ki so večinoma iz bogatih rodbin, se tudi zelo zanimajo za združništvo, ki je posebno v severnih deželah dobro vpleljano in razširjeno. Vsi pogovori se vršijo v španščini, kar je za učenke tega jezika velike vrednosti.

Senora de Palencio je zelo priprosta dama, a visoko cenjena in priljubljena predavateljica.

Na kolegiju Wellesley se je v svoji mladosti izobraževala Madame Kaishek, žena sedanjega generala in voditelja na Kitajskem.

Vzroki pomanjkanja delavk za hišna opravila

PRED kratkim se je v New Yorku zbralo več ženskih organizacij in gospodinj, da so razpravljale o tem kočljivem vprašanju hišnega dela, ki še vedno nosi nekak pečat ponižanja in zaničevanja.

Industrijska komisarka Frieda Miller je dala pošteno in resnično izjavo, ko je rekla, da delavk v resnici ne manjka, manjka pa dobrih služb, kjer bi človeka upoštevali in dobre ravnali z njim. Ženske delodajalke so bile spoznane za nekatere "labor chiselers," ki svoje posle preveč izkoriščajo.

Miss Louise Stitt iz državnega delavskega odseka je povedala, da je v naših državah okrog dva milijona ljudi, ki opravljajo hišna dela. Med temi je 90 odstotkov žensk in polovica teh zamork. Povprečna tedenska plača je bila od pet do sedem dolarjev za 60 in tudi več ur. Gospodinjам se je priporočalo, da naj delovne ure skrajšajo in plačo izboljšajo, pa jim delavk ne bo manjkalo. Po raznih mestih so začeli s poukom o hišnih delih in vsaka učenka, ki iz-

vrši tak tečaj, je opravičena do večjih zahtev od svoje gospodinjje.

Radio in izobrazba

ŽENSKI klubi skušajo porabiti radio v izobrazbo. Ga. Ida Bailey Allen, ekonomka (home economist) je poročala, da izmed 378 radijskih ur na teden iz treh glavnih omrežij, se sliši samo 45 minut podučno predavanje, ki se nanaša na gospodinjstvo in dom. Ga. Allen je že govorila o tem z odgovornimi sponsorji, pa so ji enostavno povedali, da se Američanke ne zanimajo za podučno gradivo. To bi bilo žalostno spričevalo za našo splošno inteligenco, ako bi bile njih trditve resnične. Vsakega nekaj, pa bo vsem ustreženo, tistim, ki se radi zabavajo in tistim, ki si žele poduka in izobrazbe.

Izjava ameriških mater

NA pobudo ge. Catt in drugih ženskih boriteljic se je priobčilo izjavo ameriških mater, ki so se podpisale in obljubile, da bodo zagovarjale demokratske principe in tako učile tudi svoje otroke, katerim bodo že v mladosti poudarjale prednosti, ki jih uživamo pod demokratsko vlado. Iz 1,081 krajev so prejele podpise od posameznih ženskih organizacij in drugih vodilnih žen ter so potem vse skupaj poklonile naši najmarljivejši delavki za splošni blagor naroda, ge. Eleanor Roosevelt. Ta izjava bo izročena Kongresni knjižnici v varstvo.

Ga. Roosevelt je v svojem govoru omenila, da bodimo previdni in ne kratimo svobode nikomur, kajti ako jo komu prikrajšamo, bomo tudi sami prišli na vrsto in trpeli vsled tega. Ljudi, ki sprejemajo navodila tujih vlad, pa pri nas ne moremo upoštevati, tako je povedala radi raznih hujskačev. Tudi se ne strinja s tisto žensko skupino, ki je predlagala registracijo nedržavljanov. Rekla je, da bi s tem korakom izpodbili temelje demokracije, ki pusti vsakemu svobodno gibanje. Priporočala je vsem, da smo previdni in strpljivi ter pomagamo bodočim državljanom po svojih močeh. Posebno pri srcu ji je mladina, ki se vsled nenavadnih ekonomskih razmer smatra za izgubljeno generacijo. Kot skrbna mati hiti povsod kamor jo vabijo in kjer z njeno pomočjo skušajo rešiti težak problem današnji mladini.

POZDRAVLJEN PRVI MLADINSKI KROŽEK

PRI pregledovanju decembrske številke naše priljubljene Zarje, nas je veselo presenetila pestra skupina mladih Sloenk, ki so bile presajene iz našega narodnega polja na skrbno negovano gredico SZZ. To je krasen šopek samih ljubkih smejočih obrazov deklic, ki se gotovo ne bodo nikdar sramovale svoje slovenske narodnosti.

Bodite prisrčno pozdravljene in dobrodošle. Da bi bile vedno v čast in ponos organizaciji, ki vas je tako ljubeznivo sprejela v svoje varstvo, to vam danes iz srca želimo.

Delegacija zadnje konvencije je po treznem premisleku sprejela moder predlog skrbne predsednice, ge. Prislant, ter naredila sklep pomladiti Zvezo z novim, mladim naraščanjem. Pristop mladine je najboljše jamstvo, da ta potrebna ženska skupina ne bo zaspala, ko bo zadnja izmed njenih prvih deset tisoč članic legla k večnemu počitku. Organizacija bo pomladjena krepko živela in cvela ter razprostrla svoje veje preko vseh držav, kjerkoli še bije zvesto srce slovenske žene in matere.

Podružnica št. 14 je lahko ponosna na svoj prvi mladinski krožek in upamo, da ji bodo tekom leta sledile vse ostale podružnice ter pripeljale vsjo svojo mladino pod okrilje SZZ. Prepričani smo, da ni med nami nobene matere, katera bi ne želela svoji hčerki dobre družbe, ki je pri razvoju mladine jako važen faktor. Ta dobra družba bodo mladinski krožki, katere bo skrbno vodila in nadzirala starejša skupina, zavedajoč se svoje velike dolžnosti in odgovornosti napram mlajšim sestricam, članicam. Za majhen mesečni prispevek bodo deklice deležne lepih ugodnosti in prilik, za katere vam bodo hvaležne v poznejših letih.

Matere, Zveza vas vabi in kliče: pripeljite ji svoje deklice!

Pet čevljev in dva palca

VOJNA v Evropi je pri naši mladini vzbudila veliko zanimanje za službe zračnih pilotov in pilotk. V mnogih ženskih kolegijih so otvorili potrebne tečaje, ki so vsi prav dobro obiskovani. Za sprejem v te tečaje so gotovi predpisati in eden je tudi glede velikosti. Dekle, ki se želi posvetiti pilotstvu, mora meriti pet čevljev in vsaj dva palca. Če je le za spoznanje manjša, pa ni potrjena. Ena izmed teh novink je hotela na vsak način postati sposobna, čeprav ji je manjkalo en palec predpisane višine. Telovadila je in se pretegovala na vse načine in že je bila skoro dovolj visoka. Le malenkost še, pa bo o.k. V svoji iznajdljivosti se je udarila po glavi, kjer ji je zrastle bunka in ta je tudi malo pripomogla do zahtevane mere. Ko je prišla pred komisijo in so izvedeli, kako je prišla do rožička, so bili v precejšnji zadregi. Dekleta s takim pogumom in vztrajnostjo bi ne smeli zavreči. Mogoče bo še kaj zrastle, da bo lahko neovirano gledala z sedeža.

Vsaka je za nekaj sposobna

NA letošnji razstavi ročnih del, ki jih zbere Ameriški ženski klub iz vseh naših držav, ter potem razstavi v New Yorku, je bil krasno skvačkan namizni prt v velikosti 10½ x 6 čevljev. Napravila ga je 43 let stara ga. Noble iz Minneapolis, Minnesota, ki si je več let želela prilike videti svetovno razstavo in metropolo New York. Ko so se članice kluba čudile njeni vztrajnosti in potrpežljivosti, jim je ga. Noble povedala, da je vsak človek za kakšno delo bolj privržen. Tako je tudi ona mislila, da zna kvačkati in v tem lahko postane prva. Rekla je, da ne pleše, ne poje in tudi glasbeno ni izobražena, le z ročnim delom se lahko postavi in tako se tudi je. Priznala je, da so njeni otroci veliko pripomogli do te zmage, ker so ji vodili gospodinjstvo, da je ona lahko kvačkala. Več kot pet mesecev je izdelovala prt po renesanskem vzorcu, za katerega je porabila 37.000 garna št. 100 (mercerized crochet cotton). Zelo srečna si je ogledovala mesto po treh dneh gostovanja pa se je vrnila domov z nagrado \$250.00 in zlato kvačko, katero bo gotovo z velikim ponosom kazala svojim sosedom.

Steklene kravate so že na trgu

MED božičnimi darili so letos prvič naprodaj tudi steklene kravate. Iz stekla so izdelovali šipe, kozarce, steklenice, cevi in kakšne okraske, a letos se bodo možki lahko postavljali s stekleno kravato, kar bo gotovo velika novost. Glede barve in vzorcev še ni izbere, dobe pa se v dveh modrih barvah pisane kravate za ceno petih dolarjev. V tisočerihih steklenih nitkah se love in odbijajo svetlobni žarki, kar napravi posebno lep vtis.

Kadar bo cena teh kravate nižja, kar se bo gotovo zgodilo, ko se bo ta industrija steklenega blaga izpopolnila, bo-

do imele veliko praktično vrednost. Stekleno blago se ne zmečka, se ne povesi in ne raztrga, pa tudi zamaže se ne, ker steklene nitke ne vsrkajo mokrote. Madeže se bo lahko obrisalo. Pri pranju steklenega blaga ni treba drgniti in mencati in če se zadnji vodi, v kateri se izplahne, doda žličico olivnega olja, pripomore da se še lepše blešči in svetlika. Stekleno blago ima še eno veliko prednost in ta je, da je varno pred ognjem.

Trpežne nogavice iz nylon-a

MODA svilenih nogavic je ženske čisto zasužujala. Nobena dekle bi ne hotela zaostati za svojimi vrstnicami ter nositi cenejše in trpežnejše bombažaste nogavice. Svilene nogavice so res najlepše ampak križ je z njimi, ker niso trpežne. Komaj se človek kam zadene, pa že sfrčijo pentlje iz prvotne oblike. Pri nylon nogavicah pa ne bo nič tega. V Du Pontovih tovarnah so kemisti napravili tako lepe nogavice, ki se svetijo kot svilene, a se nosijo po več mesecev, ne da bi se kje raztrgale. Za prvo poskušnjo so jih nosile tamošnje uradnice in vsaka se je pohvalila, kako dolgo so trajale. Tako je šla pohvala od ust do ust in ko so jih v Wilmington, Delaware, začeli prodajati, ni bilo treba nobene plačane reklame. Ženske so se zbrale in vsaki je bilo silno žal, ker je smela kupiti le tri pare teh nogavic.

Vitamin zoper osivelost las

IZ sladkornega trsa pridobivajo sladkor in preostanek tega procesa je nekak teman med — molasses, ki je prav prijetnega okusa. Stare matere so znale ceniti vrednost molassasa in so ga mešale med razna domača zdravila. Rabile so ga pri peki in kuhi ter so ga tudi mazale na kruh za slabokrvne otroke.

Naraven molasses, ki ni prečiščen (refined) ima precej železa in drugih koristnih snovi. Po množini železa gre prvo mesto molassasu, za njim pridejo goveja jetra in potem otmil (oatmeal) ovseni kosmiči. Spinača se lahko skrrije ker ima prav majhen odstotek železa, čeprav je bila dolgo let v čišlih.

Poleg železa ima molasses tudi važen vitamin, ki so ga izsledili pri raznih preskušanjih. Vitamin, ki preprečuje sivljenje las, imenujejo "Vitamin B Complex," ker je sestavljen iz več delcev. Zdravnica Agnes Fay Morgan je razdelila ta vitamin in dognala, da je eden izmed teh delcev potreben za barvo las. Poskušala je na podganah in kadar je pridržala en del tega vitamina, je postala dlaka mršava in posivela. Z dodatkom celega vitamina se je dlaka popravila in dobila prvotno barvo. Te poskuse sedaj nadaljujejo v Californiji v zavodu za biologijo — Institute of Experimental Biology — in pričakovati smemo še velikih presenečenj.

Spomini na izlet SZZ v staro domovino so še vedno med najlepšimi. Tukaj nas vidite na sliki, ki je bila vzeta ob povratku iz gore Vršič v Kranjski Gori. Po sedem urah hoda ni bilo utrujenosti pač pa sam smeh in veselje, da smo bili na vrh gore do meje med Jugoslavijo in Italijansko.

Prva vrsta od leve na desno: Angela Virant (z očali), Olga Erjavec, Hermina Prislant, Mary Majcen, tik za njo se vidi obraz Josephine Schlossar, Magdalena Slogar, Mary Smoltz, Leo Zakrajšek.

Druga vrsta: Albina Novak in Alice Železnik.

Ko smo se vrnili v Kranjsko Goro, takrat se je šele pričela prava špas, ko smo pripovedovali tistim, ki so se bale iti v goro, kako rajsko lušno je bilo.

Bili so časi, katerih povratek si vsak nas iskreno želi!

Pozdravljeno novo leto 1940!

NAŠIH domovih se še razlegajo božične pesmi in praznično razpoloženje ne mine še popolnoma, ko že skoraj pozabimo na božič in naše misli se sučejo kakor vrtnice okrog upov in nad, katere si želimo v novem letu. Prijateljsko si segamo v roke in iz naših oči trenutno sije samo ljubezen in dobrosrčnost. V vsej iskrenosti izražamo najboljše želje za srečno bodočnost. Pravimo tudi: kar je bilo slabega v preteklem letu, to naj se pozabi; sedaj je nastopilo novo leto in z novim letom začnimo vse iz nova; kar je bilo je samo zgodovina in spomini, ki zatonejo v večnost, včasih nemudoma, včasih bolj polagoma.

Res je tako, da obujati spomine na neprijetne dogodke ali skušnje nam samo greni upanje v bodočnost. Kar je bilo se itak ne vrne in zato je veliko boljše za vse stranke, da se pozabi. Tisti, kdor noče ("ne more" je prazna beseda) pozabiti na ne-ljube slučaje v preteklosti, je velik duševni revež, ker je čisto naravno, da postane srdit in breme za vsako družbo. To se pravi, da tak človek goji v svojem srcu mržnjo in sovraštvo in s tem greni

življenje drugim, dočim bi bilo vse drugače zanj in okoliščine, ako bi bil prijazen, odpustljiv in dober družabnik, namesto nečimrnej. In košček te narave smo podedovali prav vsi. Razlika je ta, da nekateri se znajo premagati in dajo vso pozornost lepi strani življenja. Drugi pa zopet iz majhnega nesoglasja včasih napravijo velik ropot, ker nekateri tako radi napravijo iz krtine — goro. Toda vsega spoštovanja so vredni tisti, ki v škodljivih zadevah znajo napraviti iz gore — krtino.

Torej drage sestre, kar je bilo v preteklem letu nekoristnega med nami, bodisi pri podružnici ali radi osebnosti, naj vse to zatone v večnost z preteklim letom. Stopimo v novo leto kot popolnoma prenovljeni člani človeške družbe in med nami ne sme najti pot drugo kot sloga in sporazum. Če bomo to storile vselej in povsod, potem se sploh ni treba bati, da bi kdo kalil sestrsko ljubezen med nami, ker složno delovanje nas vselej privede do prijateljstva, med katerim preveva iskrenost in ljubezen.

Kadar beremo življenjepise velikih mož in že-

MILENA:

ALI VESTE

DA je bilo v svetovni vojni dva milijona ameriških mož in fantov k vojakom poklicanih;

DA je bilo druga dva milijona zaposlenih z vojnimi pripravami;

DA je vsak šestnajsti vojak padel v boju in je pokopan v Evropi;

DA je bilo 138 milijard dolarjev potrošenih za to ne-uspešno vojno;

DA se je v Ameriko vrnila cela armada pohablencev, ki so v vojni zgubili roke, noge, oči in katerim je bila duša moralno ubita;

DA so oni, katere smo nazivali junake, bili navadni moralci, ker zmago more le morija prinesiti.

Napnimo torej vse naše moči, da se vzdržimo svetovnega klanja, da ne bodo naše žene jokale za možmi, otroci zastoj ne klicali svojih očetov, matere ne točile solz za svojimi sinovi. Lahko ostanemo nevtralni, če hočemo, k temu pa mora pomagati vsak posamezen državljani, ker propaganda bo napela vse strune, da nas zaplete v vojno.

V državi Kansas se nahaja 54 okrajev, kjer ni nobenega slaboumnega; 96 okrajev brez kroničnih pijancev; 38 okrajev, kjer ne potrebujejo in tudi nimajo ubožnic; 53 okrajev, kjer so vse ječe prazne. — Imeniten rekord!

Navaden papirnat dolar je v cirkulaciji do dve leti, narkar se obrabljen vrne zakladniškemu departmentu, ki izda novega na njegovo mesto.

Abraham Lincoln je porabil samo pet minut za svoj slaven, nesmrten govor v Gettysburgu. — To bi naj vzeli na znanje vsi tisti, ki ne vedo kdaj nehati, kadar začnejo govoriti.

Izplačevanje starostne pokojnine

SRVIM januarjem 1940 bodo naše države začele izplačevati starostno pokojnino osebam, ki so dosegle 65 let starosti. To je tako imenovani Federal Old Age Pension. Po sedanjem proračunu bo vlada tekom leta izplačala \$114,000,000.00 in marsikoga rešila pomanjkanja.

Frances Ponikvar:

ZA BOLJŠO BODOČNOST

DELO je življenjskega pomena za vsakogar, pa naj bo isto duševno ali telesno. Tekom stoletij je delo človeških rok spremenilo lice sveta, ker iz puščav in močvirja so nastala lepa polja in krasna mesta in vasi. Kolikor bolj se je človek umsko razvijal, toliko bolj je hrepenel po udobnejšem življenju. V zadnjem pol stoletju je delo bliskovito napredovalo. Razine iznajdbe so postavile stari red na glavo, ker se je pričela doba tehnike, ki je takorekoč odvzela težje delo rokam človeka. Na tak način so se dela zelo olajšala, ali žal, ker to ni še vsem v korist, ker mnogi so ravno vsled tega brezposelni.

Najtežje je torej v današnji dobi za človeka, ki bi rad delal pa dela dobiti ne more. Posebno ako je od njega odvisen še kdo drugi. Vzemimo očeta številne družine. Kako bi rad svoje otroke dobro odgojil, jim dal boljše udobnosti pa ni sredstev, zato ker ni dela. Tisti, ki pa so srečni, da imajo delo, pa imajo tako pičel zaslužek, da je treba na vse načine paziti, da je za najpotrebnejše.

Moderna znanost preiskuje na vse mogoče načine, kako bi se človeku prikrajšalo telesno delo, da bi vsak, tudi tisti, ki nimajo sredstev ali pa prilike pohajati v vse šole, imeli boljši obstoj in boljše življenje. Sicer vemo, da kar znanost izvede, da to je za splošno korist in zato se moramo prav vsi zanimati.

Starši se moramo vedno prizadevati za boljše blagostanje svojih družin, ne glede kolika je to žrtev za nas. Otroci sami, posebno mladoletni, pa ne razumejo zakaj njih starši nimajo potrebnih sredstev. Njih mnenje je, da bi se morala najti pot. Šele, ko dorastejo in morajo sami voditi svoje račune, umevajo. Šele tedaj vidijo življenje v pravi luči in se čudijo: kako ste sploh mogli toliko storiti za nas!

Kakor v družinskem življenju, tako je tudi pri družtvih. Kdor ne razume težkoče delovanja na društvenem polju, tisti sploh ne more dati priznanja drugim. Le tisti, ki so sami imeli skušnje v javnem življenju spoznajo mnoge žrtve, ki so potrebne za vsak uspeh. In uspeh je smoter za katerim stremimo.

na, se čudimo kako so mogli biti tako vztrajni in nagnjeni k dobremu skozi vse svoje življenje. Občudujemo jih in ne umemo odkod vsa moč in pobuda. In ko beremo dalje, začnemo spoznavati, da v njih srcih ni sploh bilo prostora za drugega kot čiste misli in nesebičnost. V življenju si niso iskali lavorik pač pa delali z največjim veseljem za blagor človeške družbe. Koliko lepih nauk dobimo iz njih življenja. Seveda, lahko pa beremo tudi življenjepise mož in žena, ki so svetu doprinesli samo bol in škodoželjnost in tudi umrli kot taki, o katerih svet noče dosti slišati. Neumrljiva pa so dobra dela poštenih ljudi!

Večkrat slišimo opazko: kar sem to sem in se ne da drugače živeti! Zakaj vendar ne? Zakaj ponavljati slabe navade, ko se ravno v istem času stori dobro in koristno? Zakaj se ne bi rajši govorilo o lepih stvareh in pohvalilo z poudarkom kar je bilo storjeno dobrega, namesto pa črnilo in blatilo dobro ime bližnjega?

Ob novem letu se delajo razni sklepi in obljube. Veliko teh je že ob veljavo takoj prvi dan ali prvi teden. Naša molitev ob tem času, ko stopamo v novo leto je, da bi mili Bog nam dal moč držati se vsega lepega in dobrega. Da se bo delovanje naše Zveze svetilo na vsako posamezno članico kot žarki, katere odseva sonce ljubezni in dobrohotnosti.

Uredništvo bi lahko naštelo mnoga dobra dela, katera so bila izvršena na pobudo naših podružnic v preteklem letu. Pri vseh slovenskih in hrvaških farah, kjer imamo podružnice naše Zveze, so se vršile razne prireditve v dobrodelne svrhe in o katerih so odbornice in poročevalke pridno poročale v Zarji in po časnikih. Vsak uspeh je gotovo nekoliko pomagal k vzdrževanju ene ali druge stvari. Naše članice so se pridno zavzele za vsako koristno delo in s svojo požrtvovalnostjo pomagale do lepega zaključka. Bog blagoslovi vsa dobra dela in pomagaj našim podružnicam do nadaljnega plodnosnega dela!

V minilem letu je bila naša Zveza tudi večkrat lepo odlikovana pred ameriško publiko in to po zaslugah naših vrlih članic, ki so bile vselej pri volji sodelovati z raznimi mednarodnimi odbori, ki so imeli v oskrbi razne nastope in programe. Zlasti naša mladina je skrbela, da je bila Zveza vedno na odličnem mestu. Naši slikoviti vežbalni krožki, katerih skupin je že petnajst, so vselej nastopili z vsem narodnim ponosom in nam prinesli častna priznanja. Nadalje naše sestre so se vselej odzvale v prelepi narodni noši, bodisi pri paradah ali raznih prireditvah. S ponosom so povedale, da so članice najlepše organizacije, Slovenske ženske zveze. V Clevelandu ima Zveza največ članstva in zato je tudi največ prilik za razne nastope in vsaka izmed podružnic ima svoj krožek v uniformi in tudi lepo skupino, ki imajo narodne noše. In kar je vredno, da se omeni je dejstvo, da so obleke ene kot druge skupine dragoceno okrašene z najlepšimi okraski in pravem kroju. V državi Illinois se naše podružnice tudi postavijo z narodnimi nošami in v Jolietu imajo vežbalni krožek, ki dela čast v vsej naselbini in isto članice v narodni noši. Isto v Minnesoti in na daljnem zapadu v Pueblo, Coloradi, kjer imajo krožka, ki delata čast naselbini in Slovencem v splošnem. Pri vsem tem je treba mnogokrat žrtvovati čas in imeti stroške, za katere ve samo dotični, ki se zanima. Ampak brez nič je nič. Torej častno je bilo delati in doprinašati zasluge svoji podružnici in organizaciji. Lepi spomini na vsak dogodek je hvaležno plačilo, ki naj nas skupno bodri do višjih ciljev. Narod ne bo pozabil na nas, če bomo mi neumorno delovali za njega blagostanje.

Veselo, srečno in nad vse zdravo novo leto vam iskreno želi uredništvo Zarje. Zahvaljujemo se vsem, ki ste delovali z nami za dobrobit naše vsem priljubljene Zveze. Upamo tudi, da bi se zbudilo veliko več zanimanja za naš novo-ustanovljeni mladinski oddelek in da bi v novem letu imele še večji napredek v vsakem oziru.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Da bi bilo novo leto 1940 za vse zdravo in zadovoljno. V preteklem letu smo napredovale za 32 članic in hvala Bogu, smrtnega slučaja tudi ni bilo med nami. Da bi le vse dočakale še drugega. Na glavni seji smo sprejele štiri nove članice in štejejo si v čast imeti med članstvom dvojčici, hčerki sestre Margaret Mervar. Od njene družine imamo sedaj pet članic pri podružnici. Naš poklon vrli družini!

V novembru smo priredile uspešen kard pardi, katerega so posetile sestre iz Milwaukee. Sestra Žužek in sestra Videger sta pripeljali vsaka polno

karo članic. Veseli nas, da ste prišle in ob priliki povrnemo.

Izvoljen je bil odbor za program na Materni dan. Sestra Mary Fedran za slovensko igro in sestra Theresa Mervar, predsednica našega pevskega kluba, za angleško. Obe sta spretni v tem delu.

Naša podružnica je imela čast biti botra za naše slovenske "Girl Scouts." Ta čast nam je bila poverjena na pobudo sestre Marie Priland, ki je članica "Girl Scout Council." Prosto-voljno se je priglasilo šest članic, ki tvorijo odbor, ki bo pomagal, kadar bo treba. V odboru so sestre Champa,

Grobelnik, Rupar, Repenšek in Rakun. Sestra Anna Bregar je prejela nagrado v znesku \$1.14 in M. Rabornik je dobila tudi nagrado.

Odbornice za leto 1940 so sledeče: Antonia Retell, predsednica; Mary Ribich, podpredsednica; Mary Krainc, tajnica; Margaret Fischer, blagajničarka; Anna Modiz, zapisničarica; ga. Marver, rediteljica; Marie Priland, Mary Champa in Wilma Rakun, nadzornice. Zapisničarica Anna Modiz je dopolnila deset let v istem uradu in v znak ljubezni in spoštovanja za njeno vestno delo je prejela od podružnice lepo darilo: ročno torbico in rokavice.

Ker bo v januarju obhajala tudi svoj rojstni dan ji tem potom čestitamo vse obenem in želimo še mnogo nadaljnih let! Bog Te živi, Ančka! S Teboj je lušno delati!

Decembrska seja je bila zelo zanimiva kakor tudi program po seji. Nastopil je naš pevski klub, ki je zapel par mičnih in primernih pesmic. Nato je bila podana kratka igra, katera je zbudila mnogo smeha in zabave. Nato smo pa izmenjale božična darilca, narkar je bil serviran okusen prigrizek (kakor tudi pink tea). Najlepša hvala vsem, ki so nastopile kakor tudi vsem, ki ste darovale! Pa še drugič! Veselo novo leto!

Antonia Retell, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Letna seja je bila dobro obiskana. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor izvzemši dveh nadzornic. Tajnica je podala račun zadnje prireditve, ki je dobro uspela. Najlepša hvala vsem sestram, ki so pomagale in sodelovale.

Sklenjeno je bilo, da poklonimo dar \$25 sestram v Lemontu za novi dom za onemogle, katerega zidava se prične pomladi. Priporočamo tudi drugim podružnicam, da bi se jih kaj spomnile. Prebrana je bila prošnja od ponesrečene sestre Klopčič iz La Salle, Ill. Predsednica je pojasnila položaj sestre Klopčič in soglasno je bil osvojen sklep, da ji pošljemo pet dolarjev iz blagajne in med članicami se je nabralo dva dolarja. Torej skupno sedem dolarjev je bilo poslano sestri v potrebi.

Sklenjeno je tudi bilo, da darujemo za sv. mašo za žive in mrtve članice in med to sv. mašo sprejmemo skupno sv. obhajilo. Izbran je bil primeren dan 24. decembra. Ta dan bomo tudi slovesno proslavile 13. rojstni dan ustanovitve naše podružnice in Zveze, katere dobro zrno je bilo vsejano pred 13 leti in se razvija v ogromno drevo. Zato se zahvalimo božjemu Detetu za blagoslov, katerega razliva v obilni meri nad našo SZZ.

Razmotrivale smo tudi glede kegljaške skupine in nismo prišle do zaključka, ker je bilo že pozno in smo odložile za prihodnjo seja.

Na bolniški postelji se nahaja sestra Majcen, ki se je morala podvreči operaciji na slepiču. Želimo ji skorajšno zdravje.

Prihodnja seja se vrši 4. januarja ob osmih zvečer v navadnih prostorih. Pridite v obilnem številu. Seja bo važna in serviran bo okusen prigrizek.

Srečno novo leto!

Frances Sardo, predsednica.

Št. 4, Oregon City, Ore.—Letna seja je bila nad vse prijetna in tudi lepo obiskana, da že dolgo ne tako. Članice so s tem pokazale svojo ljubezen za SZZ in med nami je bilo veselo in zadovoljno razpoloženje. Izvoljen je bil sledeči odbor: Mary Polajnar, predsednica; Mary Turnshek, podpredsednica; Mary Gerkman, tajnica; Mary Sekne, blagajničarka. Tako smo skupaj same Maričke, ha, ha! Bog daj vsem zdravje, srečo in blagoslov.

Sestra Mary Polajnar, naša nova predsednica, je bila pridna in zvesta tajnica sedem let. Torej upamo, da bo tudi naša dobra in skrbna predsednica.

Srečneje in nad vse veselo in zdravo novo leto želimo vsem odbornicam in članicam naše organizacije kakor tudi vsem, ki zvesto sodelujejo za lepši napredek in uspeh Slovenske ženske zveze!

Rev. Milan Slaje,
duhovni svetovalec
Marie Prislund, predsednica in glavni odbor SZZ.

da bi se kmalu obrnilo na boljše za vse narode.

Naša ljuba Zarja vsebuje zelo zanimivo branje ali pogrešamo pa Urne Nežike kolono. Kaj se je neki zgodilo z njo? Ali jo je zviti Marko dobil pod svojo komando, ker policajši so zelo navihani. Kaj če sta šla v staro domovino na medeno potovanje in zdaj pa ne moreta nazaj? Vidiš, Nežika, tako se godi dekletom, ki ne poslušajo dobre nasvete. Zakaj nisi prišla k nam na daljni zapad po fanta. Tukaj imamo tako luškane Janeze, Matevže, Francete itd., ki so te tako željno pričakovali in posebno ob času, ko dozore češnjice. Nežika, daj se vendar oglasti, pa naj bo že od kjer si zdaj, da nam prihraniš nadaljnih skrbi.

K sklepu dopisa vlijudno prosim vse naše sestre, da pridno obiskujete seja, ki se vrše na prvo nedeljo v mesecu od dveh popoldne v katoliški dvorani na 10. in Main St.

Blagoslovljeno novo leto! S srčnim pozdravom,

Mary Turnshek, podpredsednica.

Št. 6, Barberton, O.—Za dežjem sonce mora biti—za žalostjo veselje priti! Tako se je tudi pri naši podružnici moral izvoliti skoro ves nov odbor in sicer: Jennie Okolish, predsednica; Mary Fidel, podpredsednica; Frances Oshaben, tajnica; Mary Mekina, blagajničarka; Anna Caserman, zapisničarka; Jennie Grbec, Tillie Hiti in Evelyn Krizaj, nadzornice; Katty Ujčić, rediteljica. Vse drugo ostane po starem.

Želim se javno zahvaliti vsem odbornicam za složno sodelovanje za časa mojega uradovanja in posebno pa vsem sestram, ki ste redno plačevale svojo mesečino. Verjemite mi, da tajnici je najtežje delo opominjati ali še po hišah kolektati. Jaz bom tudi v bodoče sodelovala, kjer bo potreba. Zahvalimo se, da je uspeh v skupnem delu.

Članice in prijatelje opozarjam, da pridete gledat staro domovino na nedeljo, 14. januarja ob dveh popoldne v Domovina dvorani na 14. cesti. Nastopile bodo tudi dekleta od vežbalnega krožka ter še nekaj drugih mladih talentov iz Barbertona kakor tudi iz Clevelanda. Gotovo ne bo nobenemu žal, kdor se udeleži. Pričakujemo tudi precej naših prijateljev iz Clevelanda z našo bivšo blagajničarko gospo Zupec na čelu, kot ste obljubile! Urednica Zarje, ki nas osebno obišče, bo tolmačila slike v slovenščini kot v angleščini tako, da bo zanimivo za vse.

Torej bo užitek za vse navzoče in slike so zelo lepe tudi za mladino, da bo imela lepe vtise o naši preljubi rojstni domovini.

Vlijudno ste vabljeni vse članice na prihodnjo seja 7. januarja, kjer bom podala natančne račune kakor tudi druga poročila. Naši sestri Mary Zagar in Vida Suttar (Lauter), sta dobili obisk od tete štokljke, ki jima je pustila živ spominček. Naše čestitke! Obilo sreče in blagoslova želimo tudi naši kadetki Jennie Klančar, ki se je nedavno poročila z g. Fredom Grbec, sinom naše članice; 25 let srečnega zakonskega življenja pa sta obhajala g. in ga. Vidergar. Sorodniki in prijatelji so jima priredili veselo prese-

ca še več kot sedem let. Želim, da bomo odbornice in članice skupno sodelovale za korist podružnice in SZZ.

Čestitke naši marljivi tajnici sestri Gerkman, ki vodi tajniške posle že več let in to čeravno se mora voziti z avtomobilom več dolgih milj na seja. Bog daj, da bi nikdar ne opešala ter bila med nami še na mnogo let. Dosedanja blagajničarka sestra Johana Herbst je pa še vedno v rahlem zdravju, toda bila je vsa leta skrbna odborница. Bog ji daj zdravje, da se zopet povrne med nas.

Čestitam mladi mamici sestri A. Herbst, ki se je nedavno vrnila iz bolnišnice z novorojeno hčerko. Da bi bili zdravi vsi v družini!

Na zadnji seji so se izpolnile moje dolgotrajne želje, da smo vesele presentile našo zvesto članico sestro A. Trček. Ona je delovna članica in ima več križev, da jih zelo težko prenaša. Bog ji pomagaj! Prav lepa hvala vsem našim zvestim sestram za vso dobro srčnost v imenu sestre Trček.

Drage sestre! Slova, prijaznost in zadovoljnost prinese vsestranski uspeh, in to bodisi majhni skupini ali pa celotnemu narodu. Med nami naj bi ne bilo prostora za drugega kakor za lepe misli in dejanja. Bodimo vesele in hvaležne, da imamo svoje družine v Ameriki. Kako grozne stvari se godijo onkraj morja. Naša srca se tope v žalosti, ako pomislimo, koliko trpljenja je med narodi v drugih deželah. Bog daj kmalu mir božji. Mi pa stojmo ob strani vseh tistih, ki stojijo na strani ljudstva in njega blagostanja, kakor naš nad vse priljubljeni predsednik F. D. Roosevelt. Da bi ga Bog ohranil zdravega! Meni misli vedno uhajajo v domovino in na tiste prelepe kraje, katere smo obiskale izletnice SZZ leta 1938. Kako prijetno in veselo je bilo vse takrat in želja nas vseh je,

nečenje. Še na mnoga leta!

Leto je zatonilo v večnost in tako se tem potom poslavljam od vas kot tajnica, toda ne kot prijateljica in moja srčna želja je, da ostanemo vedno zveste sosesre. Vsem bolnim želim zdravlja ter obenem želim vsem skupaj srečno novo leto!

Frances Zagar, tajnica.

Št. 8, Steelton, Pa.—Opominjam vse sestre naše podružnice, da se udeležite seje dne 11. januarja, ker bo volitev odbora in na dnevnem redu imamo tudi druge važne točke. Pridite gotovo tudi vse tiste, ki niste bile na seji skozi vse leto, da slišite poročila. Vsa čast članicam, ki pridno prihajajo na seje.

Malo je zemljanov, ki ne bi imeli skozi leto nobenih žalosti ali veselja. Vsak dan nam prinese kaj drugega, kaj novega. Pri naši podružnici je žalost obiskala domove dveh naših sester. Sestri Gorup je umrl 20 let star sin in sestri Marentis pa 28 let star sin. Večna luč naj jima svetli!

Imeli smo pa tudi dva vesela slučaja, namreč poroke. V zakonski stan sta stopili Ana Gorup in Anna Bell. Želimo, da bi bilo zakonsko življenje srečno za vse!

Voščim vsem skupaj srečno in zdravo novo leto. Našim članicam pa ponovno poudarjam, da bo prihodnja seja zelo važna in je potrebno, da ste navzoče!

Dorothy Dermeš, tajnica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Ker smo ravno v času, ko si vsi pri srčno voščimo veselo novo leto, naj veza novo leto. Celokupnemu članstvu ljajo tudi moje prve vrstice kot voščilo in vodstvu SZZ želim, da bi bilo leto 1940 nad vse srečno, zdravo in zadovoljno. Zvezi pa želim najmanj par tisoč članic v mladinski oddelek in seveda enako število tudi v odraslem odraslem oddelku. To se prav lahko uresniči, ako je le volja vseh podružnic. Vsaka naj stori le nekaj v tem pogledu in uspeh bo v skupnosti.

Preteklo leto je bilo za Zvezo zelo zadovoljivo. Bog daj, da bi bilo v tem novem letu še boljše. Želim, da bi se članice v večjem številu udeleževale sej, ker lepa udeležba je vsem navzočim v navdušenje in veselje in tudi več dobrega se bo ukrenilo v korist podružnice.

Zadnja udeležba je bila prav lepa. Sprejetih je bilo prav lepo število novih članic v mladinski oddelek. Prav lepa hvala zavednim materam, ki ste vpisale svoje hčerke. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Frances Tomšič, predsednica; Mary Urbas, podpredsednica; Frances Sušel, tajnica; Filomena Sedej, blagajničarka; Jennie Koželj, zapisničarka; Agnes Pirc, Louise Čebular in Mary Zallar, nadzornice. Seje se vršijo vsak drugi četrtek v mesecu v Slovenskem domu.

Pokopali smo zopet eno našo sestro. Preminula je Mary Čepek v najlepši dobi, ki je skoraj eno leto potrpežljivo prenašala bolezen. Naše globoko sožalje. Pokojna pa naj počiva v miru božjem.

Bolni sta Dorothy Rossa, ki je bila

operirana in Mary Mlač. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

S pozdravom,

Frances Sušel, tajnica.

NAZNANILO PODRUŽNICAM!

Pol-letna seja izvrševalnega odbora se prične na glavnem uradu 18. januarja, 1940.

Kar imate za to sejo, gotovo pošljite pred tem časom.

JOSEPHINE ERJAVEC.

POZOR, TAJNICE IN BLAGAJNIČARKE

Ko prejmete to ždajo, bom imela na rokah poslovne knjige za tajnice in blagajničarke po zelo zmerni ceni, ker pri teh knjigah ne bo dobička, temveč, da se ugotovi želji odbornic, ki so vedno pisarile na glavni stan, ako imamo te vrste knjige v zalogi.

Cena knjigi je \$2.50 in obe knjigi skupaj, to sta za tajnico in blagajničarko pa za \$4.50. Knjige so pripravne za knjigovodstvo in tisk je v angleščini kot v slovensščini. Torej poslužite se jih kakor hitro mogoče in k naročilu priložite tudi nakaznico ali pa dodajte svoto pri mesečnem računu.

Želeč vsem odbornicam in članicam srečno novo leto!

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Decembrska seja je bila dobro obiskana. Odbor za leto 1940 je sledeč: Marica Kopač, predsednica; Mary Shimenz, tajnica; Agatha Dezman, blagajničarka; Anna Vidmar, zapisničarka; Mary Jamnik, Sophie Stampfel, Frances Rozman, nadzornice. Seje se vrše prvi ponedeljek v Tivoli dvorani. Sprejele smo tudi dve novi članici in pet članic v mladinski oddelek. Sklenile smo tudi, da bomo imele na pustni torek, to je 6. februarja, domačo zabavo v South Side Turner dvorani. Torej ne pozabite priti no omenjeno zabavo, ki jo prireja naša podružnica.

Hvala lepa naši predsednici Louise Stariha, za vse dobro delo v korist podružnice. Upam, da bomo v tem letu imele enako lep uspeh kot smo v preteklem. Hvala tudi sestri Josephine Vidregar in F. Zuzek za krofe in potice, s katerimi smo se gostile na zadnji seji. V novembru pa nam je prinesla okusno potico sestra Agatha Dezman, za kar ji prav lepa hvala. Prosim obiskujte bolne sestre.

Srečno novo leto!

Mary Shimenz, tajnica.

Hočem na kratko poročati, kako smo se imele na obisku pri podružnici št. 1, v Sheboyganu, ob priliki kard pardija. Bilo je na 26. novembra, ko vprašam sestro Lojzko Vidmar, če bi napregla svojega šimeljna za tja in rekla je, da prav rada, saj mu drugega ne manjka kot želen je včasih in pravim ji, da bomo že me poskrbele za pijačo in hajd, ob enajstih smo že odrinile proti Sheboyganu.

Ko smo prišle tja, je bilo treba najprvo poizvedeti podrobnosti glede tega

kard pardija, ker nam ni bilo znano drugega kot kar smo brale v Zarj. Ustavile smo se pri moji prijateljici, da poizvedemo, kako in kaj. Da povem, kdo smo vse bile: Helen Presečnik, Fannie Haložen, Justina Turk, šoferka in jaz, seveda. Ko smo prišle v dvorano vidimo dvorano napolnjeno do zadnjega kotečka in bile smo veselo presenečene nad zanimanjem. Ker ne igramo karte, smo samo gledale, kako so drugi hiteli. Toda nagrado smo pa vseeno dobile, oziroma dobila jo je sestra Turk.

Srečale smo našo spoštovano glavno predsednico in mnogo drugih prijaznih soseser, kar nam je v veliko čast jih osebno poznati. Čas v veseli družbi vse prehitro mine. Prav lepa hvala vsem skupaj za vso izkazano prijazenost. Hotele smo vrniti obisk, ker so tudi od tam prišle na našo domačo zabavo. Prav lušno je bilo in vožnja je bila tja in nazaj prav prijetna.

Kaj pa kolona Urne Nežike, ali bomo še kaj dolgo čakali na njo? Jaz bi urednici svetovala to, da bi tisti majhni skupini, ki noče brati humor, poslala Zarjo brez kolone, toda naši večini pa naj prihaja Zarja z kolono Nežike, ker mi jo zelo pogrešamo.

Obračam se tudi do naših sester s prošnjo, da bi vpisale svoje hčerke v mladinski oddelek, kjer se plačuje samo 10 centov na mesec. Torej, če ne moremo dobiti več starejših za podružnico, pa pojdemo na delo za mladino.

Tem potom se prav lepo zahvaljujem vsem, ki ste pripravili veselo presenečenje moji hčerki za njen rojstni dan in še posebna hvala sestri Helen Presečnik za velikodušnost. Imen bi bilo čez 80 za objaviti, torej prosim, da sprejmete vsak posamezno mojo in hčerkino srčno zahvalo za požrtvovalnost in prijazenost.

Srečno novo leto vsem skupaj!

Frances Zuzek, članica št. 12.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Čas tako hitro mineva, da se niti ne zavečamo. Hvala lepa za udeležbo na glavni seji, kar je pohvalno za vas. Seja 2. januarja bo tudi važna, ker se bodo brala poročila preteklega leta in to bi moralo zanimati prav vse članice, ker odbornice rade slišimo dobre nasvete za korist podružnice in članstva.

V ravno minulemu letu smo imele lep napredek. Moja srčna želja je, da bi v novem letu bil napredek še večji, da bi prišle do števila 500 članic in to se prav lahko uresniči, samo če je vaša dobra volja. Drage sestre, posebno pa matere, vpišite svoje hčerke in znanke, saj mesečina je tako nizka, da lahko plačujete.

Prav lepa hvala sestram, ki ste na plemeniti način pokazale svojo dobro srčnost na zadnji seji s tem, da ste se spomnile na eno naših revnih sester in zbrale na seji lep dar v denarju. Reva je bila zelo vesela in ginjena, kakor tudi bolni soprog, ker nista pričakovala našega usmiljenja.

Važno naznanilo tistim, ki pridete plačat na moj dom: mene boste dobile doma vsak dan po treh popoldne, torej pridite po tem času; če slučajno ne pridete plačat na društveno sejo ali pa na 25. v mesecu, ko pobiram v dvorani na Recher Ave. Tiste, ki pa dol-

gujete za leto 1939, pa vljudno prosim, da bi poravnale, da uredim knjige.

Opozarjam vas ponovno za prihodnjo sejo, ki bo zanimiva in po seji prosta zabava.

Veselo novo leto in na svidenje na seji!

Frances Medved, tajnica.

SPOMINI NA POTOVANJE V DOMOVINO

Piše Jennie Jagodnik, Euclid, Ohio.

Izlet v domovino je napravil name kot na vsakega rodoljuba globok vtis v srce in zato so mi najljubši spomini na to srečno potovanje v letu 1938.

Jaz sem bila ena izmed mnogih, ki smo odpotovali na parniku Normandie, ki je odplul iz pristanišča v New Yorku dne 1. junija. Moja najbližja sopotnica je bila teta mojega soproga, ga. Gerželj. Ko sva stopili iz vlaka v New Yorku, je bil že na mestu g. Leo Zakrajšek in naju spremljal na taksiju do pristanišča in poskrbel, da smo v najhitrejšem času bili na parniku.

Parnik Normandie je pravi čudak in človeka prevzame zadovoljnost, da se bo vozil varno in udobno, kar je tudi resnica. Ko vstopimo v kabino, ki je bila prav prostorna z vsemi komforti, zagledamo šopek krasnih cvetlic, ki so jih pozlale sestre od newyorške podružnice št. 84, katerim najlepša hvala za cvetoč spomin. Nato gremo na krov in ker je bila ura ravno poldne, zaslúšimo piščal, ki naznanja, da se parnik prične pomikati od pomola. Vsi smo gledali na pristanišče in obenem vihrali robce v pozdrav in to ves čas, dokler se je še količkaj videlo pristanišče. Nato mimo kipa Svobode in kmalu je izginila celina iz pred oči. Odtedaj smo bili izročeni usodi.

Ko se z teto vrneva v kabino, sva se najprvo seznanili s drugima dvema sopotnicama v naši kabini, ki sta bili mladi Amerikanki in zelo prijazni z nama.

Drugi dan na parniku, to je bilo ravno popoldne, zatuli piščal na ves glas in ta je bil res močan in hiteli smo skupaj, kaj to pomeni. S krova hitim v svojo kabino in po hodniku vidim, da imajo stražniki okoli sebe rešilne pasove in povedano nam je bilo, da moramo tudi mi tako napraviti v slučaju poziva. Toda med vsjo vožnjo ni bilo nevarnosti. Včasih je bilo morje bolj valovito, toda to nam ni bilo v napotje. Slovenci, in teh nas je bilo okrog 30, se nismo ustrašili ničesar, temveč vedno počakali med seboj kratke čase in zabavo. V nedeljo smo šli k sv. maši; bila je slučajno binkoštna nedelja in

vsakega 5. junija se bom prav gotovo spominjala na krasno cerkvico na parniku Normandie.

V Havre smo dospeli 6. junija in se takoj z vlakom odpeljali v Pariz. Vožnja do Pariza vzame približno tri ure. Na postaji v Parizu so bili na mestu predstavniki od francoske linije, ki so nam takoj naročili, da tisti, ki gremo na Trst, bomo peljani skupaj v hotel za prenočišče in potniki v Jugoslavijo pa skupaj. Tako smo se morali ločiti od vesele družbe, čeravno zelo neradi. Bilo ni niči časa, da bi se bili poslovili, vse je tako hitelo. V Parizu smo ostali čez noč in drugi dan popoldne sva se z teto odpeljali proti Trstu. Z nama sta bila dva sopotnika, s katerima sva se spoznali na parniku. Vožnja na vlaku skozi Švico je bila zelo zelo zanimiva. Videli smo visoke gore, pokrite z belimi kapami, snegom, na katere pogled je bil čudovito očarljiv.

Ko smo zapustili Švico in se vozili po italijanski zemlji, smo postali kar nekam otožni, tako nekam tuje se človeku zdi pri srcu. Nihče ni rekel besedice in v naših mislih se je nahajalo vse polno tužnih spominov na nekdanjo slovensko zemljo, katero je podjarmil Italijan. Radi utrujenosti se je vsak napravil mirnega, kot da bi rad malo zaspal. Toda komaj malo zadremljemo, že so bili na mestu sprevodniki za vozne listke. In spet malo zadremljemo, pa pridejo zopet drugi pregledat potne listke. Ko so ti odpravili, smo zopet bili mirni vsak na svojem prostoru. Pa tudi sedaj ni bilo več miru, ker pridejo zopet trije častniki, ki so hoteli vedeti, koliko imamo denarja itd. Res, da mora imeti človek potrpljenje pri vožnjah po Evropi, drugače te napravijo zelo nervoznega.

V Trst se pripeljemo v sredo, 8. junija okrog dveh popoldne. Čakali so naju sorodniki in svidenje je bilo pri srčno. Na postaji je bilo prvo treba urediti zaradi prtljage in teta je z carinarji govorila, v kolikor je pač znala italijanščine in jaz sem pa samo poslušala, kdaj bo rekel, da je vse o. k. Teta je želela ostati za en dan v Trstu, toda jaz sem samo želela biti enkrat doma pri sorodnikih.

Vozni listek sem imela samo do Trsta, in treba je bilo kupiti še en listek do Št. Petra, to je bila moja zadnja postaja. Imela sem srečo dobiti tolmača, ki mi je prijazen bil na uslugo, da sem uredila vse potrebno glede kovčegov in drugo, da sem prišla na pravi vlak.

Toda dolgo časa sem bila v strahu na tem vlaku meneč, da se peljem v obratno smer, kot bi se morala. Vlak je bil pa tudi svoje vrste, namreč pri vsakem sedežu so bila vrata in jaz sem se vedno bala, da se ta vrata odpro in da padem ven. In stopnice so bile tudi tako nerodne, da če bi se ne pazila in držala, bi se na glavo prekucnila. Sprevednik pride k meni in me nekaj vpraša, dam mu vozni listek in on me še kar nadalje vprašuje. Pokažem s prstom na listek, kjer je pisalo Št. Petro, in toliko me je že razumel, da hočem tam izstopiti. Čez nekaj časa pa pride zopet nazaj in jaz kar ponovno pokažem na Št. Petro.

Nisem umela, ali ni bil vozni listek pravilno narejen; gledam okrog sebe in obrazi so bili vsi tako čudni in

poslušam, če bi slišala slovenski glas, pa nič, vse je bilo tako tuje, vse nekam črno se mi je zdelo. Vseeno si vzamem pogum in vprašam dva mlada človeka, če razumeta slovensko in mi na veselje odgovorita, da, in ju vprašam, če bi mi povedala, kdaj pride postaja Št. Peter. Odgovorila sta mi, da gresta tudi ona dva tja in rekla sem, zdaj se bom kar njiju držala. Vprašala sta me, odkod sem in kam grem. Povedala sem jima, da sem iz Amerike (saj sta gotovo domnevala) in da grem v vas Bač. In na moje presenečenje—bila sta tudi iz Bača doma.

Ko stopimo iz vlaka, sem fanta prosila, da bi pogledala za moj velik kovčeg, ki je na postaji in tja se vrneta mi povesta, da ga ni tam. Meni se je čudno zdelo, kako da ne, saj iz Clevelanda do Trsta je bil z menoj in tudi v Trstu so ga djali na vlak, in sem kar odločno zahtevala, da mora biti tam moj kovčeg. Potem so ga dobili in ko vprašujem za voznika, so mi odgovorili, da se peljemo z carijero. Moj kovčeg mi odnesejo na prostor, kjer bomo čakali na carijero.

Dala sem vsakemu fantu nekaj naptine, sama ne vem koliko, ker mi lire niso bile še tisti čas znane. Sedaj pa čakamo in čakamo; jaz pa v skrbeh, kaj vendar pride. Pride velik tovorni voz (truck) nato avtomobil, potem vozovi in mi še kar čakamo in čedalje bolj sem v skrbeh, kakšen voz bo carijero. In čez nekaj časa pa pride avtobus in to je bil tisti carijero, kateri mi je bil tako velika uganka, kaj da bo. Gor so naložili vso prtljago in nas in se peljali skozi vasice do Knežaka.

Ko se pripeljemo nekako na polovico poti, že priletita na proti brat in sestra, kar čez polje po bližini sta prihitela vsa upehana, ko sta zapazila avtobus. Povedali so mi, da je komaj 15 minut, odkar so dobili brzovav. Bili smo vsi iz sebe radi veselja. Zdaj smo doma! Kje so mati? Povedo mi, da v hiši jokajo. Hitro vstopim v hišo in mati me objemlje in joka od samega veselja, da se zopet vidiva po 27 letih. Kako sem se počutila, ne morem popisati.

Za nekaj dni se nisem mogla razgledati, kje da sem, ker se je mnogo spremenilo. Ljudstvo trpi in v srce nosi bol zatiranja. Davki jih tarejo, draginja velika, kava je okoli dva dolarja za kilo. Za dolar se je res dobilo nekaj več lir, toda kaj pomaga, greš v trgovino, pa prideš skoraj prazen ven za sto lir. Ljudje so se že privadili usodi, kakor sem videla, se ni noben upal pritoževati, ker imajo vsepovsod črne srajce, ki pazijo.

Udobnosti so sicer boljše. Od Knežaka do Št. Petra smo poprej hodili dve uri, kar zdaj vzame avtobus 15 minut. Imajo tudi električno razsvetljavo, toda svobode nimajo! Kamor gredo, so vedno pod komando in v strahu. Vendar sem bila zelo vesela, da se lahko govori slovensko.

Na fari imajo slovenskega duhovnika in tudi fantje slovensko prepevajo, in otroci tudi govore slovensko med seboj, a v šoli učijo vse v italijanščini. Otroci, ki hodijo v šolo, so oblečeni v črnih oblekah.

Po par dneh odpočitka sem šla v

Podnovigrad, v vas, odkjer je moj so-prog doma, kjer sem bila tri dni in se mi je zelo dopadlo. Teta je imela opravilo v Sabonjah in sem šla tudi ž njo in to peš, ker so rekli, da ni daleč in da se pride tja in nazaj v eni uri in pol. Toda zame je bila pot truda-polna. Vedno sem spraševala teto, kdaj bomo tam, ker pot je precej strma in kamnita. Nazaj grede smo šle skozi Račice, zaradi boljše ceste in v dobrih štirih urah hoje sva bili zopet nazaj.

Zelela sem pozdraviti naše druge izletnike, ki so prišli v Ljubljano dne 1. julija, da prisostvujem pri slovesnem sprejemu. Bil je nad vse pristrčen sprejem in zame je bilo najbolj ginjaivo tisti trenutek, ko zapazim vlak, okrašen z ameriško zastavo in ko je godba veselo zaigrala slovensko koračnico.

Zame je bil izlet prikrajšan, ker sem se vrnila z parnikom Normandije že 6. julija nazaj v Ameriko. Dne 12. julija pa sem srečno in vesela prišla nazaj k svoji družini. Rada sem šla na obisk, pa še rajši sem nazaj prišla v deželo svobode in kjer je vsak posameznik deležen enakih pravic in ugodnosti. Srečno novo leto vsem skupaj!

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Decembrska seja je bila povoljna. Udeležba bi morala biti na vsaki seji tako lepoštevilna, potem bi imel odbor veselje do dela. Zato so seje, da izražamo svoje misli in ideje, saj imamo vse članice enake pravice in smo enako važne pri podružnici; nobena ni več od druge.

Drage sestre, jaz se vam prav pristrčno zahvaljujem za lepo udeležbo. Prav vesela bi bila, če bi naše manice vpisale svoje hčerke, saj bi plačevale samo 10 centov na mesec in biti članice naše organizacije in podružnice, je v čast za vsakogar. Ne zaostanimo za drugimi podružnicami v tem oziru, ampak bodimo za lep vzgled pri napredku naše mladine.

Bolni sta Josephine Gros in naša dosedanja predsednica Mary Vrček, ki se nahaja v bolnišnici. Prosim, da ju obiščete. Vsem bolnim želimo skorajšno zdravje. Odbor za leto 1940 ostane kot je bil dosedaj, izvzemši predsednice, ki je zbolela in na njeno mesto je bila izvoljena Frances Lindič.

Voščim vsem skupaj srečno in zadovoljno novo leto.

Mary Hrovat, tajnica.

Drage sestre št. 15! Hvala Bogu za vse, kar smo dočakali v preteklem letu 1939 in posebno za zdravje, ki je največje bogastvo za vsakogar. Da bi vsi bili srečnejši in še bolj zadovoljni v novem letu in da bi nam smrt ne kalila družinskega zadovoljstva. V zadnjem letu je preminula moja dobra prijateljica sestra Mary Kužnik. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Zarja je res neprecenljive vrednosti list za nas slovenske žene v Ameriki. Kako rade čitamo podučne in zanimive članke in dopise. Posebna hvala urednici za lepo urejevanje lista. Le eno Vas vprašam, sestra Novak, kje pa je Urna Nežika? Ali jo je policman Marko zapustil, ali jo poročil in sta na medenem potovanju? Kje je naša Nežika? Vse povsod to povprašujejo!

Pa Marko, kje si ti? Vabimo te v Newburgh, boš saj videl, kako se bomo pri nas postavili z novo cerkvijo! Kako nestrno pričakujemo čas blagoslovitve!

Naša podružnica izvrstno napreduje. Vsa pohvala požrtvovalni tajnici ge. Mary Hrovat. Najlepša hvala tudi članicam za sodelovanje.

Naj novorojeno Dete razprosti svoje nedolžne in svete ročice in naj napolni srca vseh sester SZZ s svetim blagoslovom! Vsem skupaj: Zdravo novo leto!

Mary Novak,
3623 E. 82nd St.

Lepa hvala št. 15 SZZ

Bila sem veselo presenečena, ko sem prejela krasno darilo od sester št. 15 ob priliki moje poroke. Priserčna hvala vsem skupaj za krasen spomin.

Frances Kodek-Strainer.

Št. 17, West Allis, Wis.—Vsem članicam SZZ želim srečno novo leto. Gotovo je nas nekoliko, ki bi rajši, da bi se dalo za deset let nazaj pomakniti, kakor pa da se staramo. Leta prehitro bežijo in ne bo jih več. Naše delo pri društvi ter pridnost, uspeh, veselje in zabava nam pa krepki spomin, da smo v naših mladih letih.

Glavna seja je bila zanimiva in udeležba prav dobra. V odboru so sprejembe, ker na žalost vseh je zapustila svoj urad predsednica sestra Josephine Schlossar, ki je deset let navdušeno delala za podružnico. Obljubila je svojo nadaljno pomoč v vseh ozirih, čeprav ne bo odbornica. Priserčna hvala sestri Schlossar za vsa dobra dela v korist podružnice. Bog Vam plačaj! Odbor je sledeč:

Augustine Zorl, predsednica; Justina Sustar, podpredsednica; Frances Hagen, tajnica; Mary Florjan, blagajničarka; ga. Miklavčič, zapisničarka in poročevalka; Rev. M. Setničar, duhovni vodja.

Drage sestre, sodelujmo z našim odborom, ker pomoč od nas vseh je zelo potrebna, ako želimo ostati na dobri strani. Seje bodo kot po navadi vsako drugo nedeljo ob dveh popoldne v cerkveni dvorani. Hvala lepa vsem sestram za naklonjenost v preteklem letu.

Sklenjeno je bilo, da priredimo maškeračno veselico na pustno soboto v cerkveni dvorani. Serviran bo okusen prigrizek in tudi za suha grla pomoč. Udeležite se vse članice in pripeljite tudi svoje domače in prijatelje, da se bomo skupno veselili na ta večer. Zabave bo za mladino in za starejše. Zbogom!

Mary Kastner.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Vse pride in vse mine, bo marsikje odmevalo v srcu, ko zatone leto 1939 za gorami. . . Da bi novo leto rodilo le veselje ter vsestranskega napredka za življenjski obstoj, je želja vsakega zemljana, tako tudi od vseh članic naše podružnice. Širom kontinenta naj se čestitke združijo v najpomembnejši fakt, medsebojne sloge in praktičnega razumevanja človeških src! Naši Slovenci ženski zvezi pa mnogoterih uspehov!

Tem potom se želim zahvaliti sestram za njih zaupanje v odbornice ob

volitvah. Kar bo v naši moči, upam, da bomo storile svojo dolžnost za procvit podružnice. Po decembrski seji smo imele zopet lep večer ob precejšnji udeležbi članic. Srce pa nam je grenila vest, da je naša zvesta sestra Jennie Sodja na bolniški postelji. Iskreno ji želimo hitrega okrevanja, saj agilnejše društvenice od nje se težko dobi!

Odbor ostane kot je bil z izjemo podpredsednice, ki je Alice Jaklič in sestra Jennie M. Yelitz je predsednica računskega odbora.

Josephine Fraust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—Večkrat sem slišala in čitala, da je lažje napisat dolg dopis kakor pa kratkega z isto vsebino. Na primer, kako je dolgočasen dolg govornik in kako dopadljiv in zanimiv je kratek in jednat govor. Torej, če bi hotela poročati vse podrobnosti o seji dne 9. decembra, bi bil dolg dopis, zato bom pa kar na kratko poročala zaključek. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Antoinette Nemgar, predsednica; E. Rakovec, podpredsednica; Rose Jerome, tajnica; Helen Rohne, blagajničarka; Ivana Ozanich, zapisničarka; G. Znidarsich, Chad in Primožič, nadzornice; Matilda Robertz, voditeljica športa. Razpravljale smo tudi pravila mladinskega oddelka, s katerimi se soglašamo ter tem potom pozivljamo članstvo, da bi se toplo zavzelo za to krepko idejo, ki je bodočnost naše organizacije. Navzoča je bila glavna nadzornica ga. Lenich, ki je bodrila navzoče, da bi skupno delovale za napredek v novem oddelku. Njene lepe besede so se vzele v naznanje z velikim odobravanjem.

Po seji smo imele prav prijetno zabavo. Pridne sestre so nam postregle z okusnim prigrizkom in naše brhke Slovenke so začele prepevati lepe melodije, da se mi je kar srce topilo in to ne samo meni, pač pa marsikateri izmed navzočih, ker petje nam vselej obudi spomine na slovensko deželo. Upam, da bo v novem letu vsak mesec tako lepa udeležba kot je bila na tej seji. S tem pokazemo našo moč, naše veliko število.

Ako imate pa drugod tako lepo vreme kot ga imamo v Minnesoti, potem vem, da ste zadovoljni, ker ni ne snega in ne mraza. Da bi le bilo dolgo tako.

Srečno novo leto vam želim,

Ivana Ozanich.

Na naslovni strani prinašamo sliko hčerk naše glavne tajnice Josephine Erjavec. Narodni noši starejših hčerk sta bili prineseni sem iz stare domovine. Avbi in pasovi so rodbinski spomini pododovani od matere do matere in bili izročeni materi ge. Erjavec in sedaj njenim hčerkam Olgi in Milici. Njih starost je okrog 150 let. To je pač redka dragocenost, ki bo k sedanjim dolgoletni zgodovini dodala še mnogo lepih spominov. Oblekca najmlajše hčerkice Jonite kakor tudi "dolika," oblečena v narodni noši, je tudi spomin iz Ljubljane. Noši starejših sta bili na razstavi v izložbenem oknu največje trgovine v Jolietu ob priliki velikega mednarodnega festivala.

Št. 20, Joliet, Il.—Veselo novo leto! Naj bi novo leto prineslo blagoslova našemu novemu mladinskemu oddelku, da bi iz mladike zraslo močno drevo v tem novem letu.

Seja dne 21. januarja bo zelo zanimiva za vse članice. Čaka vas veliko presenečenje. Članice iz Rockdale se še posebno pripravljajo, da nas bodo razveselile. Po seji bo serviran prigrizek in dovolj bo tudi proste zabave.

Med nami se je nahajala na enomesečnem obisku sestra Josephine Kolenc iz Fontano, Cal. Prišla je k svoji hčeri sestri Jennie Imparl. Veselilo nas je, da je posetila novembrsko sejo. Članice in prijateljice smo ji priredile prijeten sestanek pred odhodom nazaj v Californijo, kjer se je sedaj nastala za stalno. Pogrešale jo bomo in vemo, da je tudi ona odnesla samo lepe spomine iz Joliet.

Za fotografista je bil proglašen gospod Jacob Gombach, sin naše sestre Frances Gombach. Moderno urejen atelje ima na svojem domu. Najlepši uspeh, Jacob!

Prav lepa hvala sestri Angeli Novlan, ki nam je bila ljubko naklonjena skozi vse preteklo leto ter nam večkrat posodila dragocene stvari, spadajoče k naročni noši, katere so neprecenljive vrednosti in pomena. Se priporočamo tudi za bodoče.

Iz bolnišnice se je vrnila gospa Mary Golobitch in smo vse vesele, da se ji zdravje povračuje in da bo zopet kmalu med nami.

Zadnje dni v novembru so se poročili sledeči: Marie B. Blaess z gospodom J. Stonitch iz Chicago; Marie je hči naše nadzornice sestre Clara Bleasy; Dorothy Terlep z gospodom J. Pato iz Chicago; Dorothy je hči sestre Terlep iz Hickory St.; Margaret Levstik z gospodom T. Astorino; Margaret je hči sestre Antonia Levstik. Vsem tem želimo mnogo blagoslova v zakonem stanu!

Srečno novo leto!

Josephine Muster, tajnica.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Lepa hvala vsem, ki ste prišle na zadnjo sejo. Imele smo se prav prijetno. Ponovno je izvoljen ves stari odbor. Upam, da bomo imele tudi v novem letu lep uspeh, katerega se doseže z složnim sodelovanjem. Lepa hvala za darila, katerih so bile članice prav vesele. Hvala sestri Frances Blatnik, Josephine Weiss, Mary Hosta, Ivani Zalar, Rose Kovač in Karolina Hitl, kakor tudi vsem ostalim delavkam ob Miklavževi prireditvi. Največ tikevov sta prodali sestri Rose Kovač in Cecilia Tomažič, za kar lepa hvala, ker hoditi od hiše do hiše prodajati vstopnice, ni baš prijetno delo. Toda, kjer je dobra volja, se vse naredi. Najlepša hvala tudi gospodu John Mišmaš, ki nam je vedno na razpolago za pomoč, kjer je potreba. Hvala gospodu Antonu Grdini za tako lepe slike. Toliko smeha ni bilo že dolgo časa kot ta večer. Hvala torej vsem skupaj za poset in pomoč.

Hitrega zdravja želimo naši mladi sestri Frances Zakrajšek, ki se je morala podvreči operaciji, toda je že na potu okrevanja.

Matere, vpišite svoje hčerke v mladinski oddelk! Mesečnina je samo 10

centov. Sprejemajo se deklice od 4 do 14 leta starosti.

Blagoslovljeno novo leto želim vsem skupaj.

Anna Pelčić, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Na decembrski seji smo se imele prav dobro. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor. Po seji je pa prišel sv. Miklavž in nas obdaroval z različnimi darili. Za vsem tem se je pa pričela domača zabava. Vabljeni ste, da se v polnem številu udeležite seje v januarju, da začnemo novo leto z dobro voljo in veselo. Prosim vas tudi, da redno plačujete mesečnino. Na prihodnji seji bomo ukrenile nekaj novega za gmotno pomoč naši blagajni.

Bolna je sestra Agnes Palčer, kateri želimo hitrega okrevanja. Obiščite jo v obilnem številu. Teta štoklja je obiskala mojo hčerko sestro Bachar ter ji pustila krepkega sinčka. (Čestitke, grandma! Ured.)

Srečno novo leto želim vsem skupaj in organizaciji obilo napredka.

Mary Shepel, predsednica.

Št. 25, Cleveland, O.—Na naših sejah je po navadi lepa udeležba, toda na glavni seji je bila pa dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Želim, da bi imele v novem letu vselej polno dvorano in potem bomo prav gotovo sklenile mnogo dobrih predlogov.

Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1940:

Margaret Tomažin, predsednica; Jennie Stanovnik, podpredsednica; Mary Otoničar, tajnica; Dorothy Sternisha, blagajničarka; Julija Brezovar, zapisničarka; Pauline Zigman, rediteljica; Jennie Pajk, Mary Brodnik in Mary Zadnik, nadzornice; Msgr. B. J. Ponikvar, duhovni vodja; Frances Bogovich, predsednica izobraževalnega odseka; Julia Marolt in Jennie Kužnik, zastopnici za skupna društva fare sv. Vida.

Tem potom izrekamo najlepšo zahvalo dosedanji predsednici sestri Frances Ponikvar za 11-letno uradovanje kakor tudi zapisničarici in prvi načelnici našega vežbalnega krožka sestri Josephine Perpar, ki je zaradi zaposlenosti v lastni trgovini zapustila urad. Dobro delo, ki sta ga izvršili omenjeni odbornici, bo za vselej v spominu članstva. Bog naj vaju poplača za ljubim zdravjem!

Posrebno vabilo! Tem potom vladno vabimo vse članice kakor tudi sosedne podružnice na igro "V šolo jo dajmo," ki bo ponovljena dne 7. januarja, 1940, v dvorani nove šole sv. Vida. Igra bo vprizorjena popoldne, začetek ob treh, po igri se bo razvila domača zabava in veselica. Torej lahko pridete vsak čas od treh popoldne naprej in boste gotovo našli veselo družbo in par ur razvedrila. Za postrežbo bodo na razpolago najboljša okrepčila. Vstopnina za igro bo samo 25 centov in to velja za vse popoldne in zvečer za ples. V tej igri je mnogo zelo smešnih prizorov in naši igralci znajo prav dovršeno nastopiti v svojih vlogah, da je res veselje za vse posetnike. Torej 7. januarja se vidimo v novi šolski dvorani!

Naša dobra sestra Angela Križman je poklonila prav lepo darilo v korist

vežbalnega krožka, zakar ji najlepša hvala. Dobrosrčna sestra Paulina Stampfel je poslala zopet lepo darilo na sejo v korist podružnice, za kar se ji topla zahvaljujemo.

Naznanjam tudi veselo novice, da imamo mladinski oddelk pri podružnici in obračam se do mater-članic, da sedaj vpišejo svoje hčerke od 4 do 14 let starosti, ker bomo zažele nekaj prav mičnega za naše deklice in to ne sme biti, da ne bi bila vaša hčerka deležna nedolžnega veselja in razvedrila.

Srečno novo leto!

Mary Otoničar, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Zadnja seja, na kateri smo se imele prav izvrstno, je bila dobro obiskana. Razmotrivalo se je več važnih stvari v korist podružnice. Sklenjeno je, da priredimo plesno veselico 31. januarja v šolski dvorani na 57. cesti. Vstopnina bo 25 centov. Igrala bo izvrstna godba. Povabljeni ste mladi in starejši, ker bo samo še en teden pred pustom in zabava na vsakega dobro upliva. Imeli bomo po starokrajškem načinu maškarnadno veselico. Vabljeni ste vse sosedne podružnice.

Prosim vse članice, da prinesete knjižice na prihodnjo sejo drugi tork v januarju. Odbor za leto 1940 ostane po starem izvemši dveh odbornic. Zapisničarka Frances Vidina si je zlo mila nogo in njeno mesto bo zdaj zavzemala prejšnja blagajničarka, sestra Mary Balkovec in za tretjo nadzornico je bila izvoljena Antoinette Stajduhar Upam, da bomo delovale skupno in vzajemno kot smo v preteklosti, zakar se vsem zahvaljujem. Naš cilj naj bi bil, vedno storiti kaj koristnega za podružnico in eden najboljših načinov je vsak mesec povišati število članstva. Zadnji mesec je pristopila Mary Golobič. Dobrodošla med nas!

Bolni sta Frances Vidina in Barbara Gasper. Želimo, da bi skoraj okrevali. Teta štoklja je obiskala sestro Frances Zugel in pustila krepkega sinčka. Čestitamo!

Hvala lepa vsem sestram, ki ste darovale in pomagale pri serviranju po zadnji seji.

Mary Coghe, predsednica.

Anton Medved:

ZAROKA

Oče so rekli: Sedem sto!
Mati so rekli: Kaj bo to!
Ženin je rekel: Ne vprašam nič,
da je le moj vaš deklč.

Pojdi k meni, o Jerica,
pridna in lepa hčerkica!
Moja si, čuješ, moja odslej,
ali me ljubiš, povej!

Kaj da vprašam me, Janez moj!
Zame se ti nikar ne boj!
Kakor roža v solnčni obraz,
v te sem zaljubljena jaz!

Oče in mati, ljubček, oba
tukaj živela bosta doma,
bosta živela na stare dni,
z nama brez vsake skrbi.

Oče so rekli: Če je tako,
vama primaknem še en sto!
Mati so rekli: Ljubi par,
srečen ostani vsikdar!

Št. 27, North Braddock, Pa.—Srečno novo leto želim vsem sestram širom Amerike ter veliko napredka naši SŽZ.

Na glavni seji smo se imele prav prijetno, kar bi bilo še boljše, ako bi bile vse navzoče. Vljudno prosim, da se to popravi v novem letu, ker v slogi se vse doseže. Odbor za leto 1940 je sledeč:

Anna Tomšič, predsednica; Mary Mramor, podpredsednica; Josephine Rednak, tajnica; Mary Volovic, blagajničarka; Anna Nemanič, zapisničarka; P. Mramor, Olga Sečan in L. Pavlakovich, nadzornice. Novim odbornicam želim najlepši uspeh, vsem prejšnjim se pa lepo zahvaljujem za delovanje. Sklenjeno je bilo, da v bodočem letu plača vsaka članica 50 centov v ročno blagajno in to v prihodnjih treh mesecih, da se pokrijejo izdatki. Z veseljem ni uspeha in drugega načina tudi ni, da pridemo do sredstev kot ta, da vsaka prispeva enakomerno. Prav lepa hvala vsem sestram za naklonjenost in prijaznost v zadnjem letu.

Matere-članice, gotovo ste brale, da sedaj lahko vpišete hčerke od 4. do 14. leta, ki bodo plačevale samo 10 centov mesečine. Storitve svojo dolžnost in pomagajte novemu oddelku do lepega uspeha.

Vsem bolnim sestram želim ljubo zdravje! Pozdravljen!

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 30, Aurora, Minn.—Radi boleznimi naše poročevalke je bilo meni naloženo, da poročam potek letne seje. Odbor je ostal isti razen podpredsednice, ki je sedaj sestra Theresa Zefron. V odboru imamo mlade članice, ki se trudijo prav vrlo za napredek podružnice. Upati je, da bo odslej vsak mesec isto lepa udeležba kakor na glavni seji. Zabava po seji je bila prav prijetna. Posebno dosti smeha je pa bilo pri "grab bag."

Dobre članice so pa prinesle vsega v izobilju za prigrizek. Blagajničarka Pauline Jeray je obhajala isti dan svoj rojstni dan in nas potroščala s zdravili. Vse ji želimo: še na mnogo let!

Mary Zagon se je morala podati v bolnišnico v svrhu operacije, katero je, hvala Bogu, srečno prestala. Najboljše okrevanje želimo njej in vsem bolnim sestram.

Dve zavedni sestri sta vpisali svoje hčerke v mladinski oddelk. Vse pohvale in posnemanja vredno delo. Da bi le še mnoge sledile lepemu zgledu.

Srečno novo leto!

Mary Fajfar.

Pozdravljene sestre! Že dolgih šest mesecev se nismo videle na tem mestu. Bolezen me je mučila in tako resno, da sem bila že na pragu večnosti. Še najlepša in najslajša več na tem svetu, materinska ljubezen, še ta je popustila, smrt pa le ni hotela priti, dasiravno bi jo pozdravila kot rešiteljico. Kupa življenja še ni bila izpraznjena in knjiga še ne dopisana, da sem še med zemljani.

Za časa boleznimi sem doživela nekaj lepih presenečenj, seveda tudi razočaranj, ker to skupno koraka v življenje. Med veselimi dogodki so bili sledeči: Večer, predno sem bila peljana

v bolnišnico, so me obiskale sestre ter mi izročile lepa darila in krasno zvezino broško, katera je dospela iz glavnega urada. Prav lepa hvala podružnici in glavnemu uradu. Ko sem bila v bolnišnici, sem pa med mnogimi karticami in pismi prejela pismo iz državljske šole, katerega je pisala v imenu vseh, ki so pohajali v šolo, žena iz Norveškega. Podpisana je bila tudi učiteljica, ki je rojena Amerikanka, toda ve mnogo o naši Zvezi in ravno pred mojo boleznijo je bil njen namen napisati nekaj v Zarjo, ker se zanima za naše delovanje.

Potem sem bilo globoko ginjena, ko sta me prišla obiskat 40 milj daleč gopod in gospa Gorenc, za kar jim iskrena hvala. V septembru, ko sem bila v bolniški postelji na domu, pa dobim vesel obisk ženina in neveste Rite Aister in družbe, ki so me kar očarali z lepoto. Novembra meseca sem dobila enak obisk in to pot je bila nevesta, sestra naše tajnice Theresa Zagore. To so za bolnika taki obiski, da jih je vredno opisati in še to rečem, članice-neveste, posnemajte te naše neveste in prepričane bodite, da s svojo lepoto napravite dvojno veselje bolniku, ki mu je kot najboljše zdravilno sredstvo včasih videti kaj sijajnega. Najlepša hvala vsem za prijaznost in naklonjenost.

Prav lepa hvala za poslano karte glavni predsednici, tajnici in blagajničarki. Ker jih nisem pričakovala, sem bila tem bolj vesela.

Vsem bolnim članicam želim ljubelega zdravja. Težko operacijo je prestala mati naše tajnice, sestra Mary Zagore.

Srečno novo leto!

Frances Kranje.

Št. 32, Euclid, O.—Zdravo in zadovoljno novo leto želim vsem skupaj! Da bi se vam izpolnilo vse, kar si želite. Želim tudi, da bi imeli v novem letu obilo napredka pri podružnici in Zvezi.

Za leto 1940 je izvoljen prav izvrsten odbor in če boste članice naklonjene in vselej sodelovale, potem bo tudi napredek.

Prav lepa hvala vsem odbornicam in članicam za prijaznost v preteklem letu in posebno sestro Tereziji Zdešar, ki se vselej najbolj trudi. Hvala lepa tudi št. 14 in 49 za sestrsko ljubezen in sporazum.

Vas najlepše pozdravljam,

Terezija Potokar.

Značaji

Umetnik Barlach je nekoč rekel: "S Francozom se lahko pomenim, z Rusom lahko pijem, z Nemcem se moram seveda prepirati in tepsti, z Angležem pa ne vem kaj narediti!"

Št. 35, Aurora, Minn.—Na glavni seji 4. decembra je bil izvoljen sledeči odbor:

Josephine Putzel, predsednica; Mary Pernush, podpredsednica; Frances Bradach, tajnica; M. Bartol, zapisničarka; Mayme Glavan, blagajničarka; Mary Turk in Olga Berdais, nadzornici; Anna Malinkovich, rediteljica.

Drage sestre, opozarjam vas, da sodelujete z odborom, ako hočete napredek, ker drugače ga ne bo. Odbor ni-

ma sploh veselja do dela, če članstvo noče biti aktivno. Vse za eno—ena za vse, naj bo naše geslo v novem letu. Točno plačujte mesečnino, da ne bo novi tajnici zmanjkalo potrpežljivosti in pomnite, da tajnica mora vsak mesec poslati na glavni urad, ne pa po tri ali več mesecev skupaj.

Srečno novo leto želim,

Katarina Virant.

Št. 36, McKinley, Minn.—Glavna seja je bila dobro obiskana. Hvala zavednim članicam, ki so se tako številno udeležile. Lepo bi bilo, da bi bile seje vsak mesec tako dobro obiskane, ker bi mnogo več ukrenile v korist podružnice in Zveze. Odslej se bodo seje vršile vsako drugo nedeljo ob navadnem času v navadnem prostoru. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Mary Kralj, predsednica; Ana Spehar, podpredsednica; Frances Mesoje-dec, tajnica; Mary Jeraša, blagajničarka; Mary Butala, Ivana Filipich in Frances Bambich, nadzornice; Mary Stark, rediteljica.

Novemu odboru želim mnogo uspeha v novem letu. Najlepša hvala vsem sestram za naklonjenost in sodelovanje v preteklem letu ter vas vse pozdravljam z željo, da bi nam novo leto prineslo mnogo sreče in blagoslova!

Josephine Lautizar, tajnica.

Št. 37, Greaney, Minn.—Drage sestre, naznanjam vam, da bomo prenehale s sejami v zimskem času, ker nam je težavno priti skupaj v slabem vremenu. Kakor hitro se spet ogreje, na pomlad, bomo pa spet nadaljevale in vas še sedaj opominjam, da bi se tudi v zimskem času katera oglasila z dopisom, ker vse rade bereme naše zanimivo glasilo Zarja, ki nam prinaša vsakovrstne novice iz vseh različnih krajev. Tudi pri naši podružnici dobro napredujemo, ker imamo lepo številno članic in potrulile se bomo tudi za mladinski oddelk. Tudi mladine dobimo nekoliko med nas, da se privadijo delovanju v društvenem polju.

Srečno novo leto!

Frances L. Udovich, tajnica.

OB DESETLETNICI ŠT. 38, CHISHOLM, MINN.

V januarju bo obhajala št. 38 desetletnico svojega obstoja. Pomemben praznik za vsako zavedno Slovenko v tem mestu. Štejem si v dolžnost podati nekaj zgodovinskih podatkov.

Bilo je torej v januarju, leta 1930, ko so vrle in agilne žene v Chisholmu uvideli, da je skrajni čas ženi priti v javnost in imeti svojo žensko podružnico, spadajočo k veliki organizaciji Slovenski ženski zvezi v Ameriki. Največ zasluge za novo podružnico gre marjivni in požrtvovalni ustanoviteljici sestri Anna Trdan, ker ona je šla prva na delo in je tudi pospešila idejo med ženskami. Podružnica je bila ustanovljena na njenem domu dne 12. januarja, kjer se je zbralo devet članic. Prebrana so bila pravila, obredi ter točke pojasnene vsem navzočim.

Izbran je bil odbor, v katerega sem bila jaz izvoljena predsednica in urad obdržala skozi deset let. Prva tajnica je bila sestra Ana Trdan, blagajničarka pa G. Strle. Šle smo takoj na delo in za mesec januar je bilo poslanih 20

Ta slika je bila vzeta od originalne slike, katero je naslikal g. Josip Bogdanovich iz Chisholm, Minnesota, ter isto poklonil mestni dvorani, kjer se je vršila zadnja konvencija SZZ. Delegatkinje so občudovale krasno delo domačega umetnika in se tem potom najlepše zahvaljujejo za njegovo pozornost in naklonjenost. Zarja se pa počuti zelo počaščena imeti dobrega prijatelja v osebi g. Bogdanoviča.

Med cveticami, ki so naslikane v vseh najlepših barvah se jasno bere:
Zarja — The Dawn — Slovenian Women's Union of America
Prav lepa hvala, g. Bogdanovič!

pristopnih listin na glavni urad. Na drugi seji je pristopilo načelnih deset novih. Dne 1. marca, 1930 smo priredile prvo veselico. Mesec za mesecem smo sprejemale nove članice. Maja meseca je pristopilo 48 novih. Tako je podružnica štela leta 1931—110 članic.

Prirejale smo veselice, igre in razne zabave, vse v slogi in zadovoljnosti. Pomagale smo v kolikor je naša blagajna dopuščala za vsakovrstne dobrodelne namene. Ker je smrt neizprosni zakon narave, tako je tudi med našo podružnico smrt vzela članice, katere so pogrešane, toda ni za pomagati.

Leta 1937 je bil ustanovljen vežbalni krožek in prvi nastop je bil na Materni dan istega leta. Kako veselo so nastopila dekleta v lepih uniformah! Od vseh strani se je slišala lepa pohvala in občinstvo je iskreno odobravalo lep začetek za javne nastope. Ta dan bo meni ostal vedno v najlepšem spominu. Moja želja je, da bi bil naš krožek vedno v ponos podružnice in naselbine. Zato apeliram na vas članice, ostanite zveste svojemu krožku ter pogumno nadaljujte s svojimi pomembnimi nastopi pred javnostjo.

Na peti konvencijah, ki se je vršila v tem mestu v maju, lansko leto, je naš krožek dobil prvo nagrado za nastop v korakanju in s tem prinesel naši naselbini najlepšo odlikovanje, na katero smo ponosni prav vsi, bodisi Slovenci in Amerikanci. Ob desetletnici vam kličem: Naš največji poklon našemu krožku in nadarjeni voditeljici!

V desetih letih obstoja smo imele mnogo vsakovrstnih dogodkov in izkušenj. Mnogokrat smo se veselile nad lepimi uspehi in se počutile popolnoma zadovoljne, da smo storile najbolj-

še v naši moči za ugled in dobrobit podružnice. Složno sodelovanje članstva je bila tista velika moč, ki nam je donesla najlepše zaključke. Iz srca želim, da bi št. 38 nadalje procvetala v najlepši slogi in sestrski zajemnosti, ker lep napredek je v čast vsaki članici SZZ. Držimo skupaj, da bo naša organizacija kot ena močna veriga, ki nas bo držala skupaj in nas varovala pred vsako nezgodo. Do lepega procveta in ponosa je le ena pot: skupno delovanje in zastopstvo! Naj nas misel na ta dejstva bodri do višjih ciljev.

Drage sestre št. 38, ob desetletnici vam kličem: Bog vas živi še na mnogo let uspešnega delovanja v blagor naše spoštovane organizacije Slovenske ženske zvdze! Deset let je že minilo, odkar smo stopile na plan s št. 38 in trud naš ni bil zaman. Bile smo deležne lepih uspehov in sedaj nas pozna po vsej Ameriki, kjer so podružnice SZZ.

Naj ta lepi spomin na našo naselbino in št. 38 vedno ostane živ in svet in to se bo uresničilo, ako ostanemo zveste in požrtvovalne sestre. Svet se bo vedno spominjal na tiste, ki delujejo v korist naroda in to je mogoče v medsebojni ljubezni in spoštovanju. Med nami ne sme najti prostor in ne pot, kdor nam ne želi napredek in slogu. Vse spoštovanje pa bodo dobile članice, ki delujejo nam v korist in lepši rast organizacije. Bog vas ohrani zdrave in zadovoljne!

K sklepu vam pa polagam na srce eno prošnjo, in ta je, da se zanimate za mladinski oddelek, kjer se sprejemajo deklice od 4 do 14 let starosti in plačujejo samo 10 centov na mesec. Pristopnina je prosta in za desetletnico bi se najbolj ponosno postavile z novo

ustanovljenim mladinskim oddelkom. Bog vas živi!

Veselo in zadovoljno novo leto želim celokupnemu članstvu.

Mary Smoltz-Lenich.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Glavna seja 6. decembra je bila dobro obiskana. Ukrepale smo glede praznovanja desetletnice obstoja podružnice. Sklenile smo, da se vrši po seji 3. januarja lepo izbrani program in po programu se bo serviralo okusna okrepčila.

(Imenik odbora za leto 1940 je med angleškim dopisom).

Na svidenje na prihodnji seji!
Srečno novo leto!

Mary Tekautz.

Št. 39, Biwabik, Minn.—Zopet smo preživeli eno leto. Resnici na ljubo moram priznati, da smo imele lep napredek. Pristopilo je lepo število mladih članic in pri tem hvalevrednem delu se je posebno odlikovala naša tajnica gospa Južna. V splošnem smo se pa vse potrudile, da so bile seje lepo obiskane in da smo imele veliko zabave in nedolžnega veselja. Prosim vas, sestre, da boste tudi v novem letu tako pridne.

Odbor za leto 1940 je ves nov, ki je sledeči:

Johana Zalar, predsednica; Mary Delak, podpredsednica; Angela Karish, tajnica; Doris Delak, blagajničarka. Odboru želim vse najboljše pri uradovanju. Sestre pa prosim, da se pridno udeležujete sej. Tudi v novem letu bo zabava in prigrizek po vsaki seji. Vsak mesec dobi ena izmed navzočih plačano mesečnino.

Moja osebna zahvala vsem ljubeznivim in požrtvovalnim sosestram št. 39 in prijateljem za veselo presenečenje ob priliki srebrne poroke. Hvala za lepe darove in sploh za vso prijaznost in naklonjenost. Hvala podružnici za lepo darilo pet srebrnih dolarjev. Hvala svakinji ge. Grahek in hčerkam iz Milwaukee za lepa darila. Iskrena hvala moji tačči in vsem sorodnikom, živčim na Ely za lepe darove. Bog, ki je nad nami, naj vam obilno povrne. S soprogom bova ostala za vedno hvaležna in tudi naklonjena za vsako priliko, da se saj nekoliko oddolživa.

Veselo novo leto! Hvaležna,

Mary Delak.

Št. 40, Lorain, O.—Decembrska seja naše podružnice je bila nad vse pričakovano dobro obiskana. Naredile smo več važnih zaključkov, ki bodo v korist in ugled podružnici. Ukrenile smo tudi načrt za proslavo desetletnice, katero bomo obhajale 21. aprila. Natančno poročilo sledi kasneje.

V odbor za leto 1940 smo izvolile:

Frances Bresak, predsednica; Johanna Debevec, podpredsednica; Angela Kozjan, tajnica; Frances Russ, blagajničarka; Louise Mahnič, zapisničarka; Elsie Tomazic, Mary Ivanis, Antonia Skapin, nadzornice; Rev. Milan Slaje, duhovni vodja. Seje se bodo vršile v šolskih prostorih vsak drugi torek v mesecu.

Zdravo, srečno in veselo novo leto ter obilo napredka SZZ v letu 1940!

Frances Bresak.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Na glavni seji je bila precej lepa udeležba. Največje veselje bi bilo za odbornice, ako bi bila udeležba skozi vse novo leto tako lepa pri sejah. Torej računite s sejo dne 2. januarja, da ne bomo vedno ene in iste navzoče.

Sklenjeno je, da priredimo nad vse lep program dne 12. maja. O tem bomo razmotrivali na prihodnjih sejah. Posvetovalo se je tudi o mladinskem oddelku in članice so obljubile pridobiti saj nekaj novih članic pred zaključkom leta. Matere prosim, da vpišete svoje hčerke Pomnite, da je naša sveta dolžnost skrbeti, da so naše hčerke članice katoliške organizacije, in potem boste brez skrbi, da so v dobrem varstvu.

Hvala tajnici za lepo darilo, katerega je dobila Milka Elbert. Klicano je bilo tudi ime sestre Zupancič, ki je pa ni bilo na seji. Prihodnji mesec dobi ena izmed navzočih svoto tri dolarje. Odbor za leto 1940 je sledeči:

Mary Lusin, predsednica; Ana Prišel, podpredsednica; Ana Stopar, tajnica; Mary Janc, zapisničarka; Ella Starin, blagajničarka; Ana Rebol, Ana Grajzar in Frances Dolinar, nadzornice; Msgr. Vitus Hribar, duhovni vodja; Frances Markovich, zastavonošinja; zastopnica za Slovenski delavski dom Martina Hribar. Prihodnja seja se vrši 2. januarja, na katero se prosi lepe udeležbe.

Blagoslovljeno novo leto želim,

Mary Lusin, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Glavna seja je bila dobro obiskana, za kar najlepša hvala članicam. Po seji smo bile deležne okrepčil. Odbor za leto 1940 je sledeči:

Gertrude Delopst, predsednica; Mary Salatnik, podpredsednica; Cila Marolt, tajnica; Josephine Tominssek, blagajničarka; Cecilia Wachetz, zapisničarka; Josephine Verbick, Mary Mlinar in Antonia Velkovich, nadzornice.

Tem potom apeliramo na vse matere-članice, ki imate hčerke od 4 do 14 let stare, da jih vpišete v novo ustanovljeni mladinski oddelk. Pristopnina je prosta, mesečnina pa samo 10 centov. Sklenile smo tudi, da se bodo v poletnem času vršile seje vsako drugo sredo v mesecu zvečer in to za dobo štirih mesecev.

Naznanjam vsem članicam, da se bo vršila proslava desetletnice naše podružnice tretjo nedeljo v mesecu maju. Toliko v blagohotno naznanilo. Tikete za to proslavo bo imela predsednica na rokah na prihodnji seji. Prosim vas, drage matere, da sežete po vstopnicah, ker s tem pomagamo blagajni, ki je suha. Če bomo skupno delovale, bomo tudi napredovale, kajti v slogi je moč!

Bolna je naša sestra Mary Gnader, kateri želimo skorajšnega okrevanja, kakor tudi drugim bolnim sestram, kajti zdravje je največje bogastvo na svetu.

Ravno sedaj je minilo dve leti, odkar nas je zapustila naša dobra sestra Antonia Cherweznik, katero vsepovsod pogrešamo. Naj se veselil pri Stvarniku! Srečno novo leto!

Mary Bevtz.

VESEL ROJSTNI DAN

Glavna odbornica Mary Kocjan je praznovala svoj rojstni dan 28. decembra. To pa nismo omenili v zadnji izdaji med angleškim čtivom, ko smo voščili drugim odbornicam k rojstnemu dnevu. Za približno teden smo zakasneli, kar upamo, da nam gospa Kocjan oprostí.

Torej vse najboljše in še na mnoga leta, gospa Kocjan!

ROJSTNI DAN V JANUARJU

Dne 1. januarja je dvakrat praznik za glavno odbornico gospo Agatho Dežman, ker bo na novega leta dan obhajala tudi svoj rojstni dan. Gospa Emma Shimkus pa bo imela ta srečni dan 15. januarja.

Da bi bili srečni, zdravi in zadovoljni še na mnoga leta, vama kličemo vsi skupaj!

Št. 45, Portland, Ore.—Na glavni godišnji sjednici promjeno se je stari odbor in izabrane nove odbornice.

Olga Mircovich, predsednica; Frances Kenevich, podpredsednica; Louise Struznik, tajnica; Panika Matulac, blagajničarka; Anna Levak, perovodca; ge. Popp in Lalich, boleštni odbor; ge. Yavoreich, Polich in Završnik, nadzorni odbor; ga. Verderber, rediteljica. Čestitam sestri Struznik, koja je uzela tajnički posao, kojeg sam ja vodila kroz drugi godina. Isto tako želim novim odbornicam, da bi godina 1940 bila jedna od najboljših.

Vrlo nas žalosti, da je naša sestra Bogdanovich izgubila svojog supruga koji jih ostavio sa četvero djece. Bila mu lahka zemlja u kojoj počiva.

Ne zaboravite u podpunom broju doći na dojučeršju sjednicu na 2. januara u 7 sata navečer u Wonder Bread Hall.

Veselu novu godinu želim svima glavnim odbornicam i članicam SŽZ! Predajući pero novo izabranoj tajnici, ostajem s pozdravom,

Olga Mircovich.

Št. 46, St. Louis, Mo.—Na glavni seji je bil izvoljen novi odbor za leto 1940:

Mary Moenigman, predsednica; Elsa Sušni, podpredsednica; Josephine Prebil, tajnica; Helen Skoff, blagajničarka; Josephine Speck, zapisničarka.

Naročeno mi je bilo tudi, da vsak mesec poročam v Zarji, ker od naše podružnice so bili dopisi bolj redki. Po svoji moči bom že ugodila želji članic.

Na prihodnji seji 4. januarja bomo imele "krismus pardi." Obiskal nas bo tudi Santa Claus in se vsake spomnil z darilcem. Torej pridite prav vse! Seja bo važna, ker bomo razmotrivali glede proslave desetletnice obstoja podružnice, ki bo meseca julija. Čas hitro beži in zato je priporočljivo, da se pripravimo ob času.

Bolna je sestra Dolenc. Obiščite jo po možnosti. Vsem bolnim želimo ljubo zdravje.

Prosim vse, ki ste zgotovile prevleke za blazine (pillow slips), da jih prinesete na prihodnjo sejo. Kakor vam je vsem znano, bomo imele prijetno zabavo dne 31. januarja v St. Louis Dairy.

Najlepša hvaa naši tajnici sestri Terezija Franko za točno uradovanje zadnji dve leti, kakor tudi vsem osta-

lim odbornicam. Da bi bile vse zdrave!

Srečno novo leto želim celokupnemu članstvu SZZ in še posebno ge. Petrin in stricu Tonetu, gčč. Pepci in Francki Bevtz. S pozdravom,

Josephine Speck, zapisničarka.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Letna seja je bila dobro obiskana. Napravilo in odobrilo se je več sklepov, katere se bo moralo čez leto izpeljati in se po njih ravnati. Katere niste prišle na letno sejo, ste vljudno prošene, da pridete na sejo 13. januarja v navadnih prostorih ob navadnem času. Slišale boste zapisnik sklepov zadnje seje in račune od leta 1939.

Sestra Ana Novak nam je poklonila lep okrask za mizo, sestra Zidanič pa blazine. Nabrana je bila svota \$15.50, katero smo poklonile za novi veliki oltar v cerkvi sv. Lovrenca. Ako katere želi še darovati v ta lepi namen, to lahko stori. Svota bo pošteno oddana v župnišče. Vsem tistim, ki ste že darovali izrekam najlepšo zahvalo. Bog bo pa stotero poplačal!

Nagrade so nadalje dobile sestre Natlačen, Stopar, Prevanja, Žagar in Dolinar.

Odbornice smo bile vse mnenja zapustiti stolčke za novo leto in jih še drugim oddati malo izrabiti, pa ni šlo tako lahko. Članice so se soglasno uprle ter ponovno izvolile ves stari odbor. Torej, če smo vam res po volji, kakor ste rekli na letni seji, potem je naša želja, da pokažete svoje odobravanje za obilo udeležbo na sejah. To bo najlepše priznanje ter veselje za bodoče delovanje in napredek podružnice.

Več sester je resno bolnih. Sestra Mafko se trdno drži postelje. Prošene ste, da obiščete bolne sestre, saj to je delo usmiljenja in bolnim boste olajšale dolge ure in težkoče. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Veselo novo leto!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 49, Noble, O.—Srečno in veselo novo leto želim vsem članicam SZZ.

Prihodnjo seja naše podružnice se vrši 8. januarja, 1940. Sklenjeno je, da se za to sejo povabi glavni odbornici Albino Novak in Frances Kurre, da nam pojasnita glede vezbalnega krožka, za katerega se zanimajo naše mlajše članice. Torej pričakujemo lepo udeležbo na tej seji in to starejših kot mlajših članic. Na tej seji bo tudi ustoličen sledeči odbor za leto 1940:

Frances Kosten, predsednica; Mary Drobnich, podpredsednica; Jennie Intihar, 851 E. 216th St., tajnica; Frances Hočevar, blagajničarka; J. Intihar, zapisničarka; Mary Valter, Frances Ujčić in Louise Wilder, nadzornice; L. Wilder, zastavonošinja.

Srečno novo leto! Na svidenje na seji!

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 51, Akron (Kenmore), O.—Za leto 1940 je bil izvoljen sledeči odbor:

Frances Zakele, predsednica; Jennie Gainer, podpredsednica; Albina Obreza, tajnica; Rose Berus, zapisničarka; Margaret Petrich in Amalija Wine, nadzornice. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v Slovenskem Narodnem Domu.

Sklenjeno je, da priredimo banket na zadnjo soboto pred pustom. Prošene ste vse članice, da se udeležite, ker bo kazen 25 centov za vsako odsotno.

Prosim tudi vse, ki dolgujete, da poravnate pred prihodnjo sejo. Novemu odboru želimo obilo uspeha.

Srečno in veselo novo leto!

Jennie Gainer.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), O.—Srečno novo leto in mnogo uspeha naši Zvezi želimo vse članice naše podružnice.

Decembrska seja je bila dobro obiskana. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Mary Oblak, predsednica; Pauline Hunter, tajnica; Alice Železnik, blagajničarka; A. Estenick, zapisničarka; sestre Estenik, M. Hunter in Zorn, nadzornice; M. Končan, zastopnica za Narodni dom.

Bolne so še sestre Franc, Wendist, Barbara Hunter in tudi soproj sestre Hunter. Vsem želimo ljubelega zdravlja. Kjer je svatba, tam je veselje in tako se je vrstilo pri naših članicah. Sin sestre Zlatoper, Joseph, si je izbral za nevesto Ani Bajda iz Maynard, Ohio. Poročil se je tudi sin sestre Zajc, Victor, ki si je izbral hčer sestre Lužar, gđc. Zofie. Da bi bili vsi srečni v zakonskem stanu.

Vabim vas v obilnem številu na sejo dne 4. januarja ob osmih zvečer. Pogovorile se bomo marsikaj in po seji imele tudi zabavo.

Srečno novo leto!

Mary Oblak, predsednica.

Št. 54, Warren, O.—Staro leto je za nami in v novim navadno delamo obljube, katere pa včasih dolgo ne držimo. Torej naše članice bi morale skleniti, da boste redno obiskovale mesečne seje ter točno plačevale mesečno. Koliko lažje je plačati za en mesec, kot pa za tri ali več skupaj. In to je mnogokrat vzrok, da članica sploh ne pride to tajnice, čeravno je za njeno lastno korist.

Prisrčna hvala vsem, ki ste izkazale svojo dobrosrčnost in darovale razne stvari za "kokoško večerjo." Toliko požrtvovalnosti nisem pričakovala. Odbor za leto 1940 je sledeč:

Ana Petrič, predsednica; Rose Racher, tajnica; Hattie Gradishar, blagajničarka; Marion Spivak, zapisničarka; Mary Sporich, podpredsednica; nadzorni odbor je tisti kot lani. Seje se vršijo prvi torek v mesecu v Hrvatski dvorani.

Kot je večini znano, bomo imele 13. januarja plesno veselico. Godba bo pod vodstvom Jack Peršina. Vabimo vse od blizu in daleč. Ker je novo leto prestopno leto, imajo dekleta prednost. Torej na noge, dekleta! Za postrežbo bo vsega preskrbljeno. Na svidenje!

Srečno novo leto! Rose Racher.

ČEGAVO JE?

Žena: "Poslušaj me, ti zahtevaš vse preveč zase, ko govoriš o avtomobilu, se samo sliši 'moja kara,' ko govoriš o hiši, rečeš samo 'moj haus' in ko se hvališ o vrlému sinu, praviš 'moj sin.' Tega je že zadosti. Odsedaj naprej boš rekel 'naše in naše.' Me slišiš? Torej, kaj pa zdaj iščeš po sobi?"

Mož (prav pokorno): "Naše hlače."

Št. 66, Canon City, Colo.—Prihodnja seja se vrši 7. januarja ob pol sedmih zvečer. Sklep zadnje seje je, da imamo po seji zabavo. Fripeljite tudi svoje domače in prijatelje, da bo čim več zabave in tako pozabimo na revmatizem in druge težave, s katerimi se ukvarjamo dan za dnem. Po januarju se pa vršijo seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Anton Dremel dvorani. Vse drugo ostane po starem. Volitev odbora je vzel precej časa, predno smo izbrale izmed mlajših članic odbornice, da se privadijo, ko nas več ne bo, da bodo lahko vodile seje in aktivnosti, da bo vedno napredek. Naša dolžnost je, da smo prisotne na seji, plačujemo redno mesečno in sem in tja poagitriramo za nove članice. V mladinski kampanji za enkrat nismo šle na delo. Članice so dale odgovor, da je še čas. Upam torej, da bo v novem letu več uspeha.

Hvala lepa našim mlajšim sestram za prijazno postrežbo z kavo in kejkom, kar se je prav prileglo po dolgi seji.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

PODRUŽNICA ŠT. 10 — Cleveland, Ohio. Mrs. Mary Cepek, 667 E. 159th St., Cleveland, O., rojena 4. aprila, 1894, pristopila 4. marca, 1937, umrla 16. novembra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 16 — South Chicago, Ill. Mrs. Vera Zajec, 2846 E. 91st St., Chicago, Ill., rojena 6. oktobra, 1891, pristopila 16. junija, 1932, umrla 23. oktobra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 17 — West Allis, Wis. Mrs. Dorothy Jovanovic, R. 8, Box 545, West Allis, Wis., rojena 5. februarja, 1899, pristopila 14. februarja, 1932, umrla 3. novembra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 33 — New Duluth, Minn. Mrs. Anna Anich, 1516 — 101st Avenue, New Duluth, Minn., rojena 16. junija, 1883, pristopila 11. februarja, 1930, umrla 19. novembra, 1939.

V deželi blaženih duhov, plava duh umrlih sester, ki nam kličejo: "Na svidenje, na večno rajsko svidenje!"

Vreme imamo lepo in gorko, kar ni navada za ta čas. Pregovor pravi, da zima ne šenka, zato se farmarji bojijo kaj bo spomladi in so že začeli orati in rahljati zemljo za zgodnjo žetev.

Zadovoljno in zdravo novo leto vam želim,

Katarina Jekovec.

Št. 79, Enumclaw, Wash.—Želim se prav lepo zahvaliti vsem sestram, ki ste se udeležile zadnje seje. Čeprav smo odbornice želele, da bi članice izbrale nov odbor, pa niso hotele drugače kot da ostane po starem. V imenu odbornic obljubim, da bomo skupno delovale tudi v novem letu za napredek in slogo ter harmonijo med članstvom. Kot predsednica želim, da bi članice pridobile kaj novih članic v tem letu, vsaj vsaka eno. Posebno pa prosim matere, da bi vpisale hčerke od 4 do 14 let, ki plačujejo po novi določbi samo 10 centov na mesec.

Vem, da je pri nas težko agitirati, ker smo rastresene v razdalji, toda nekaj bi pa vendar lahko storile. Poročati moram, da smo bile veselo iznenadene po sestri Miheč, ki nas je pogostila z jelenovo pečenko, katerega je ustrelil njen sin John. Družba je bila veselega razpoloženja in ena najlepših točk pa je bil prizor, ko je sestra Miheč poklonila navzočim lepe šopke z napisom, na katerih je bilo pripeto naznanilo, da se je zaročila sestra Rozika Gorc z Jakob Tostom. Poročila se bo v Alaski, kjer bo tudi stanovala. Želim da bi bila srečna v novem stanu, in da ostane zvesta članica naše podružnice.

Drage sestre, prosim vas, da bi redno prišle na mesečne seje. Prosim vas tudi, da obiskujete bolne sosestre. Sedaj se nahajajo bolne Frances Verhovnik, Johana Pogorelec in Antonija Mlinar. Naša naloga je, da pomagamo sosestri v bolezni, žalosti in veselju. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Srečno novo leto želim vsem skupaj! Josephine Richter, predsednica.

Št. 89, Oglesby, Ill. — Za poročati imam žalostno vest, da nam je kruta smrt izbrala za žrtev mlado mater Ano Barbič v starosti 42 let. Zapušča moža in štiri otroke. Prav lepa hvala sestram, ki ste prišle v lepem številu na pogreb in ji izkazale zadnjo čast. Naše sožalje preostalim. Pokojni pa večni mir in pokoj.

Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo ob sedmih zvečer pri Theresi Dušak.

Srečno novo leto in obilo napredka vsem podružnicam želim,

Mary Meglich, tajnica.

Št. 93, Brooklyn, N. Y.—Dne 26. novembra je minilo leto, odkar je bila ustanovljena naša podružnica s 15 članicami. Vsak začetek je težak, toda hvala Bogu, sedaj nas je že 40 članic, ki so vse zelo požrtvovalne in delovne pri vsaki stvari in to vselej store radevolje.

Ko sem prvič sprožila misel za podružnico, sta mi bili največja pomoč Nežika Klarič in Helena Hodnik. Navdušili sta me, da naj grem naprej z delom, ker bo gotovo uspeh. Velika

pomoč mi je bila tudi Francka Sajnič. Vsem najlepša hvala kakor tudi vsem sestram, ki ste pristopile med nas.

Naše seje so zanimive in jaz komaj čakam, da pride dan naokrog. Po sejah imamo veselo zabavo in igramo razne igre, pri katerih si opomoremo blagajno. Sedaj se pripravljamo za maškaradno veselico, na katero vabimo mladino in starejše, ker zabave bo obilo za vse.

Drage sestre! Biti članice SZZ je velikega pomena za vsako ženo in dekle. Delujmo z vso močjo, da ohranimo našo mladino naklonjeno našemu narodu, da bo ponosna na slovenski živel. Spodbujajmo mladino, da pristopi k naši pomembni organizaciji, da se udomači pri društvenem delovanju, ker to bo najlepší spomin za nje na svoje slovenske matere. Naj se mladina zaveda, da slovenska kri ne falí!

Na zadnji konvenciji v lepi zeleni Minnesoti so se delegatkinje zavedale zaslug slovenske matere in vsadile drevo njej v spomin. Da bi ta lipa raztezovala svoje veje od Atlantika do Pacifika ter svoje dišeče cvetje vsipala v vsa slovenska srca!

Vsem skupaj želim srečno in zadovoljno novo leto 1940!

Helen Corel.

Št. 96, Universal, Pa.—Prelepi božični prazniki so minili, kakor tudi zdihovanje, da smo se preveč najedli potlo in drugih dobrot. To je prav, da praznujemo ob teh praznikih in prepevamo lepe božične pesmice. Komaj pa mine božič, pa že napoči čas, ko segamo v roke naših prijateljev z iskrenim voščilom, da bi bilo srečno novo leto! In ko minejo ti prazniki, pa že vidimo v prattkah pust, nato postni čas in že vidimo veliko noč. Vse beži tako hitro od nas!

O delavskih razmerah nimam posebnih poročil, ker delo v rudnikih je zelo nestalno. Vedno rajši slabše kot boljše. Da bi bili le kmalu boljši časi, za vse delavce.

Pri naši podružnici dobro napreduje. Na zahvalni dan smo priredile plesno veselico, ki je doprinesla ročni

blagajni lepo pomoč. Hvala vsem, ki ste pomagali za dober uspeh.

Apeliram na vse naše sestre, da pridete redno k mesečnim sejam, saj imamo vselej lepo zabavo in se tudi pomenu o raznih točkah v korist podružnice. Prihodnjic pridite prav vse! Bolna je sestra Mary Pivorotto. Bog daj, da bi skoraj okrevala.

Srečno novo leto želim vsem skupaj!
Mrs. P. V. K.

Branjevke so jim rekli in tako še rečejo tem pridnim ženam, ki skrbijo, da postrežejo gospodinjam v Ljubljani in po mestih.

Izpolnjeno povelje

Napoleon je ukazal, da v njegovih deželah ne smejo kupiti od Angležev nobene reči, torej tudi kave ne. Zaprl je Angležem ves kontinent. Ko pa pride v neko vas k domačemu župniku, ga zasači pri požiganju kave.

„Kako to, Vi rabite blago, ki je prepovedano?“

„Saj vidite, da ga le požigam.“

SAMOTA

Najgroznejša samota — globokejša od najtemnejše noči — je blaznost. Samota je nekaj drugega, kot osamelost. Moreš jo občutiti v najveselejši družbi.

Če živiš v Bogu, tvoja duša nikoli ne občuti samote, ako pa Njega nimaš, ti mnogokrat veliko število tebi ljubljenih oseb samote ne odvzame.

Ako leži v tvoji duši brezupna samota, si gotovo skregana z Bogom.

Ne jezi se, ako te ljudje ne razumejo ali puste na cedilu. Naj te samota pripelje do molitve.

Čim tesnejše smo zvezani s svetom, tem pogosteje nas mora ločiti od njega ura samote.

Samota nikakor ni mrtva tišina. Le prislusni samo enkrat k svoji duši — zveneči glasovi samote te bodo začudili.

Med hrupom sveta ti lastna duša marsikaj zamolči. Vse to izveš od nje, če jo popelješ v samoto.

Nihče ni toliko bogat, ne tako močan, da bi nikoli ne potreboval samotnih ur, ki množe bogastva in krepe moči.

Ako bežiš pred samoto — se bojiš samega sebe.

Majhne neprijetnosti še ne smeš imenovati trpljenje in ne tarnaj, če ti je majhen kamenček na poti.

Veliko trpljenje—navadno molči in vzbuja spoštovanje.

Srčna umetnost je neprijaznost vračati z dobroto.

Ona: „Jaz dobro vem, da si me vzel samo zato, ker si mislil, da imam nekaj denarja.“

On: „Ne, draga, se motiš. Jaz sem mislil, da imaš veliko več.“

John: „Povem vam, da ne vzamem te obleke. Pozabili ste napraviti žepce.“

Krojač: „Saj vem, ampak sem mislil, ker vas je vzelo toliko časa, predno ste plačali za zadnjo obleko, da sploh nimate kaj za notri dati.“

M. M. (Kmečka žena):

O, ŽENA, ŽENA — MUČENICA!

KO SO ZGINILE ure noči brez spanja, je iztegoval roke v temo, ko da hoče najti oporo in vse skrbi osredotočiti na eno edino. Katera je ta edina? Sto jih je, pa izbiraj, katera je tista edina in največja. Vsak hip se je dramila žena in povpraševala, če mora že vstati in segreti pripravljeno mleko. „Še ne, še ne!“ je miril njo in sebe. Vsaj še nekaj ur v krogu družine! Mirno spe otroci: štirje so na postelji, trije z glavicami na vzglavju, četrti počez njim pri nogah; na peči sta dva, v zibelki najmlajši. Lahno in enakomerno sopejo, sanjajo o belem kruhu, ne vedo, kako je težko očetu, ki ga gre iskat. In če zasope kateri glasneje in če se kateri nemirno obrne ali če zajoče malček v zibelki — že dvigne mati glavo in prisluškuje, prižge luč, popravi odejo, premakne glavico, naravna nemirnega v pravo lego, pogleda z lučjo po vseh, poziblje malčka, posedi na postelji, dokler ne napolni mirno in enakomerno dihanje sobe. Upihne luč in leže — v prihodnjem hipu zopet vstane, prižge luč in ponovi, kar je pravkar storila. Leta in leta, pozimi in poleti, noč na noč — vedno isto. Ali sploh spi ponoči, revica? Kdaj naj spi? — Nežno besedo bi je rekel Veren, pa se je boji motiti. Vsaj za nekaj trenutkov naj zatisne oči! O! In poleti pride še eden! Pa ne bo krepkih rok za pomoč v koči! — „Ali je že čas?“ je vprašala žena. „Ne, ni še!

Le spi! Te že pokličem!“ Kolike muke je pretrpela, preden je shodil prvi, Stefanček. In za njim: eden je komaj shodil, drugi je že vokal v zibelki. Tolaži tega, pazi na onega! Revica! Mora ji reci mehko besedo. „Ali je že čas?“ „Ni! Le spi in se odpočij!“ Od zgodnje pomladi do pozne jeseni sama, sama s kopico vedno lačnih želočkov, vedno odprtih ustec, vedno prosečih kruha, ki vasuje pri očetu daleč na ogrskih planjavah. Mučenica! „Tako nemiren si! Se bojiš, da zamudiš?“

Vstala je žena in prižgala luč. Dvignil se je in pogledal skozi okno. Pa bo le že čas! Žena je odšla v vežo, da napravi ogenj in segreje mleko.

Pred črvikom v zibelki je stal, ko je prinesla žena skodelico mleka. — Pa se je naglo obrnila, stopila k postelji, da ni mogel videti, kaj se godi v njenih očeh.

Zrla sta si v oči, desnica je krčevito stiskala desnico. Veren ni rekel nobene besede. Le oči so govorile, govorili sta desnici. Na pragu je obstal, ko da se mu ne da iz sobe, žena pa je že odpirala vežna vrata. — Žena je visoko dvignila svetilko in gledala za njim, dokler ni zavil za sosedno hišo. Ko je mislil, da je zaprla vežna vrata in ne zre več za njim, je ugasnil svetilko in stekel nazaj k svoji koči in pogledal skozi okno v sobo.

Sedela je na postelji, roke je imela sklenjene v naročju, pogled je bil uprt v tla.

O, žena, žena! . . . Mučenica! . . .

ŽENA IN DOM

Frances Sušelj:

DOMAČA KUHINJA

Telečji golaž

V dveh žlicah masti svetlo zarumeni drobno zrezano čebulo in nato deni na majhne koščke zrezano telečje meso (brez kosti), potresi za nožev vrh paprike ter ga na vročem ognju hitro zarumeni. Nato potresi na meso dve do tri žlice moke in, ko se malo popraži, prideni par žlic kisle smetane (če jo imaš pri rokah). Ko meso v tem malo zavre, prilij malo juhe (ali vode), prideni košček limone, petršilja, korenja, kolikor treba soli in pusti, da se praži za pol ure. Poleg golaža daj na mizo zabeljene rezance ali makarone.

Telečja pljučka

Telečja pljučka in srce skuham v slani vodi, v katero si dodala za dišavo peresec lorberja, par zrn popra, pol čebule in strok česna in na kolesca zrezane zelenjave. Pljučka naj vro pokrita 20 minut, potem jih obrni in kuhaj še 20 minut. Nato jih vzemi iz vode, da se zhladi in potem zreži na rezance. Medtem sesekljaj košček čebule, malo petršilja, lupino limone in ščepec majarona. Napravi temno prežganje, dodaj sesekljano, malo premešaj, prilij žlico kisa in zalij z juho, kjer si kuhala pljučka, da dobiš bolj redko omako, ki naj vre 20 minut. Potem dodaj pripravljena zrezana pljučka in srce, zličko gorčice (mustard) in malo paprike. Pazi, da ne bo nobene dišave preveč. Vse naj se lepo vjemajo, ko vre še 15 minut je gotovo. To priporočamo za spremembo od navadnih juh in golažev itd.

Ledvice z možgani

Razbeli v kozici malo masti, zarumeni dve žlici čebule; prideni na tanke listke zrezane prašičje ledvice (en funt do funt in pol) in urno praži, potresi s poprom in osoli. Prideni en funt možgan in praži še okrog deset minut, potresi z zržanim petršiljem in serviraj s kruhom.

Lep red!

Vsaka gospodinja naj si vzame za svojo največjo skrb pri serviranju hrane, bodisi domačim ali kadar so gostje, da ponudi hrano na kar najlepši in najmičnejši način in to ne samo ob praznikih ali ob nedeljah, pač pa vsak dan. Pazi, da bo vsaka stvar na mizi imela svoj red in nikoli ne preobloži mize, ker s tem ne dosežeš svojega namena. Miza naj bo pripravljena preprosto ter vsaka stvar na svojem prostoru. Nežna preprostost, združena z dobrohotno postrežljivostjo napravi vse člane v družini zadovoljne in to je tista prava pot do boljšega medsebojnega razpoloženja.

Dobra gospodinja

Delavnost in marljivost je velika odlika vsakega človeka. Stališče, da je delo nekaj poniževalnega, je med kulturnimi narodi popolnoma premagano. Vsakdo mora delati po svojem stanu in po svoji moči, tako veleva zakon življenja. Zato je dobra gospodinja, tudi delavna, a ne naklada dela le drugim, temveč se tudi sama z veseljem in ljubeznijo loti vsakega dela. Vsem domačim je vzor delavnosti.

Resnični so številni pregovori o delu in lenobi. "Pridnega človeka še ni-

sem videl stradati," itd. Delo človeka osrečuje, v delu najde človek razvedrilo, zdravje in napredek. Delo blagodejno vpliva na značaj in krepi voljo. Lenoba pa zagreni v človeku vse dobre nagibe.

Mati—gospodinja, naj v zgodnji mladosti vcepi otrokom veselje in ljubezen do dela. Zlasti doraščajoče hčerke naj se navadijo opravljati vsa gospodinjska dela. Vsaka skrbna gospodinja bo cenila vrednost časa in bo v lepem redu uvrstila svoje gospodinjsko delo in obenem imela tudi nekaj časa za svoj odpočitek. Delavnost in marljivost gospodinjice ne sme biti pretirana. Potreben je odmor in odpočitek mora nuditi sebi in drugim, ako hoče, da gre delo od rok.

Ni pravično postopanje od moža ali katerega drugega člana v družini, da omalovažuje skrb in delo gospodinjice, kakor se včasih sliši smešna opazka: "To bi jaz napravil mimogrede." O, ne, ni tako! Delo gospodinjice je vse hvalevredno in važno.

Čaj z vinom

Ko odcediš čaj, prideni šalčko vina. Prevri še enkrat, prideni sladkorja in nekoliko limonovega olupka. Serviraj lahko vročega ali mrzlega. Za boljši okus prideneš lahko čaju šibico vanilije, preden ga prevreš z vinom.

Vinski šato

Mešaj v globokem loncu 4 rumenjake in 5 žlic sladkorja, da dobro naraste. Potem prilij pičlo en pint zavretega vina in mešaj na ognju, da se zgosti. Ako rabiš bolj gost šato, prideni k rumenjaku žlico moke ali dva rumenjaka. Šato lahko pomnožiš, če primešaš že gotovemu od 4 beljakov trd sneg.

V zimskem času moramo posvečati posebno pažnjo sobnim rastlinam in cveticam, ki smo jih dali prezimit v klet. Rastline počivajo, zato potrebujejo prav malo vode. Treba je zalivati oprezno. Premočno zalivanje škoduje, ako zalivamo premalo, pa rastline obnemorejo. Sobne rastline je dobro z postano vodo večkrat poškropiti, ozioroma liste z gobo ali mehko krpo umiti, ker jim prah zelo škoduje. Seveda jim ne sme manjkati svetlobe in zraka. Preprih jim škoduje.

Tudi na vrt se ne sme pozabiti v zimskem času. Če je kopno, je ta čas najugodnejši, da zemljo pognojimo, globoko prekopljemo, pa jo pustimo v kepah. Ako je vrt pod snegom, potremo po vrhu snega pepel in gnoj.

GLEJ

Glej, med stvarmi pletu se nitke tajne, ki so tako spojene med seboj, da se nenehoma zapletaš vanje, kot vabiti hotele bi: postoj!—

In vedno v tajne se zapletam niti in moje misli često božajo stvari, ki v svetu me obkrožajo: živeti vendar pravi se: ljubiti.

Našega življenja doba, od zibel tja do groba, kaj je drugega kot bitev, selitev, — ločitev.

Anne Petrič:

NEKAJ NAVODIL

Ozke visoke vaze se rade prevrnejo; da se to ne zgodi, jih napolni deloma s malimi kamenčki in nalij nanje vode. Kadar likaš svilo, likalnik ne sme biti prevroč. Najbolje napraviš, ako položiš in pokriješ svilo s polo časnarskega papirja in preko njega likaš.

Zanimaj se

za moževe navade, izpolnjuj mu njegove želje, ako to lahko storiš brez posebnega napora in škode.

Ne oporekaj

in ne jezi se, ako se zdi tvojemu možu tudi kaka druga žena lepa. Nasprotno ž njim se navdušuj zanjo, in občudoval bo tvojo širokogrudnost.

Ako se kdaj z možem sporečeta,

naj jeza nikoli ne traja preko noči. Ne gojita v srcu gneva, ki se veča in veča, gloda kakor črv in povzroča boleost pri obeh. Popuščaj ti, popušča naj tudi on. Ne zamenjavajta trme s ponosom.

Humor in veselje do življenja,

to je ona največja življenjska modrost, ki pomaga zakoncem preko vseh neprijetnosti in težav.

V.:

DOBROSRČNOST

Najmanjše darilo je mnogo vredno, če ga spremlja topla beseda dobrosrčnega človeka.

Dobrosrčen človek poklanja darove še tedaj, ko je njegova roka prazna. Dobrota ni nikaka miloščina — ljubezni je samoumevna.

Čemu hodimo ljudje brez umevanja drug poleg drugega, ko more samo dobra beseda primesti že toliko toplega veselja?

Glavni vzrok ločitev niso v prvi vrsti velika nasprotstva, temveč majhni vsakodnevni prepri, katere bi mogli s tiho dobroto največkrat premostiti.

Srčna umetnost je neprijaznost vračati v dobroto.

En voznik drugemu: "Ali boste premenjali obroček?"

Prijazen odgovor: "O ne; samo dobro sem razpoložen in tako se vstavim vsakih par milj in dvignem kolo, da se malo odpočije." *

Obedovalec: "Ta steak je pa kakor mrzel dan v juniju—tako redek."

Gospodinja: "Res, in vaš račun je pa kakor dan v marcu—tako negotov."

Da se resnica pokoplje, je treba dokaj lopat.

Kar je nežno, — ni trpežno.

KAJ POMENIJO NEKATERE BESEDE?

akcent, naglas
amputirati, odrezati
antiseptičen, razkuževalen
brunetka, rjavkastih las
humbag, sleparstvo
hvalisati, nezmerno hvaliti
izolirati, osamiti
karikirati, pretiravati, spačiti

MIKLOVA ZALA

Povest iz turških časov
(Nadaljevanje)

Tudi ponoči ni bilo miru. Sovražnik je izkušal na vso moč polastiti se v kratkem Gradišča. Pobiti je hotel posadko ter si prisvojiti ves plen v taboru. Po lestvicah so skušali priti preko zidovja na grad. Toda na vseh krajih je bilo toliko oboroženih kmetov razpostavljenih, da so krepko odbili vsak poskus in napad.

Zdaj so kakor skale veliko kamenje valili na približujočega sovražnika. Tam so zatočili dolgo in debelo tramovje na Turka, da je zlomilo mnogim roke in potrgalo noge. Tu so zopet vlivali vrelo smolo in krop na krvoločnike, ko so jeli podkopavati zidovje.

Tri dni in tri noči so se neprenehoma branili Rožanje. Turki niso imeli nikakega uspeha niti na Gradišču, niti pri cerkvi sv. Jakoba. Izgubili so že bili mnogo ljudi. Obupavali so celo, da bi se mogli v kratkem polastiti kristjanskih taborov.

Pobito in žalostno je hodil poveljnik turške čete zvečer po taboru. Hudoval se je nad Tresoglavom, da ga je zvodil v Rožno dolino. Zatorej ga ukaže privedi k sebi ter mu reče:

"Ti si mi obljubil velik plen in bogato žetev za mojega carja, zame in moje vojake v tej dolini. Ali o tem ni sluha, ne duha. Ljudstvo se je zavarovalo v močne tabore in poskrilo vse, kar je za plen. Da, še celo živine in druge hrane ni dobili tu za moje ljudi. Ako ne poskrbiš, da nam pridejo kristjanski tabori z blagom in ljudmi vred v kratkem v pest, si ob glavo!"

"Vse pride v vaše roke. Le nekoliko časa še potrpite, mogočni gospodar in poveljnik!" odgovori prestrašen Tresoglav. "Še to noč bomo imeli vsega dovolj. Jaz vem za rajno skrivališče v gorah. Dajte mi majhen oddelek svojih vojakov! Še nocoj hočem iti z njimi tja in se polastiti kristjanov in blaga, kar se ga shranjuje ondi. Dohod je sicer težak, ali tabor ni zavarovan. Stražijo ga le bolehní, sivolasi starci in matere z nedorastlimi otroki. Moj načrt se da o polnoči lahko izvesti. Uspeh je gotov . . ."

Viharnemu dnevu je sledila temna noč. Črni oblaki so zakrivali nebo. Niti zvezde ni bilo videti na njem. Velika tema se je vlegla na kristjanski in turški tabor ter je pozno v noči končala boj s sovražnikom. Tišina je zavladala daleč na okrog. Proti polnoči je začel blagodejni, toliko potrební dež padati in nato je deževalo vso noč in ves naslednji dan. Božja previdnost sama je poslala dežja ubogim kristjanom na Gradišču, ki so že malo da ne umirali od žeje v vročih dnevih.

V temi in plohi je zapustila četa, ki je štela blizu petdeset turških vojakov, svoje šatorišče o polnoči. Mirno in tiho se je pomikala proti Roščici. — — —

V taboru pod Roščico je vodil in urejeval vse oče Serajnik. Bil je glavni stebler ondotnim kristjanom. Vsako noč je določeval straže, ki so imele paziti, da se nihče po ozkem in strmem potu ne prikrađe do skrivališča. Stražila sta vselej po dva, in sicer kak izkušen stavec in z njim še kaka mlada žena ali deklica. Z očetom Serajnikom je bila navadno njegova snaha Zala na straži, ali včasih tudi — Almira.

Največjo pogumnost in odločnost med vsemi je kazala nesrečna Zalika. Bila je očetu Serajniku in vsem velika pomočnica. Sprva ni spavala v skalnatí votlini, temveč pred vhodom pri straži. Po cele noči ni sirota zatísnila očesa. Objokovala je vedno svojo žalostno usodo. Molila je k Bogu, naj pomaga revnim kristjanom iz te velike stiske in nadoge; zlasti ga je prosila, da obvaruje njenega ženina Mirka nesrečne pogube.

Z resnimi očmi se je Zalika ozirala tja na Gradišče, kjer se je bojeval njen mož. Nobenega poročila še ni imela o njem. Ali še živi, ali je že mrtev? Kdo ji more odgovoriti na to vprašanje! Morda so ga že ujeli Turki, ga neusmiljeno mučili in naposled nečloveško usmrtili?! . . . V takih žalostnih mislih je začela nesrečna žena tiho in go-

reče moliti za njegovo dušo.

Dež, ki je jel proti polnoči padati, je vzdramil Zaliko iz njene iskrene molitve. Zdaj se je obrnila proti očetu Serajniku in mu rekla:

"Deževati je jelo. Idite pod streho v pečino, oče, in zaspite! Ne bojte se ničesar! Sama bom vestno stražila."

"Same te ne pustim na straži," odvrne odločno Serajnik. "Človek lahko zadrželje ali tudi od slabosti omedli. Tedaj pa ima sovražnik prost in varen pot. Prosim hočem Almiro, naj se ti pridruži namesto mene na straži. Jaz sem upehan in truden. Mislim pa, da ne bo v tako strašni temi in deževni noči sovražnika blizu. Saj se nič ne vidi; celo z roko sežem dalje, nego vidim z očmi pred seboj."

Almira je z veseljem ustregla Serajnikovi prošnji. Težko je namreč že čakala priložnosti, da bi bila sama z Zaliko.

"Nocoj, v temni noči se mi izpolni moja vroča želja," misli nato deklica samo pri sebi. "Nocoj moram izvršiti svoj načrt, ali nikdar!"

Almira prisede k svoji tovarišici na straži. Deklica molči, ali v njenih prsih razgraja strastno maščevanje, srd in sovraštvo.

Najprej je izpregovorila Zala, rekoč:

"Kje so le tvoji oče, Almira? Ali nimaš nič poročila o njih?"

"Nič ne vem, kje so," je srdito odgovorila deklica na neljubo ji vprašanje. Almirin život je obšla pri tem mrzla groza. Vsa se je stresla. Treba ji je bilo zakrivati notranjo nemirnost, zatorej je molčala.

"Ali se ne bojiš, da bi ti Turki ujeli očeta in ga ubili?" nadaljuje zopet Zala. "Smilila bi se mi, Almira, ako bi postala sirota, kakor sem jaz. Glej, tudi mojega očeta je ugrabila smrt v vojaškem taboru daleč dolí v globoki Turčiji. Od tiste dobe je že dvajset let, a vendar ne morem pozabiti te izgube. Ne preteče ura dneva, da ne bi mislila na svojega nesrečnega očeta."

"Najtežje pa proglašam njegove skrbne roke v sedanjih hudih časih. Grenke solze me vselej oblijejo, ko zmislím, da sem sama brez očeta. Osobito zdaj se čutim nesrečno in zapuščeno, ko me je odtrgala ta nesrečna vojska še od mojega ljubelega Mirka. Zdelo se mi je, da me ne more nihče več ločiti od mojega ženina in moža; ali glej, vsa človeška sreča, vse človeško življenje, je v božjih rokah. V jutro sem bila srečna nevesta, a zvečer sem postala — najnesrečnejša žena."

Solze se ulijejo ubogi Zali po bledem licu. Glavo nasloni v d'ani in jame zopet moliti, da ji Bog ohrani njenež moža . . .

Almira pa ni poslušala Zaliníh besed. Njeno srce se ni usmililo nesrečne žene, temveč radovala se je nad njeno nemilo usodo.

"Nocoj ali nikdar moram izvesti svoj namen," šepeta sama s seboj. Nato vstane in gre polagoma kakih trideset korakov proč od vhoda na skalnat rob. Ondí postoji in preišlja o svojem načrtu, gledajoč v temno brezno pod seboj:

"Tu je najgloblji prepad. Semkaj jo zvabim. Otdod ji pokažem tja na Gradišče, kjer je njen — ne — moj Mirko. In gledala bo tja in vzdihovala po mojem, da, mojem ženinu. Tedaj pa se oklenem njenega vratu, kakor da bi jo pomilovala kot prijateljica. Nato jo izpustim, sunem malo od sebe, ona se zvrne — v globoki prepad . . . in Mirkove žene ne bo več."

"Očetu Serajniku in vsem pa naznanim, da je hotela Zala v temni noči iti sama k Mirku na Gradišče. Branila sem ji sicer, porečem nato, in jo opozorila na nevarno in težavno pot o polnoči, a vse zastoni. Zala je šla, bom rekla, izpodrsnila je na vlažni, kameniti poti ter — strmo-glavila v prepad."

"Tako brez hrupa in šuma, nagloma in na tihem bo storila konec moja sovražnica. In tedaj bo Mirko zopet moj, le moj!"

Pri tej misli se je olajšalo Almiri srce. Sklep in načrt je bil srečno storjen. Oči so ji zažarele. Iz njih je osevata krviželjnost in umor. Zdaj se močno zabliska, blisk razsvetli skale in gore, Almira pogleda v globoki prepad, kjer misli pokopati nedolžno žrtev. Med gorami bobni grom in njegov glas odmeva zamolklo od skale do skale, dokler se ne izgubi v votlih pečinah in vneboštrlečih vrhovih.

Deklica je zavalila nato težak kamen na tisti kraj, kjer je ravno stala, zato da ne izgubi pravega mesta v temoti.

Med tem je Zalika, sedeč pri vhodu na skali, vedno molila. V strahu božjem se je vsakokrat prekrižala, ko je

zablisknilo in jelo grmeti po gorah. V molitvi je našlo njeno srce sladko tolažbo. Čutila se je za nekaj trenutkov zopet zadovoljno in potolaženo. Saj ji je notranja slutnja pravila, da bo Bog, ki skrbi za vse, obvaroval tudi njenega moža vsake nezgode.

Iz teh misli je vzdramila nesrečno ženo Almira, ki se ji je zopet približala.

"Kje si, Zala? Ali spiš, da si tako tiha? — Pojdiva tja na rob! Meni se dozdeva, kakor da sem čula šum in ropot globoko dol v prepadu, odkoder vodi pot navzgor po strmini."

Zala in Almira sta šli na rob. Ondi sta pazno poslušali, ali se res sliši kak hrup in šum, ki bi naznanjal prihod nočnega sovražnika. A le dež je škropil na skale in glasno se je čulo njegovo padanje. Iz globočine je odmevalo šumenje hudournika, ki je bil ob nočni plohi mogočno narastel ter si je bobneč delal pot med ostrimi skalami.

Zalika pogleda proti Gradišču in jame zopet tožiti po svojem Mirku. Zdaj se ji približa Almira, stopi naglo proti tovarišici, hoče jo objeti okoli vratu, a v tem hipu ji izpodrsne noga. Dekle zadene ob skalo . . . in namesto Zalike se zvali ob rob postavljeni kamen v strmo globočino.

V tistem trenutku se začuje iz prepada strašen krik: "Joj meni, moja glava, moja glava!"

Znan se je zdel Almiri in Zali ta glas. Poslušali sta nato, prestrašeni in začudeni, a vse je zopet utihnilo. Blisk je razsvetljeval temno noč in vrtoglavi prepad. Grom je bobnel zamolklo med pečinami in vrhovi, da se je tresla zemlja in so skale majale.

Zalo in Almiro obide groza in strah. Mrzli znoj jima priteče na čelo. Obedve zbežita, zbegani kakor srni, proti vohodu, ki vodi v skalnati dom.

Tu pa ustavi obe in prikuje k zemlji strašen prizor. Blisk razsvetli znova strmino in gori po njej se vidijo plazeče črne pošasti . . . Bil je sovražnik, ljuti Turek. Prvi med njimi je že klical: "Le za menoj, le gori, gori! Jaz sem že na vrhu."

V tem hipu zavali pogumna Zala rtasto skalo dol v strmo ožino. Skala zadene dobro, in prvi vojaki strmoglavijo v globoki prepad . . .

Krik in klic je vzdramil očeta Serajnika in druge tovariše v skalnati votlini. Vsi so začeli metati skalovje v globočino in tako so se srečno rešili nočnega napada in turške krvoločnosti.

Proti jutru so se šele spravljali starci in žene pod skalnati krov. Zdaj so se čutili zopet varne in vsi so poveljevali Zaliko; saj so videli v njej svojo rešiteljico.

Almira ni iskala pred hudim dežjem zavetja. Šla je tja na rob, kjer ji je bil izpodletel strašni načrt. Tu je slonela vsa obupana. Gledala je, zbegana kakor morilka, v prepad. V srcu jo je peklo. Prsi so se ji stiskale. Zdelo se ji je, kakor da bi ji kdo z žarečimi kleščami trgal drobovino. Preklinjala je neobčutni kamen, ki je zaprečil njen namen. Rotila se je proti mrtvi prirodi, da ni pospeševala njenega morilnega načrta.

Iz tega mučnega stanja vzdrami deklico zamolkli glas, ki je tužno udarjal iz prepada na njeno uho:

"Almira, Almira! Moja glava! Bog mi pomagaj!"

Tak klic in stok se je slišal iz globočine. Deklici zastane sapa, začuvši svoje ime. Nepremično zre v temni prepad. Iz njega odmeva zopet jok in stok, in drugič se sliši ime: Almira!

Deklici stopijo lasje po koncu. Groze in strahu trepeče na vsem životu. Glas ji je bil znan, a vedela ni kdo jo kliče. Naposled se opogumi. Polagoma zleze po strmini navzdol v prepad.

Tu so stokali ranjeni Turki in klicali na pomoč. Temu je bila skala odbila nogo, onemu roko. Ta je imel prebito glavo, drugi zopet prsi vdrti. Tukaj je eden ravnokar dušo izdihnil, tam so se drugi borili s smrtjo. Huda je bila žetev, katero je kosila kamenita kosa, a to je bila šiba božja za krutega nevernika.

Med ranjenci pa je najbolj eden vzdihoval. Ta je klical neprenehoma po Almiri, naj se ga usmili, naj mu pride na pomoč.

Deklica se je trepetaje približevala mestu, odkoder je prihajal obupni klic. Prišedši do njega, pa se je zgrudila na prsi — svojemu očetu.

Kakor da bi ji kdo porinil oster nož v srce, jo je speklo v duši. Pomislivši, da je bil prvi tužni glas iz njegovega

grla, je spoznala, da je sama s kamenom prebila glavo — lastnemu očetu.

"Glej, Almira, to je plačilo mojemu početju!" jame z zamolklim glasom Tresoglav. "Nazaj ne smem, ker sem kristjane izdal, a k Turkom si zopet ne upam, ker jim ne morem izpolniti svojih obljub."

"Mislim sem, da vzamem nocoj ta nepristopni tabor, ali zastonj. Sreča mi ni naklonjena. Prvi kamen, ki je priletel s strmine, je zadel mene, in mnogim drugim je odbila nocoj zadnja ura. Povsod okoli se razlega jok in stok. Kdor ni ranjen ali ubit, pa je zbežal v turški tabor, pustivši mene in druge brez pomoči na mestu."

Hči izpere očetu rano in mu jo obveže s krilom svoje obleke. Tako je vsaj ustavila kri, ki mu je tekla iz glave.

"Predno se stori dan, oče, morate iti odtod," povzame nato Almira. "Tudi jaz moram še pred svitom priti v svoje skrivališče. Nihče ne sme vedeti, kje sem bila in da sem govorila nocoj z vami. Sicer je vse izgubljeno, jaz in vi."

"Vse je izgubljeno, ako mi ti ne moreš pomagati," odvrne Tresoglav. "Tri dni in tri noči se že bijejo Turki z Rožani na Gradišču, ali tabora se niso polastili. Poveljnik in jaz sva iskala tudi skrivni podzemeljski vhod, ki vodi iz Sveten v globoko klet na gradu, a nisva ga mogla najti nikjer. Ako mi edaj ti ne veš pomagati, moram bežati v gore, da si rešim življenje, sicer sem ob glavo. Tako mi je zažugal turški poveljnik."

"Ne bojte se, oče! Začeto delo morava in hočeva dovršiti. Jaz vem za skrivni podzemeljski vhod v Svetnah. Vse mi je povedal in pokazal Mirko takrat, ko mi je še bil vdan. Njegove lastne besede mi dajo moč in oblast nad njim in njegovo nevesto."

Izgovorivši, zasliši od daleč peket konjskih kopit in prestrašena umolkne.

"Beži, beži!" ji reče naglo Tresoglav. "Turški konjiki jahajo, da ugrabijo mene in spravijo ranjence v varno šatorišče."

"Prihodnjo noč ob tej uri me pričakujte, oče, v tem-le rovu! Povedati vam hočem vse tajnosti o vohodu in vam dati ključ za tajna vrata."

Po teh besedah je zapustila Almira naglo očeta. Za skalo skrita, je še opazovala, kaj počenjajo turški vojaki. Njenega očeta in druge ranjence so položili na nosila ter jih odnesli proti turškemu taboru.

Sama pa je splezala skrivši na oni rob, kjer je prej se dela, in se je zopet vtopila v svoje grešne misli in naklepe.

Ko se je storil dan, jo je našla Zala še na tistem mestu slonečo ob skalo. Ali ta se je prestrašila te čudne prikazni: Almira je bila bleda kakor stena; tresla se je na vsem životu, kakor šiba na vodi. Globoke črne oči so ji bile napete, ustne in roke okrvavljene, mršavi lasje so ji divje padali po licu. Almira je bila kakor človek, kateremu pretresajo morilne misli dušo in srce.

Zalika poprime nesrečno deklico in jo odvede v skalnati dom k svojim tovarišicam.

DVANAJSTO POGlavJE

Turškega poveljnika je razljutilo poročilo, da mu je izpodletel nočni napad na tabor pod Rožščico. Na mestu ukaže, naj poiščejo Tresoglava in ga pripeljejo k njemu v šator. Ob glavo ga hoče dejati, ako se obotavlja izpolniti mu svojo obljubo.

"Poslušaj me, mogočni gospod!" jame pred poveljnikom govoriti Tresoglav, z dlanjo si glavo podpirajoč. "Glej, moj poveljnik, ni nesreče brez sreče! Mnogo tvojih vojakov je res ubitih in ranjenih. Tudi jaz sem skoro prišel ob življenje. Toda to je bil pot, katerega nam je vaš prorok Mohamed sam pokazal. Ta pot vodi edina do zmage in plena. Ze prihodnjo noč pride Gradišče v naše roke. Zapujaj mi, visoki poveljnik!"

Turški četnik se je zavzel nad tako odločnimi besedami. Zatorej se je pomiril in rekel:

"Govori, žid, kje in kako! Ako lažeš, si ob glavo."

"Poglej mojo obvezo na glavi! To je kos ženskega krila. Moja hči Almira je v onem nepristopnem taboru. Slišala je moj klic, prišla do mene ter mi izprala in obvezala rano. In glej čudo! Ona ve za tajni podzemeljski vhod, ki vodi iz vasi na Gradišče. Prihodnjo noč mi razodene vse in izroči tudi ključ od skrivnih vrat."

"Za vse to pa izpolni moji hčeri le eno prošnjo: Pri življenju ohrani poveljnika na Gradišču, katerega ona ljubi. Mirko se je sicer že oženil na dan vašega prihoda, ali nje-

gova Zala, najkrasnejša ženska v vsej okolici, bo najpripravnejši dar tvojemu velikemu carju in gospodu."

"Ugodim njeni želji, ako se uresniči tvoj obet; sicer ne boš videl drugega dneva."

Ves dan so se potem turški vojaki pripravljali na boj. Prihodno noč so imeli zopet na vseh krajih naskočiti obzidje na Gradišču.

To neumorno delovanje so seveda opazili kmetje v kristjanskem taboru. Mirko je tedaj premišljeno razpostavil straže in navduševal svoje tovariše, rekoč, da bodo Turki ta kraj gotovo hitro zapustili, ako še to noč ne vzamejo Gradišča; le nekaj dni še moramo vztrajati in vse je rešeno.

Kar je bilo krepkih in za boj odraslih mladeničev in mož, vse se je moralo za prihodno noč pripraviti. Tudi straže, ki so varovale podzemeljski vhod, je postavil Mirko za obzidje na gradu. Le nekaj starih mož je pustil v kleti, da varujejo železna vrata.

Ta podzemeljski izhod na Gradišču je bil oblegan kristjanom zadnje pribežališče in rešitev. Ako bi namreč Turki prodrli skozi zidovje na grad, tedaj se še utegnejo ženske in starci rešiti skozi podzemeljski hodnik v Svetne na prosto. A tudi moški, ki še ostanejo pri življenju, bi ušli lahko tod turški sužnosti. Ta tajni pot je bil torej našim kmetom zadnji up, zadnja rešitev.

Proti večeru je bilo na obeh straneh vse na krvav boj pripravljeno. Kristjani so pazno gledali, kdaj Turki nanje udarijo, a sovražnik je zopet vestno čakal na pravo priložnost in ukaz svojega poveljnika. — — —

Pod Rožčico sta bili v tem času zopet Zalika in Almira na straži. Obedve sta molčali zamišljeno. Naposled je vzdramila Almira svojo tovarišico, rekoč:

"Za Mirka se bojim. Meni se dozdeva, da bodo dobili Turki Gradišče v svojo oblast. Tedaj pa so kristjani izgubljeni; vsi se nikakor ne morejo rešiti skozi podzemeljski izhod."

Zala je globoko vzdihnila pri teh besedah. Verjetno se ji je zdelo, kar je trdila Almira. A vendar se je tolažila, rekoč:

"Bog bo pomagal kristjanom. Ako so vsi hrabri in jih nihče ne izda, se bodo vzdržali na Gradišču. Obzidje je močno in visoko. Može so pogumni in vztrajni. Z božjo pomočjo bodo oteli sebe in potem tudi nas."

Zaline besede so pretresle Almira. Kri ji je šinila v blede lice, a mrak je tovarišici zakrival to izpemembo.

"Tudi jaz menim," odvrne Almira, "da ne more priti sovražnik preko obzidja na grad. Ali bojim se, da bi našel Turek podzemeljski vhod v Svetnah, o katerem mi je čestokrat pravil — Mirko."

"Tega se ni bati," odgovori naglo Zala. "Železna vrata so tako skrita, da jih nihče ne najde. Ona so zazidana. Ako pa hoče kdo priti do njih, mora prekopati steno v Strelčevi kleti. A še potem ne pride do vhoda. Zakaj duri se ne morejo zlahka prebiti. Tako so močne in debele."

"Mislim tedaj, da so naši sosedje z Mirkom vred varni. In celo, če bi sovražnik prišel preko zidovja na Gradišče, se morejo kristjani vendar rešiti skozi tajni izhod."

Nato se je storila trda noč. Na stražo je prišel oče Serajnik, ženski pa sta se podali v votlo pečino k zaželjenemu počitku.

Almira ni našla nocoj miru. Težko je pričakovala polnoči. O polnoči pa se je ukrala tajno iz skrivališča, ne da bi jo dremajoči stražnik opazil, in se je splazila po strmini dol v globočino.

Ravno v tem času pa je tudi korakala majhna straža proti Rožčici. Z njo je bil Tresoglav. Prišedši do zaznamovanega mesta, se je ustavilo oboroženo spremstvo. Tresoglav je šel k rovu in pričakoval ondi svojo hčer.

Kmalu je prilezla Almira do njega. Dolgo sta se pogovarjala oče in hči. Naposled je še pristavila deklica:

"Ta-le ključ je od tajnih vrat v Strelčevi kleti. Skrival ga je oče Serajnik. Zalika mi je, nič huđega sluteč, naznanila mesto, kjer je bil skrit."

"Ali glejte, oče, da dobite Mirka in najodličnejše kmete žive v svojo oblast. Z žuganjem jih lahko prisilite, da vam sami izročijo Mirkovo nevesto. A on je potem moj, in vse je v naših rokah!" —

Pol ure pozneje se je vnel po vseh krajih okoli obzidja na Gradišču huđ boj. Turki so z vso močjo naskakovali zidovje. Nekateri so metali zastrupljene (otrovljene) pušice na kristjane v tabor. Drugi so prislanjali lestvice ob

zid, da spležejo v grad, ali so pa podkopavali zidovje, da si napravijo vhod.

A ves trud in napor ni mogel pridobiti sovražniku Gradišča, zakaj kristjani so se hrabro in vztrajno branili.

Mirko in njegov prijatelj Štefan sta bila na najnevarnejšem kraju. Bojevala sta se kakor ljuta leva. Pušice so švigale mimo njiju, toda nista se brigala za turško orodje. Zaupala sta sredi smrtne nevarnosti — božji milosti,

Marsikateri kristjan se je že, smrtno zadet, zgrudil blizu njiju na tla. Bati sta se jela, da proderejo Turki kmalu skozi zidovje na Gradišče. Zakaj na več krajih so ga že bili podkopali, in tam pa tam se je jelo udirati. A veliki pogum in neustrašljiva hrabrost Mirkova je pognala zopet sovražnika iz predora nazaj v šatorišče.

A kakor bi trenil, nastane na gradu, po dvoranah in kletih krik in klic, jok in stok. Strašen bojni hrup se vzdigne vzadi za Mirkom. V istem trenutku prileti Strelec ves brez sape k naši četi ter vzklikne obupno proti Mirku in tovarišem:

"Izdani smo. Sovražnik je prodril skozi podzemeljski hodnik na Gradišče. Železna vrata so se kar sama odprla. Prve straže so posekali, a potem se je moralo vdati vse. Grad je v turških rokah. Pojdite na pomoč! Rešite nas!"

Mirka izpreleti groza in strah. Hoče k svojim, a v tem hipu ga napade od vzadi velika turška četa. Zdaj se vname huđ boj, mesarsko klanje. Ali kristjani so bili kmalu premagani; zakaj od vseh strani je prihrul zdaj sovražnik tudi preko zidovja na Gradišče. Za našega kmeta ni bilo več rešitve. Kdor se ni hotel vdati, je moral umreti takoj na mestu.

Mirko se je sprva ljuto branil s svojimi tovariši. Ali v kratkem jih je mnogo popadalo pod krutimi meči in naposled se je zgrudil tudi Mirko, naš poveljnik, nezavesten na tla. Huđ udarec po glavi ga je omamila. Ko pa vidijo kristjanski boritelji, da je njih poveljnik zadet, jim upade pogum in hrabrost. Vdali so se . . . Na Gradišču je bil sedaj Turek gospodar.

Predno je jela jutranja zora žareti, je bila usoda kristjanov določena. Vse bogastvo na Gradišču je prišlo Turkom v pest. Ves živež in hrano, težko prihranjeni denar in druge dragocenosti, ki so bile skrite in zakopane po kletih, je vzel sovražnik premaganim kmetom. Plen je bil velik.

Ljudje so prišli vsi brez izjeme, kar jih je še ostalo živih, pod turško oblast in sužnost. Žene in otroke so spravili Turki v svoje šatore in jih tam stražili. Strašno so vpile in jokale uboge, nesrečne ženske. Vile so roke, ruvale si lase, trgale si obupane in zbegane obleko raz prsi, a Turek je ostal kamenitega, nečloveškega srca. Prej bi se bilo trdo jeklo omečilo pod gorkimi solzami ubogih kristjanov, nego bi se ganilo srce krvoločnega sovražnika.

Može in mladeniče pa so zaprli v globoke kleti na Gradišču. Kdor se je le količkaj upiral sovražnikom, je storil brez milosti konec. Turški meči so ga kar na mestu posekali.

Vsi so bili obsojeni v temno sužnost. Le Mirka in odličnejše njegove tovariše je odločil poveljnik boljši usodi. Le njim je še od daleč svetila zvezda zlate svobode.

TRINAJSTO POGlavJE

Tisti dan popoldne so praznovali Turki svojo zmago nad nesrečnimi kristjani. Mastili so se, kolikor so mogli. Pili in jedli so, kar jim je dopuščal želodec. Vinjeni so si dali privajati ujeta kristjanska dekleta; plesali so okoli njih ter jih nečloveško zasmehovali pred seboj. Zverinsko je bilo to ravnanje. A Turek ni imel usmiljenja in ni poznal milosti s kristjanskimi dušami.

Najbolj pa se je radoval poveljnik sam in nečloveški — Tresoglav.

"Izvrstno si izpolnil svojo obljubo," jame poveljnik proti njemu. "Tretjino bogastva, kolikor smo ga danes napolnili, dobiš za plačilo. Zaslužil si ga. Tvoja hči Almira pa dobi svojega ženina Mirka in kogar še povrh želi, v dar."

"Le nekaj mi še manjka. In to je ona krasotica, o kateri si trdil, da pristojno kot darilo mojemu sultanu. To žensko še hočem imeti, prej se ne ločim odtod. Mnogo je sicer mladih deklet in žen sedaj v moji oblasti, ali tako vrlih ne nahajam med njimi, da bi jih mogel pokloniti svojemu gospodarju v Carigradu."

"Teško bode res, polastiti se lepe Zalike," odvrne Tresoglav. "Tabor pod Rožčico je nepristopen. To smo izkusili predzadnjo noč. Ali jaz vem za drugi pot."

(Dalje prihodnjik)

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Frances Kurre, 6509 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio, president of the board.
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania.
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 S. Lincoln St., Chicago, Illinois.
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota.
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado.
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

My Trip Through Europe

By Evelyn L. Fabian

ROME

We left the new cemetery and drove off past Porta San Paolo, to Circus Maximus, an arena in the valley between two hills. The Circus held two hundred thousand people. From Aventine Hill we obtained a general view of the Palaces of the Caesars, Temple of Vesta, which was once the most sacred of all shrines; Temple of Fortuna Virilis, probably the most ancient temple now surviving in Rome and the House of Rienzi.

Driving along Via del Mare, we saw the Theater of Marcellus and which is said to have accommodated 12,000 spectators. We also got a glimpse of the Tarpeian Rock, from which criminals condemned to death were flung. Its name derives from the legend according to which a maiden named Tarpeia betrayed the Romans to the Sabines for the promise of their golden bracelets.

Lastly, we went up again to the Capitol or Capitoline which is the smallest but the most famous of Rome's Seven Hills. In the center of the square of the Capitol, is the equestrian statue of Marcus Aurelius. The Capitoline Tower contains the great bell called the Patarina. This bell for the last seven hundred years has rung to call the Romans to mourn the loss of a pope or to enjoy a carnival feast; to crown a poet or to announce a capital punishment; to sign a treaty of peace or to declare a war; in fact it announces all the joys and troubles of Rome.

The Pantheon. — "The pride of Rome," built by Agrippa as part of his Baths and then dedicated as a Temple in 27 B.C.

The afternoon was well towards its close and our sight-seeing tour came to an end, so we returned to our hotel—refreshed ourselves—and dined quietly at Hotel Continental. Later in the evening we went on a night tour but were disappointed because it was just a repetition of what we had seen the previous day. We were very drowsy and could barely keep our heads up—I think I must have dozed

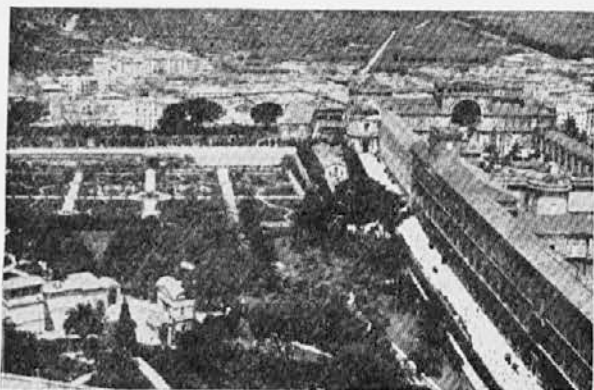
off for I cannot remember much. Regardless of our being so tired—we just couldn't leave Rome without visiting one of its night spots. The four of us, namely: Mrs. Prislant, her daughter Hermine, Alice Zeleznik and I, hired a carriage drawn by two horses and off we went to Casina Della Rose. We saw a beautiful stage performance out in the open—had some refreshments—danced—and then rode back through the charming streets of the city to our hotel. Completely exhausted we retired for the night.

The following morning we arranged for another tour. We went to visit the Vatican. The Vatican State created by the Treaty of 1929, is the smallest independent state in the world, its total area being some 440,000 square yards, with 1000 inhabitants. The Vatican palace is indeed the largest palace in the world. It is said to possess 80 grand staircases, 2,000 smaller ones, 20 courts, and about 11,000 halls, chapels, rooms and apartments.

The Vatican, which is the residence of the Popes, is a world in itself. It is a collection of palaces, in which are gathered museums, galleries, libraries, chapels, and treasures of art of all description. All the great artists of the Renaissance have left their masterpieces here.

At the gates of the Palace of the Popes are stationed the well-known Swiss Guards whose picturesque bright hued uniform is said to have been designed by Michaelangelo or Raphael.

The Vatican Museums are the most ancient, the most

THE VATICAN

A unique glimpse of the Pope's garden taken from the dome of St. Peters. The picture gives a bird's-eye-view of the Vatican. The long building contains on its ground floor the famous library.

splendid of the public museums of the world. Just a visit to them is an education, a life experience to be treasured in the memory forever. As we wandered through these galleries it was difficult to decide whether to admire the collections of art or the beauty of the building in which they are housed.

The first room is the beautiful Croce Greca, famous for the mosaic floor with the bust of Minerva and two carved sarcophagi, one at each side. The one on the left was made for St. Helen and her husband C. Chlorus, the parents of Constantine the Great. The other sarcophagus was made for Constantine the Great's daughter, St. Constantine.

In the next room we found more mosaics in the center, with a marvellous porphyry basin on which stands the famous golden figure of Hercules. The Sala Rotonda contains eight colossal statues and 10 busts which are considered among the most important in the Vatican.

THE OBELISK IN THE PIAZZA OF ST. PETER'S

It is formed of one solid piece of granite and has a height of 130 feet. To the right is one of the two fountains which are in perpetual play, and above are the Pope's apartments and the Loggie of Raphael.

Then we came to the Room of the Nine Muses. The Nine Muses (The Thinkers) were the Goddesses of different kinds of poetry, of arts and sciences. Among the Muses are busts of Greek celebrities, such as: Socrates, Plato, Sophocles, Pericles, Epicurus, Euripides and others.

The Room of the Animals is also popular, because here the learned and the simple can equally be pleased. It contains a rich collection of animals in white and colored marble. Among the notable pieces here are: the Attack on a Young Stag, the Sow with her Litter, the Combat between a Bear and a Bull, the Welp with a Puppy, Triton carrying off a Nymph, and many others that I failed to jot down.

The Room of the Animals leads to the Gallery of the Statues and Busts which resembles a long avenue with statues on both sides and at the end is the Sleeping Ariadne. On the floor of the gallery are fine examples of Oriental alabaster in the shape of a large bath and a vase. The Hall of Busts contains notorious people of the Roman Empire, such as, Marcus Aurelius, Hadrian, Septimius Severus and his wife Julia Pia, the head of Caracalla and others.

The next room has the famous group of the Laocoon,

THE HOUSE OF THE VESTAL VIRGINS IN THE FORUM
A row of their statues faces the Atrium. The only one which still retains its head is said to represent one of the Virgins who became a Christian, the proof being that her name has been erased.

which describes the destruction of the priest Laocoon and his sons, by serpents sent by Apollo when he tried to forestall the destruction of the city of Troy. The whole group is formed from a single block of marble.

There are many other rooms such as the Egyptian Museum, the Etruscan Museum, the Gallery of the Candelabra, the Braccio Nuovo, (containing the famous statue of the Nile), and many others, but space does not permit me to go into details. You must really go to Rome yourself to see and appreciate what I have tried to describe in my meager way.

The Vatican Library (in brief) is 50 feet wide and 200

feet long. Seven large pillars, covered with frescoes divide it into two aisles. No books are visible; they are all enclosed in illuminated cupboards, so that of the library there is no appearance whatever. Arranged along the bays and in the middle of the hall are all sorts of precious objects, porcelain vases, mosaic tables, and other ornaments, gifts of foreign potentates. The Library now contains about 260,000 printed volumes, and 34,000 manuscripts, a Bible of the fourth century in Greek, a famous ancient manuscript of the Gospels, the correspondence of Henry VIII and Anne Boleyn and others.

The Statue of St. Peter's. It dates from the sixth century.

The Borgia Apartment contains six rooms which were once occupied by Alexander VI (Borgia) and his family. Three of the rooms were decorated by Pintoricchio. They are as follows:

The Hall of Liberal Arts, contains seven frescoes representing Grammar, Dialectics, Rhetoric, Geometry, Arithmetic, Music and Astrology.

The Hall of Saints, portrays the histories of various martyrs: St. Susanna, St. Barbara, Visit of St. Anthony to St. Paul the Hermit, and the martyrdom of St. Sebastian.

The Hall of Mysteries, contains the paintings of the Annunciation, the Visitation, the Crib, the Resurrection, the Pentecost, and the Ascension.

The Hall of the Creed, contains half length figures of Apostles and Prophets arranged in pairs.

Misses Alice Zeleznik, Hermine Prislund and Evelyn Fabian stopped for a picture taken by Mrs. Marie Prislund while sightseeing in Rome. This was on the Capitoline Hill.

The Hall of the Sibyls, contains a prophet and a sibyl (a prophetess) in each of the twelve lunettes in the hall.

The Hall of the Pontiffs is the hall of the Popes.

The Stanze of Raphael was shown to us which consists of many beautiful frescoes—four of them representing beautiful symbolical figures of the moral powers—Theology, Philosophy, Poetry and Justice. Other frescoes are of Apollo and the Muses, Jurisprudence, the Mass of Bolsena, Liberation of St. Peter from Prison, Miraculous Expulsion of Heliodorus from the Temple, and of Attila Repulsed from Rome.

Then we came to the Logge of Raphael which consists of a long gallery of paintings and stucco-work. The gallery is divided into 13 arcades, the ceiling of which is painted with scenes from the scriptures and is known as Raphael's Bible.

We then walked to the Sistine Chapel where we sat down while the guide described the beautiful frescoes which adorn the walls. The chapel in itself is as large as a church. The altar, where only the pope officiates, is beautifully inlaid with mother-of-pearl. When Michaelangelo was in his sixtieth year, Perugino employed him to paint the vast fresco of the Last Judgment. It took him seven years. During this time while he was painting he frequently read and reread the sermons to refresh his mind which enabled him to paint this great masterpiece. The Sistine Chapel is the treasure house of art. To describe the sensations it awakens is perhaps easier than to repaint in words its marvelous pictures. On first entering the dim religious light seems rather to hide than reveal, and it takes a few minutes before you realize that you are in the presence of a vast company of witnesses, prophets, seers and sibyls, who look down on you. The painters of the chapel were varied. On one wall you have incidents of the Old Testament, on the other of the New. The "Finding of Moses" on one side corresponds with the "Birth of Christ" on the other.

From the Sistine Chapel we came to the Gallery of the Maps, which is 500 feet long and so named from the enormous maps of Italian provinces painted on the walls. There are forty maps in all that were designed by Danti and painted by his brother Antonio in 1585.

Close by is the Gallery of Tapestries—ten of them made by Raphael. The subjects of the principal scenes were chosen from the lives of the Apostles Peter and Paul, the joint founders of the Roman Church.

Then last we entered the Picture Gallery where we saw some of the world's masterpieces. The pictures are wisely arranged according to school and order of time in the fifteen halls. Most impressive to me was the Room of Raphael with many of his wonderful paintings. The Transfiguration is considered to be the best in the world, but it was not quite completed when he died. It was carried in his funeral procession. It was then completed by Guilo Romano, whose heavy coloring can be traced easily by looking at his "Coronation" which hangs close by.

Our morning tour came to a close. We just had time enough to have luncheon, gather up our belongings, and rush to the station to board the train for Florence.

THE ETERNAL CITY

ROME

. . . . 'Tis the center
To which all gravitates: one finds no rest
Elsewhere than here. There may be other cities
That please us for a while, but Rome alone
Completely satisfies. It becomes to all
A second native land by predilection,
And not by accident of birth alone! . . .

(Longfellow)

(To be continued)

—o—

HOME MAKERS

"A house is built of bricks and stone, of
sills and posts and piers:
But a home is built of loving deeds that
stand a thousand years.
The men of earth build houses, halls and
chambers, roofs and domes
But the women of the earth—God knows—
the women build the homes."

VICTOR HUGO

MARIE PRISLAND:

A HAPPY AND SUCCESSFUL NEW YEAR TO THE YOUNG MEMBERS!

WE are observing with satisfaction the continual growth of the English Section of ZARJA. This growth is due to the wise guidance of our editor and to the many participants who monthly contribute their ideas and plans for a better English section.

Special commendation must be given to Miss Evelyn Fabian of Chicago for her interesting articles on travel in Europe. Miss Frances Bogovich of Cleveland deserves special mention for her descriptive items on the voyage on the Caribbean Sea, and other interesting articles. Miss Josephine Bradach, member of our first English speaking branch has offered much with her originality in contributing worthwhile comments about the states where branches of the Union are found. Something new and refreshing is "Bubbles" with her Junior Page. Mrs. Frances Kurre, president of the Youth and Recreation Board and Miss Albina Janchar, director of the Juniors, both write timely articles appropriate to their positions. Our stylist, Emma Shimkus, gives us monthly advice on "what to wear" and Jay Kay and Ana Petrich have many practical suggestions in their column. Helpful is the "Catholic Girls Question Box," edited by Doris.

I could go on at greater length to mention other participants, namely, the faithful reporters of the branches whose contributions help to make our ZARJA more interesting from month to month. They, as well as other contributors are assured of sincere gratitude from the readers of ZARJA.

Although much can be done by the written word, equally much can be accomplished by direct action, that is, by inviting our friends and acquaintances to join the Slovenian Women's Union and stressing the good points of the organization.

The last convention outdid itself in creating activity for the young people. It established a Junior class where girls from four to fourteen are accepted and now pay only 10 cents per month for a \$100.00 return, a rare privilege in a way of insurance. All members up to 25 years of age are accepted without being required to pay the usual initiation fee of 75 cents when becoming a member. A generous sum will be distributed to all drill teams in existence for one year at the next July. A board was set up to govern all Senior and Junior sport activities, this tends to signify the helping hand we elders wish to give to our youth, in that it helps to broaden the interest in healthy sports and physical culture.

In a few months a campaign for new members will begin. We shall be very happy to see our young members taking the campaign to their heart and assisting in the front ranks, for, after all, the "ZVEZA" will be yours some day. We elders laid the foundation but the future is in your hands. Rise to the occasion and strive to bring yourself to the front! May this coming year be the standard bearer of the activity of our young members. **God bless our Slovenian Youth!**

A NEW YEAR—NEW BEGINNING

WITH the joy of Christmas still around us we greet a happy and prosperous New Year. We are stepping into a new year unaware of its destinies. What has it in store for us? Though the ghosts of last year's resolutions still roam about the ruins of our dreamcastle, we set out to make new resolutions. We hope that these will survive the trials and tribulations which will confront them.

If we could only keep our resolutions for half of the year, it would be well worth making them! Each of us knows best just what one can do. Still sometimes we naturally concede to suggestions. Knowing you as a good member of our beloved Union, kindly allow us to offer just a few good thoughts which may be put into resolutions. We pray, some of these thoughts will fall on fertile soil and bear good fruit which many may find worthy of cultivating and thereby bring the organization abundant harvest.

Read these over and see whether you can carry them out in full or at least in part. Resolve:

1. To make 1940 the biggest and the most successful year in our adult and junior departments.

2. To make up your mind to get at least five new members for both departments during the course of the year.

3. To do at least one kind act or deed each day for someone, that you may feel, that you personally have a part in spreading good fellowship.

4. To be ready to lend a helping hand to the officers of the Branch and if you are an officer that you will spread love and understanding among the members.

5. To attend each meeting and offer concrete assistance and never allow malice or discord to enter your group.

6. To promptly meet all obligations and make good ev-

ery promise. It will be more honorable not to promise than to break a promise.

Our Union is entering the fourteenth year of its existence. Every year we made new gains, new friends, new progress. May the good Lord, who so faithfully watches over us, bless our undertakings and help us be at least in part worthy of His great goodness. We have much to be grateful for and whatever is His will let it be done unto us but not without trying to do our part on earth. Life is beautiful, it is sacred, let us therefore praise the Lord in thanksgiving and may His good graces bless our members and our Union.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

Sheboygan, Wis. — Well, our GLEE CLUB is actually under way. Mrs. Antonia Retell and Mrs. Anna Modiz (the organizers) worked tediously to unite a most charming group of girls to meet one a week for a rehearsal.

The officers that have been elected are as follows: Miss Theresa Mervar, president, Miss Frances Ribich, secretary and treasurer, and Miss Wilma Rakun, recording secretary. Miss Olga Plesetz, pianist, and Mrs. Pauline Rupar, director. The arrangement committee: Mrs. Louise Ribich, Miss Hermina Priland and Miss Antonette Retell.

We have had the pleasure of singing at the annual meeting of the "SLOVENIAN WOMEN'S UNION." Not that I like to mention the fact, but the comments that came from the audience, really made us rather conceited. The program was opened with "Silent Night." As the curtain rose, the group quietly hummed the melody and then proceeded with three verses of singing. The second song "Odkod si dekle ti doma," a very familiar song, won much applause from the audience. The concluding song "So ptički skupaj zbrani," a tricky tune, also caused much commotion among the older members. All in all we had a very delightful time. We enjoyed singing for all of the members, because the members certainly enjoyed listening to us.

Now, there is one thing that is troubling us. WHAT SHOULD WE NAME OUR CLUB? We couldn't very well call it the "ZVEZA'S CANARIES," our costumes certainly would not make us look like canaries. You see, we are going to wear "narodne noše." The only thing we can do is ask if any of our affiliated members can think of a name suitable, please let us know what it is. We are very appreciative. So don't be bashful, just write and let us in on your ideas.

Another thing I should mention, is that with only two rehearsals we made a hit with our singing. We expect to make many appearances in the near future. There is no doubt, but that we will meet with great success. You see, we started with twelve members and now we already have twenty. You bet we will grow quite rapidly, because of the very jovial and co-operative group we have.

We are sorry to say that we have one of our members as a patient in the hospital. She is Mrs. Louise Ribich. We wish her a very speedy recovery, so she will be back with us just as soon

as possible.

Now remember, affiliated members, let us hear from you soon.

WILMA A. RAKUN, Rec. Sec'y.

No. 1, Sheboygan, Wis. — An enjoyable meeting was held on December 5, with Mrs. Antonia Retell re-elected president for the fifth consecutive year. The members have the highest regard and esteem for Mrs. Retell as was evidenced by the enthusiastic support. Her executive abilities have been proven in the success and splendid standing of the Branch. Other officers likewise deserve much credit for the faithful performance of their duties and were justified to re-election. The board of auditors has two new officers; they are Mary Champa and Wilma Rakun. The latter was also added to the list of reporters.

The Branch will act as a sponsor to the girl scout troop of the SS. Cyril and Methodius Church. — A report on the card party held on November 26, was read and it was voted to give ten dollars to the newly organized Glee Club for notes and incidentals for which appreciation is extended by the Glee Club.

Mrs. Anna Modiz completed her ten years of service as recording secretary and was remembered with several lovely gifts.

It was urged to start assembling bowling teams that will be entered in the tournament in Chicago this year. — Mrs. Mary Fedran and Miss Theresa Mervar were selected in charge in the Mother's Day program. They shall choose their committees in the near future. — Miss Theresa Mervar, president of the Glee Club, gave a report on the progress of the club.

A brief comical skit played by Mrs. Mary Fedran, Mrs. Christina Rupnik and Mrs. Mary Krainz and several folk songs by the Glee Club comprised the entertainment which was very enjoyable. Exchanging of gifts and refreshments concluded the meeting.

A most cordial welcome to the new members, Mrs. August Stempihar, and the Misses Vivian Zore, Olga Plesetz and Helen Mervar. Happy New Year to everyone!

PAULINE RUPAR.

No. 6, Barberton, O. — With the beginning of the New Year, I suppose all the cadets have made new resolutions, the main one being to be present at all the meetings and drill practices.

The cadets had a grand time at the

annual meeting of the Branch. All the young girls got together in a huddle and sang Slovenian songs and had a jovial old time.

President Mrs. Okolish attended our last drill team practice and she really went to town in dancing. It was a lot of fun for all.

Everyone is invited to the showing of the moving pictures from Yugoslavia which will be shown at the Domovina Hall on 14th St. on January 14, 1940. Dancing will follow the show. We hope to see many present. Happy New Year!

JENNIE HETI, reporter

No. 9, Detroit, Mich. — Many thanks to all who attended our "Bubble Dance" on November 22. Thanks to all who helped to make the dance a success. Congratulations to Mrs. Intihar. We hope you liked the turkey.

A reminder. Cadets, the meetings have been changed to the second Sunday afternoon of each month. We hope you will attend the future meetings as well as you have in the past. Plans for a Valentine Dance will be discussed at our next meeting, so put on your thinking caps and think up some new and novel ideas for this dance. It will be appreciated.

Welcome to our organization, Frances Lochniscar! We wish you the best of luck and pray your stay will be a pleasant one. Have you done anything about new members, girls? Remember, the campaign is still on.

A Happy New Year!

ROSAMUND DODICH INTIHAR,
Rec. Sec'y.

THANK YOU!

Words cannot express my thanks and appreciation for the lovely wedding gift the cadets presented to me. May God bless each and everyone for your kindness! Again, thank you so much!

ROSAMUND DODICH INTIHAR.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Best wishes for a happy, healthy New Year to everyone, from the Frances Susel Cadets. We also extend our sincere birthday greetings to Patsy Lou Baron. May you have many more.

Election of officers took place at our last meeting and the results are the following: Rose Mary Rossa captain, Margie Jerich lieutenant, Ann Suster-sic president, Jean Planinsek vice-president, Frances Susel secretary, Josephine Sustarsic treasurer, Dorothy Rossa, Gal Boitz and Rose Miklich

auditors, Margie Jeric sentinel, Rose Mary Rossa, Frances Susel, Josephine Sustarsic reporters. May we perform our duties the best we know how! Good luck cadets!

Our warm wishes for a speedy recovery are extended to Dorothy Rossa who underwent an appendix operation and is doing nicely. Our sweet mascot Patsy Lou Baron is recuperating from an attack of scarlet fever. Get well soon Dot and Pattie! We miss you!

Our Christmas party on December 19 was to be a big event and will report on it next month.

Congratulations to our new president of the Branch Mrs. Frances Tom-sich. May success follow your every undertaking! Our best wishes to all the officers.

Bowling continues every Tuesday at 7 p.m. We shall try very hard to be as good as Faye Bittenc who walked away with a score of 135 for one of the games. Will we do it? Wait and see!

Our meetings are held every first Tuesday of the month and drill practice the third Tuesday at 7:30 p.m. promptly. Failure to attend only makes you spend all your money on dues. So why stay away? Best wishes to all!

ROSE MARY ROSSA, reporter.

No. 14, Cleveland (Collinwood), O.—Another busy month has passed which brings us right into a bright New Year, full of new anticipations and hopes. Well, the attendance at meetings is getting better and better and I hope it stays that way. We had a grand time at our Christmas party and everyone went home with a spirit of happiness and good cheer that is sure to last thru the New Year.

Our former cadet Miss Angie Fink is taking her marriage vows on January 6. We wish her lots of good fortune and health in the future life!

Just another reminder about our dance on January 6th at the Slovenian Home on Recher Avenue. Everyone is cordially invited and we assure all a good time!

Happy and prosperous New Year!

PAULINE NOVOSELC, reporter.

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—This is the No. 15 bowling league reporting! We hope that all bowling teams of SWUA in Cleveland are organized, so we can start off the New Year with match games. Our teams are making rapid progress especially Ann Peskar who rolled two nice games 225-205 and Bernice Huth followed with 214. Keep it up, girls, don't give up until you reach 300! We have a number of bowlers who have been rolling 170 and better.

We cordially invite everyone to our dance on January 20th at the Slovenian National Home on East 80th off Union Avenue. Music will be furnished by the popular Johnny Pecon's orchestra. There will be plenty of assorted refreshments. The admission is only 35 cents. We assure you to be satisfied with the good time. Will be seeing you at the dance on January 20.

Here's hoping that the New Year will bring one (300) game to the SZZ league.

A. ARKO

No. 17, West Allis, Wis.—The December meeting was very interesting. The names of the officers are printed in the Slovenian article of No. 17.) There will be a 25-cent additional charge in January and July to help defray expenses. When paying your dues, please include the extra quarter, in this way each and every member helps equally. We hereby ask your full cooperation in every respect for it is our utmost desire to achieve the best of success in 1940 and this will be possible if everyone does her part, and we hope you will! On February 3rd there will be a Pre-lenten dance in our church hall. Please come, you'll enjoy yourself and help our treasury.

Thanks Martha Durben for the lovely pillow cases you donated. Please, members, remember our branch in the future as you have done previously and there will be no worries for our officers. Thanking all the members for their fine support and wishing all our members speedy recovery and a happy and prosperous New Year. Please pay your dues at the meeting or at my home, 1125 So. 60th St. Your promptness will be appreciated!

FRANCES HAGEN, sec'y.

No. 20, Joliet, Ill.—At the last cadet meeting our madame chairman gave a full report on the outcome of the last dance. The net proceeds amounted to \$105.00. We were thrilled over the stupendous success! It was decided we donate five dollars to the Ferdinand Hall Fund. The cadets are kindly requested to attend the meetings of the Branch and the secretary wishes to remind you about the monthly dues. They must be paid on time, please! Election of drill team officers will take place at the first meeting in January.

A Joyous New Year to everyone!

OLGA ERJAVEC, secretary.

No. 26, Pittsburgh, Pa.—No. 26 is the most interesting Branch in the Union. It is one that keeps all of its members on its toes in every step. In business, recreation, socials, sports, this group is forging ahead in the most successful and exemplar way. The regular meetings are froth with interest and every member makes an effort to be present because there is fun and entertainment. After the business session there are refreshments served and different games played at which beautiful awards are made. Our socials and dances are well attended and enjoyed. No. 26 SWU has become a byword as the best hostesses and entertainers.

The members are so well associated that there are continually parties for the individual members. A few get together and bang! A surprise is liable to hit the least suspecting. They had such a bang on me several weeks ago and I certainly was surprised. I take this opportunity in thanking for

the festival held for my insignificant birthday and for the beautiful presents I received. I know, too, that Mesdames Plantan, Benec and Skerlong join me in expressing our deep appreciation for these personal tributes. It is examples of love such as these that built our Branch and keep the membership always on the go and the best of spirits, which is, I believe, the ideal of our sorority. We may not be Alphas or Gammas, but we certainly are SWUA's.

In the field of sports we limit ourselves to bowling at the present time, yet there is a buzz around for a drill team. Our Monday nite bowling sessions are full of fun and excitement. Anybody at all is liable to get a high score and the best of us score below par ones. The league has terminated the first half with Angie Pawluk's team winning. The stretch found Mary Gologic leading in average with 125; Mrs. Decman had the highest game score with 189; Olga Karos scored 461 for three game events. We certainly miss Mesdames Widina and Klun these Monday nites and wish them both a speedy recovery.

Happy New Year!

MOLLY SUMIC

* * *

No. 26, Pittsburgh, Pa.—Words cannot express my thanks and appreciation to those who surprised me with a delightful party in honor of my birthday. (It is a policy with our office not to print names on personal matters unless it's paid advertisement. If we didn't have this ruling our office would have columns of names to print each month. Furthermore, we do not favor this idea because there is a possibility of omitting just one name and then the fun begins. So please let it go at ease, for your friends will be just as happy about it. Ed.)

Many thanks to each and everyone for the lovely gifts and for the delicious lunch and refreshments that were served. It is still a riddle to me how my sister Mrs. Gasper could take Mrs. Benec and myself out at the same time and surprise us as ordinarily for it is hard enough to take out just one person when a surprise is in the making. (She killed two birds with one stone.) Mrs. Benec joins me in extending our thanks to each of you from the bottom of our hearts. The memory of that day shall always linger with us.

I shall do my utmost to reciprocate your kindness! May God bless you all and thanks again.

MRS. KATHERINE PLANTAN

No. 38, Chisholm, Minn.—The annual meeting was well attended. Several important topics were discussed and mainly the tenth anniversary celebration of our Branch. It was decided to have a program and lunch following our next meeting on January 3, so we're hoping to see many present.

The officers for 1940 are as follows: Mary Knaus president, Johanna Per-kovich vice-president, Mary Kuzma secretary, Frances Anolshek rec. secretary, Anna Ruper treasurer, Sophie Jetzo, Mary Oberstar, Mary James trustees. MARY TEKAUTZ, sec'y.

No. 40, Lorain, O. — To each and everyone of you who attended the December 2nd dance, to the ladies who worked so diligently all evening, and to everyone who in one way or another helped make this dance such a grand success, the Frances Bresak Cadets extend a sincere "THANK YOU."

This dance will long be remembered for it was on this day that the "Esser Special" made its debut in Lorain. Proving to be as popular as "Uncle Bill" himself, the "Esser Special" made a hit with everyone. What is the "Esser Special?" Is it powerful? Frankly, why was that certain young lady from Cleveland ordering hers "especially weak" towards the end of the evening? You'll just have to come to our Pre-Lenten Dance and have one.

This dance will be held at the Slovenian National Home on February 6, and will feature the music of the Lorain Top-Hatters. Admission is only 25c. For an evening of dancing, fun and hilarity, attend this dance. Remember, the Lenten season starts the next day.

Congratulations to the St. Christine Cadets of Euclid, Ohio, who recently made their debut. The Lorain Cadets wish you good luck and success in your every undertaking.

On December 19, we had our annual Christmas Party. At this time, secret sisters were revealed through a gift exchange. The committee in charge of the holiday event were: Albina Jancar, Elsie Tomazic, Jennie Tomazic, Bertha Anzelc and Helen Tomazic. Many thanks for planning such a delightful party.

At the annual meeting of the team, officers for the coming year were elected. Agnes Tomazin was re-elected president for the third successive year. Other officers are Albina Jancar, secretary; Lillian Tomazin, treasurer, and Jennie Tomazic, reporter for the local newspaper. Mrs. A. Kozjan was retained as advisor to the team. Reporter for the Dawn will be yours truly.

ANGELINE TOMAZIN, Reporter.

No. 46, St. Louis, Mo. — At our December meeting new officers were elected to serve us in the coming year. The members are requested to cooperate with the new officers in every respect for it is the only way to success. Good attendance is always appreciated. Our meeting on January 4th will be very interesting. We shall start making plans for the tenth jubilee celebration which will be in July. After the meeting we'll have a Christmas party and Santa Claus will be there to present each member present with a remembrance.

On the sick list is Mrs. Dolenc. Members, please visit her. We wish a speedy recovery to all our sick members.

Any member who has completed the pillow cases should please bring them to the next meeting. As you know our next social will be held on January 31st at the St. Louis Dairy.

Many thanks to our retiring secretary Mrs. Franko for her good work

and also to all the officers of the past year. Happy New Year to everyone!

JOSEPHINE SPECK, Rec. Sec'y.

No. 49, Noble, O. — I wish to request all the mothers who have daughters within the age of four to fourteen to come to the next meeting January 8, 1940, with their daughters. The monthly dues are only ten cents. Let's each of us help in this campaign by enrolling at least one new member and may I suggest to the mothers to please sign up their daughters!

To the girls fifteen or over: we have a surprise! We have decided to have a drill team! Many of you have asked for a drill team, so here it is! A real honest-to-goodness drill team if you co-operate. Mrs. Novak and Mrs. Kurre will attend our next meeting and give us full information how to get started. There is one thing we do know, that to have a successful drill team, the girls must be active and ready to do big things for their own Branch and the Union, thereby promoting their own welfare. So come to the meeting and enjoy yourself with a bit of refreshment following the meeting. We need your support!

New Year Greetings!

HELEN KOSTEN.

The office of the editor received an interesting letter from one of our senior members which should get some public attention. She writes: I was very happy over the idea of starting a Juvenile department in our Union. This was good foresight on the part of the delegates assembled at the last convention. It deserves the support of every wellminded member. But just to talk about this new department won't get us far. We must act. We must do things for our juniors to get their enthusiasm. But that is not all. We must offer our constant guidance to them, so they will love us, obey and respect us. What I have in mind is the "Big Sister" movement. The senior members should be the Big Sisters to the junior members. The question in your mind is without a doubt: What is the job of a Big Sister. Well, it is very pleasant. Something like this:

Extend a personal invitation to the junior member to go with you to the meeting; when you are at the hall, get her acquainted, make her feel comfortable. After the meeting see to it that there is something for her to enjoy. Remember her with a small token for her birthday. Take her out once a month to a performance, make her really enjoy your company. Doing little things for her. This will be loads of fun for the Big Sister as well as the little sister. The first thing you know, she'll grow up to be a Big Sister member too.

This seems very interesting to us and we would like to hear from the officers and members, what you think of this new idea. More minds, more thoughts, that is why we pass this one thought unto you for approval.

No. 50, Cleveland, O. — We wanted to start the New Year right with a complete change of officers. The former board members absolutely refused to re-accept their positions and after much discussion we finally elected our new officers. Frances Kurre, president, replacing Jo. Bradach; Julia Molinski, vice president, to replace Alice Soucek, who was also chairman of the entertainment committee; Emily Buchar, our recording secretary, gave up her position to Josephine Tusher; Louise Mlakar, who retained her financial secretary's position last year, would under no condition accept this year, so the responsible position falls on Justine Marn. Mary Kobe and Julia Bucher volunteered to be auditors after the old ones declined re-election. Mary Mramor is our new sentinel. To give our column new life and interest, Jo. Bradach declined to the job of reporter and was thus replaced by Ann Molnar who is also a new member. We hope that with this competent committee the branch will be more successful in every venture they undertake and that there shall also be new co-operation on the part of the members.

Our meetings will be held at the same time and place, every first Wednesday of the month in Room 4 of the old building of the Slovenian Auditorium.

After the meeting we had a very nice party. What is a Christmas party without carols? Why, nothing! So we had our carols together with our presents and skit. Our lunch was just the thing for the occasion and the candy wrapped up in cute little packages.

Frances Kurre, we know you've got your hands full, but we still felt that you needed another job, which we were sure you were capable of tackling. Julia Molinski, we know that you will have a lot of new ideas for entertainment after our meetings. Josephine Tusher is going to be the ideal secretary and will handle all correspondence most efficiently. Justine Marn is a go-getter and if she can't get the girls to keep up with their dues, we're sure no one else could. Our sentinel Mary Mramor will be the guard and no intruders are to be allowed. Our auditors, Mary Kobe and Julia Buchar, are going to see that no mistakes get by when they look over our accounts. Ann Molnar seems to be the type that can make anyone interested in her articles and give us the latest news flashes. Now I must end with a wish for continued success and good luck to our new staff. I have ended with a cheerio for the past two years but now it is—Goodbye!

JO. BRADACH, Retired Reporter.

No. 52, Kitzville, Minn. — Our December meeting was well attended which was an encouragement to all! A delicious lunch was served and games were played with awards going to Anna Laurich, Mrs. Zidarich, Gertrude Kochevar and Mrs. Benchina. The following officers were elected: Josephine Oswald president, Mary Musich

vice-president, Mary Techar, secretary, Mrs. Bachnik treasurer, Mary Bartol reporter. Hoping to see many at our next meeting! Happy New Year!
 JOSEPHINE OSWALD, president

No. 54, Warren, O.—Here's wishing all the officers of our Branch a very successful term and may good luck be with you in every undertaking. Hoping that the meetings will be well attended and that the members will pay their dues on time. (The names of officers are in the Slov. report.)

Everybody is invited to our dance on January 13, 1940. Music by Jack Persin and his harmony aces. Happy New Year!
 MARY GORSICK

No. 57, Niles, O.—The drill team has been practicing weekly under the direction of Fred Faden of the local American Legion. The girls are working diligently and are very prompt in attending practice because of their earnestness in the drill team.

Plans are being made for our 6th anniversary dance to be held in January. A surprise is in store for all those who attend. We cordially invite all of the neighboring branches.

New Year's resolutions have been made but there are two resolutions the writer hopes that everyone included on their list; first to attend every meeting and second to pay their dues on time.

A new member and an addition to the drill team was Ann Opalka. Welcome!

Happy birthday to Mary Strah, Antionette Racher, Virginia Racher, Ann Fabijance, Eva Leskovec and Frances Kosance.

Wishing a New Year filled with good luck!

ANN FABIJANCE, reporter.

No. 73, Warrensville, O.—Now that the year of 1939 is over we can say it was a successful year. For the past 12 months our meetings were better attended and we had better times at our dances and socials, being that we were better acquainted. We are hoping to be even better in 1940.

We were glad to accept Mrs. Rivacek into our branch and hope the New Year brings us many more new members. Our Christmas party took place on December 17. Will report on it in the next edition.

Officers for the New Year will be the same as in the past with the exception of the vice-president who is now Mrs. Travnik. We shall vote for a recording secretary at the next meeting.

This announcement is a little late but our little bird didn't get around as fast this time as he was hiding out but after being fed he told us the news: Miss Antoinette Turk received a lovely engagement ring from Mr. Stephen Kainec, so it won't be long before cupid strikes again! Best wishes to both of you! Happy New Year to all!

MARY TURK

Reporters, please read the rules on the last page of the cover and govern yourself by them.

ATTENTION, MIDWEST BOWLING TEAMS!

IN THE NEXT EDITION of Zarja, I hope to have a definite date for the Midwest bowling tournament which as you all know will be held in Chicago. Everyone of our Chicago members will be waiting with great anticipation for one of the biggest events of the season. We make a sincere appeal to every Branch in the middle west to be represented in this coming tournament. Sheboygan promises to be present 100% likewise Joliet, La Salle, So. Chicago, and we hope many more.

Happy New Year!

LILLIAN KOZEK

OHIO BOWLING TOURNAMENT

THE FIRST HALF of the bowling season passed very quickly. Some of our Ohio Branches are making very good showing in bowling and we hope the coming tournament will surpass all previous. For the time being, we ask the teams to keep on trying your best in this wonderful sport. The date of the tournament will be set very soon.

The best of luck to everyone!

FRANCES KURRE

SPECIAL NOTICE TO PENNSYLVANIA

THE BOWLING SEASON is half thru and tournament time is close. The SWUA league in the midwest district and Ohio is on the job to launch big tournament drives. Nos. 26 and 77 are sponsoring a league. There isn't a word from any other local Branch of action.

I appeal to the sport minded SWUA members in Ambrige, Canonsburgh, North Braddock, Bessemer, Verona, Moon Run, Burgettstown, West Aliquippa, Johnstown, Universal, Forest City, Steelton, to start some action. It is not necessary to have a regular league to enter the tournament but that you organize a team of five members to represent your Branch. I am certain that each Branch has members who have bowled at some time or another, who are interested in starting. We want our Pennsylvania SWUA bowling tournament in 1940 to be outstanding and significant of good sportsmanship that prevails among us. Let's show the other districts how much we can do when we work together. Greetings,

MOLLY SUMIC

BOWLING SCORES

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.

DR. PERKO DENTISTS

T. Jeric	282	303	292	392
E. Urbancic	396	343	401	360
A. Peskar	481	447	495	434
F. Globokar	396	408	409	373
R. Urbancic	478	464	402	434

COUNCILMAN LUCAK

A. Kastelic	261	246	346	273
J. Duplay	343	303	412	370
A. Glavic	340	330	406	368
F. Kovach	411	363	347	345
M. Novak	392	521	337	424

MANHATTAN CAFE

A. Trattar	363	247	310	324
J. Gorsky	317	416	372	371
B. Huth	364	361	363	323
J. Zupancic	484	367	350	379
Al. Arko	357	350	448	420

PARK HEIGHTS CLEANERS

S. Hocevar	311	306	423	391
A. Zaletal	311	367	417	420
Ang. Arko	355	317	375	357
F. Mauer	412	345	367	343
J. Turk	369	338	423	438

No. 20, Joliet, Illinois

The following are our total three-game scores starting from October 30 to November 20, 1939:

E. Planinsek	354	393	329
Julia Tusek	285	338	
Ann Puz	195	253	321
Mary Nahas	427	279	326
Fran. Vranicar	312		373
Evelyn Puz	228	230	251
Jos. Mahkovec	348	370	323
Lil. Kochevar	339	445	367
Jos. Ramuta	444		490
Ann Shray			393
Ann Korevec	321		299
Mary Sefcik	312	375	305
Mary Ambrose	378	389	337
A. C. Stukel	268	378	334
Cath. Zarley		306	289

Fraternally submitted,

JOSEPHINE RAMUTA.

We, the Women

Which job is the hardest in life, that of being a man or that of being a woman?

Being a woman. Being a woman is the most arduous and difficult and complicated and strenuous career.

To begin with, nature makes woman of frailer physique than man and lays upon her heavier burdens to bear. It gives her all the odds and ends of nerves that were left over from making man and throws in a few handfuls for good measure. Even a healthy woman knows more of sickness and suffering in a lifetime than any save a sorely invalidated man, and few soldiers on the battlefields are ever called upon to go through agony that every mother does when she brings a child into the world.

Then, there is the matter of beauty. A man's looks are his own private affair and cut no ice in his failure or success in the world.

But far otherwise is it with women. They are under the awful necessity of adding beauty, whether they have it or not, to all other accomplishments. A girl may have broken the typewriting record and know much about finance, but no man will hire her for a private secretary if she isn't well-groomed or kind of pretty.

There are no union hours for the wife or mother. She is up before the rest of the family, getting breakfast for them, and she is still at work long after they have gone to bed, cleaning, washing, patching and mending so that husband and children may be decently dressed when they go forth the next day.

When a man makes good in one calling it is all that is expected of him. But every wife and mother is expected to be a chef, a trained nurse, a baby expert, a dietician, a commissary de-

partment, a purchasing agent, a doctor, a hostess, a press agent, a diplomat, a savings bank and a vamp to boot.

These that I have enumerated are only a few of the many reasons why the job of being a woman is harder than the job of being a man. If any other proof were needed, it would be found in the fact that every woman wishes that she were a man, and no man ever desired to be a woman.

"I'M GOING TO BE A LADY!"

by
Frances Bogovich

THE NEW YEAR of 1940 has made its debut! Undoubtedly many of us wondered, as it was being rung and cheered in, just what it has in store for us—what joys; what sorrows; what excitements, and what disillusionments.

I always seem to associate New Year's with New Resolutions . . . everyone seems to be forming them at this time; some few, some many, but the best resolution that I have as yet heard was made by a sweet little daughter of a very good friend of mine. During my recent visit at their home, this little girl very proudly told me that she too had made a New Year's resolution, and that she intends to keep it "by heck or by crook."

Being rather curious to know what this so important resolution could possibly be, as it seemed to envelope so much stress and determination, I asked her, and this was the reply:

"I have resolved that during 1940 I shall never forget to be a LADY."

"What do you mean by 'a lady'?" I questioned her.

"You know," she said, "a lady never loses her temper; always obeys; always respects her elders; is courteous and friendly towards all; never maliciously talks about her friends and acquaintances; and last but not least, never lets a day go by without performing a good deed of some kind. That's what I want to do!"

"Goodness, but you have a big order to fill," I said to her, and her reply left me both breathless and speechless.

"But," she said, "to be a real lady one is required to do little bigger things; things that are not so simple and easy."

"Yes, I know that, but tell me, why did you choose that particular resolution, what prompted you to do it?"

"My mother," she said.

"Did she tell you to?"

"No, but many many times when Mother thought that I didn't notice her, I would sit back and pretend that I was very busy playing, but from the corner of my eyes I would watch her to

see what she would do, and would listen to just what she would say when either father would say or do things to aggravate her, or sister would be disobedient; or when some of her lady friends came over and would tell her about this one and that . . . and Mother would always know just the right thing to say; she was always so patient, thoughtful and kind. Really, my mother is the most gracious and loving "lady" in the world and I love her so, therefore I want to be just like her when I grow up. But please, do not tell Mother about my resolution as I want to surprise her by my actions, it's more fun that way. Will you promise?"

Yes I have promised and shall live by it but I could not help but feel how proud this little girl's mother would have been if she had heard our confidential conversation; if she had heard the highest compliment that has just been given her!

And, oftentimes we think that the children do not observe our actions and manners. We think they are too absorbed in their playing or reading . . . they might seem so but their little eyes and ears are open and they very seldom miss a word or deed. Children are a reflection of the parents, and surely no parents would want this reflection to be anything else but the very best.

HISTORY OF SWUA STATES

by
Josephine Bradach

Pennsylvania

THE Slovenian Women's Union has 17 branches with 1,144 members in the "Keystone" or "Coal State." Pennsylvania has an area of 45,126 square miles and is 32nd in rank. The census estimate in 1935 was 10,066,000.

Pennsylvania, of the Middle Atlantic group is bounded on the north by Lake Erie and New York, on the east by New York and New Jersey, on the south by Delaware, Maryland, and West Virginia, and on the west by West Virginia and Ohio. It is one of the Thirteen Original States.

It has rivers important in navigation—the Susquehanna, the Delaware and the Allegheny and the Monongahela, which unite at Pittsburgh to form the Ohio River.

The state has built its industries largely on the basic elements. It produces nearly half the steel of the country, shipping it to all parts of the world. Pittsburgh is the center of the greatest metal production ever attained in one locality. Its supplies of iron ore come mostly from Minnesota,

and its operations have made more millionaires than any other single industrial center in the country. The perfected tonnage from Pittsburgh is the heaviest excepting at New York and Chicago. Electrical goods and equipment are made in Pittsburgh in large quantities.

Scranton is the greatest hard coal center of the country, and makes much steel. Farm acres, land and buildings are of high value as is also the livestock and livestock products. Production is greatly diversified and the crops spread evenly throughout.

In educational facilities the state ranks high. The principal higher educational institutions are the University of Pennsylvania at Philadelphia, which was founded in 1740, Washington and Jefferson (1780) at Washington, the Pennsylvania State College, the University of Pittsburgh, and the Carnegie Institute of Technology at Pittsburgh, Lafayette College, Allegheny College, Duquesne College, Grove City College, Haverford, Pennsylvania Military College and Swarthmore College. There are also three colleges for women at Bryn Mawr, Pittsburgh and Chambersburg.

Pennsylvania was named in honor of Admiral William Penn, the father of William Penn, the founder of the province. William Penn, the Friend, received a charter in 1681 from Charles II of Great Britain for land in America that was given the name of Pennsylvania (Penn's Woods) by the King. The name Pennsylvania was used for many years by William Penn and his sons, Thomas and Richard, to designate the province. The grant was made in settlement of a debt of 16,000 pounds which King Charles and the British Government owed Admiral Penn.

The founder of the province convened a General Assembly at Chester, December 4, 1682, when three laws were enacted during a session of four days. The province and territories (Pennsylvania and Delaware) were divided into three counties each, Philadelphia, Chester and Bucks for the former, and New Castle, Kent and Sussex for the latter. The terms "Commonwealth" as applied to the province and "General Assembly" as the official name for the law-making body of Pennsylvania were originated by Penn and remain in the Constitution in force at the present time.

The United States was born on Pennsylvania soil. At Philadelphia was adopted the Articles of Confederation, the Declaration of Independence was written and signed there; the Treaty of Peace that ended the Revolutionary War was ratified at that place and there also later the Constitution of the United States formulated.

Dad: "Did you ever give our daughter that copy of 'What every girl should know'?"

Mother (despondently): "Yes, and she's writing a letter to the author suggesting a couple of dozen corrections and the addition of two new chapters."

Juniors' Page

My dear pals:

Christmas tree, presents, visits and vacation is something we would like to have more often than once a year. Well, the excitement is over but I hope the spirit of making others happy continues all through the New Year. May it be a joyous New Year is my sincere wish to you. BUBBLES.

FLASH!!!

This is Bubbles calling all the junior members of Slovenian Women's Union of America to stand by for an important announcement.

A reward is offered to every junior member who will submit the most interesting letter to me for the next edition of the Dawn on the subject: "What I wish my Branch would do for the junior members." The wording should be plain and written in not more than 25 words. Every junior member is eligible to write. Address your letter to

"Bubbles", 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Dear Bubbles!

I was thrilled over the many comments I received after taking my bow as a drill team mascot in your column. When I was told by so many how much they like the picture, I began to look at it myself. Not bad, I said, said I, but who would think that it will stir up interest like it did. Well, Bubbles there is one thing I am wishing for and that is that the idea will create many other novelties among our mascot troupe. If I know something every drill team of our Union has a mascot and may I suggest to you Bubbles, that in your next letter to the juniors, you ask the other mascots to have their picture taken too, so we'll each get an equal share of compliments.

I hope the New Year will be the best we ever had!
Corrine

JOY TO ALL

TEN CHEERS
for the first
JUNIOR CIRCLE

of Slovenian Women's Union
Branch 14 in
Cleveland (Nottingham), O.

God's blessing on you
SWEET DARLINGS

MARIE PRISLAND,
Supreme President

Dear Junior Members!

HOW perfectly marvelous were the lovely pictures in the last issue! To see the first Junior circle of Branch No. 14, was a big thrill to many of us.

Albina Jancar

Everyone on the picture smiling so sweetly, impressed us, that they were in a very happy mood. We would like to hear from the organizers of this lovely group, how they met with such wonderful success and how they intend to keep the interest of the group. It will be beneficial to every Branch to hear about your experiences.

Our Lorain group will soon be taking a bow. We are very happy to have the good will and assistance from our spiritual adviser, Rev. Milan Slaje, who is very much interested in the success of our young group.

Every day some young girl runs up to me and questions about the time and place of meeting. Anxiety shines brightly from their young sweet faces. We can depend on Rev. Slaje to think up something good!

Corrine looked like a regular trooper in the lovely outfit in which she appeared in the last edition. Many thanks for the lovely picture, Corrine. I am sure the readers of our Junior page were well pleased. Since Corrine is our first Junior member and popular with everyone, I make a motion she writes monthly for our page. I am sure I hear a second to the motion.

What do you say, Corrine? The public is anxious to hear from you!

Bringing the age limit down to four years makes it a lot easier to get more girls to join. What a lovely group we'll have if each member of the adult class enrolls her daughters, sisters and friends! Grand prizes will be awarded to those who work the hardest.

By this time Santa Claus has brought you everything your little hearts desired, not missing anyone. I hope that you are so overthrilled with satisfaction that it will flow over into the New Year and keep you very happy and contented and together we shall work for a worthy cause to make our Junior Department very big and our Junior circles spread all over America. Let's keep in mind that every girl from 4 to 14 may join the Union and ten cents a month dues will keep you in good standing. It is said: "Ask and ye shall receive," so ask and you shall be told about our Junior Department and will receive your membership!

Wishing everyone the happiest New Year!

ALBINA JANCAR.

Happy New Year! Dear Juniors!

May all your faces be bright and happy in this New Year! I hope my suggestion is not too late to add another resolution to your list! It is: Attend the first meeting of your Branch in January and every meeting thereafter! Do I hear you say: sure! I hope so! You'll find the meetings very interesting and your presence will spur the interest in Branch activities and you will feel as proud as the mascot of No. 50. No doubt you noticed the picture in the last edition!

Three big cheers for No. 14, for they honored us with the first Junior Circle. The juniors can do a great deal for our branches! How! To have juniors among us is just like a few beautiful pictures hung in a dull room. It will enliven the atmosphere! The juniors can do the same for the adults by participating in the doings and bringing all your girl friends together in our Union. Tell them how proud you are to be a member of SWUA and they too will want to be with you!

Will be waiting to hear from you,
J. MUSTER, Supreme Treasurer

LET'S PLAY AND HAVE FUN!

JACK FROST REVEL

Everything should be suggestive of Polar ice and snow. Pine branches along the walls are effective. Cover tables, etc., with mounds of raw cotton covered with artificial snow. If possible, have the members of the Entertainment Committee wear white dresses.

Since the Roman god, Janus, for whom the month of January was named, was a two-faced deity, it is appropriate for each member to have an extra face (or false face) for use in the evening's merrymaking. An amusing game in which these false faces may be used is The Parade of False Faces.

The Parade of False Faces

Divide the company into two groups or sides and ask each group to gather at opposite sides of a doorway. Across this doorway stretch a sheet, hanging it just high enough to reach below the chin of the average person; a box should be provided for the very short guest. Papers and pencils are then distributed to one group. The other group slowly parades behind the sheet, each parader pausing with face above the sheet, to recite a bit of something suitable to the face she is wearing. For instance, an Irish face should speak in brogue, a baby face should lisp, a black face should use negro dialect, a ghost should speak in sepulchral tones, etc. As the paraders pause, the others (on the opposite side) must jot down on their numbered papers the names of the paraders. If you do not wish to use pencils and papers, the guests in the guessing group may simply call out the names of the paraders.

Jumping Snow Ball

Popcorn balls covered with white icing are suspended from the ceiling by white ribbons. Each contestant is allowed 5 attempts at biting the snow ball.

Shooting Polar Bears

At one end of the room have a large black teddy bear posed precariously on a perch. The balls are small ordinary rubber ones dropped in paste and then in flour. Each member is allowed three trials at knocking Teddy off his perch.

Cook and Peary

Guests are blindfolded in pairs, turned around three times and headed for the North Pole (a large pole at one end of the room.) The first couple to arrive at the Pole receives a snow ball (Popcorn ball).

WHEN NELLIE BELLE FORGOT
THE GOLDEN RULE

It was a dismal, rainy day, and the three little Strongs had been forced to spend the cherished play hours of Saturday's holiday inside.

At last, however, tiring of books and toys, they sought out Grandma. "She always can think of the best stories," said Tommy, as the trio clattered noisily up the stairs to her cozy room with its old-fashioned furniture and cheery, open fire.

"Do tell us a story, Grandma!" begged Mary, while Katherine added eag-

erly, "About when you were a little girl!"

Grandma looked down at the upturned face. "So that is the new dress you got for Christmas, is it?" she asked. "Now that reminds me of a story about one of my Christmas presents when I was a little girl. How would you like to hear that?"

"Oh, goody," cried the three as if with one voice. Grandma's eyes twinkled a bit as she commenced her story.

"Well, once upon a time, long, long ago, when I was a little girl living with my father and mother in a little town back East, we often had company. Some of the people who came to see us I liked; but others, I'm sorry to say, I did not like.

"I had a little cousin named Suzie who lived in the town next to ours. Her mother, my Aunt Harriet, often brought Suzie over to see us, and as she was much younger than I was, my mother always told me that when Suzie arrived I must look after her.

"Suzie had a very unfortunate disposition. She was often whining and fretful, and she always made it very uncomfortable for me if I did not let her do exactly as she pleased. Because of this I was not overly fond of Suzie even if she was my cousin. One Thanksgiving vacation, Suzie had been with us and my patience and temper had been sorely tried for one as young as I.

"One day shortly after her visit, Mother said, 'Now, Nellie Belle, I want you to go down town and pick out the prettiest piece of gingham you can find for a dress for Suzie for Christmas. Mother will trust you to do the best you can.'

"No errand could have been more unwelcome to me at that moment. I started for the little store where we always made our purchases, but my steps lagged. It was no fun at all to be chosen to buy the prettiest dress, possible, for a Christmas present for Suzie.

"When I was about half way to the store, a naughty thought popped into my mind—'Why don't you pick out a horrid piece of cloth for Suzie's dress? It's left to you, and your mother will never know.'

"So I finished my walk in some haste, and was soon standing before a long, low counter on which was spread a fascinating array of bright ginghams and calicos.

"At least, however, I spied what I had been looking for. Back on a shelf of odds and ends, was a piece of hideous brown-and-white calico with black, zig-zag stripes chasing each other down the length of the goods. I can see that cloth to this day.

"'Oh, I'll take that piece—all of it if it is three yards,' I said, hastily. The clerk obligingly did up the package and I hurried home with my purchase, aglow with naughty satisfaction.

"Mother did not say one word when she opened the parcel, and I dared not ask what she thought of the dress. The days followed each other in swift succession. At last, the day before Christmas arrived. The ground was covered

with snow; there was a big tree hidden in the parlor; and everything took on a real Christmas atmosphere. My mother took charge of the big box of gifts from Aunt Harriet's which my uncle delivered to the door. But it did not add to my Christmas joy, when Mother said, 'Nellie Belle, Cousin Suzie has sent you something that is very, very pretty.'

"Christmas Eve came at last, and the big doors were pushed open, revealing the tree, aglow with its candles and bright with strings of popcorn and cranberries. It was a beautiful sight!

"One of the first things my eyes fastened upon, however, was a large doll, dressed in the calico which I had bought at the store. She wore not only a dress, but a cape and bonnet of the hated goods, and her smile actually seemed to leer at me.

"All the joy of Christmas left in a flash, and when that doll was handed to me, the first present to be taken from the tree, I buried my head in the cushions on the sofa and wept bitterly.

"'I don't want my dolly dressed like that! I don't want it! I don't want it!' I wailed.

"Mother looked at me in her shrewd, kindly way. 'Why, we sent you to the store for the material yourself so that you could pick out what you liked best of all,' she said.

"My dolly's clothes were sewed on, and she wore them for many months. Every time I looked at her, it reminded me of the time I had yielded to temptation and failed to practice the golden rule.

"The lesson has lasted me all my life, too," added Grandma, as she got up and pressed the electric button, flooding the room with light. Three serious little faces looked up at her as Katherine asked, "Have you that dolly yet? May we see her, Grandma?"

"No, her last days were more cheerful than her first were," Grandma said, with a smile. "I dressed her in gay colors for your mother when she was a little girl and the dolly brought her a great deal of pleasure, but finally she was broken, so now I've only the memory of her—and of the calico," Grandma ended, and we all laughed.

THE FAMILY

The family is like a book—
The children are the leaves,
The parents are the covers
That protecting beauty gives.

At first the pages of the book
Are blank and purely fair,
But Time soon writeth memories
And painteth pictures there.

Love is the little golden clasp
That bindeth up the trust;
Oh, break it not, lest all the leaves
Should scatter and be lost!

ANON.

The motto "In God We Trust" was first used on the United States coins in 1865. James Pollock, Director of Mint, suggested the phrase. It was authorized by Congress on April 22, 1864. The first coin bearing it was a two-cent piece.

OFFICIAL REGULATIONS AND INSTRUCTIONS TO BE CARRIED OUT BY THE SWUA DRILL TEAMS

(Continuation)

IN THE NOVEMBER EDITION of the Dawn we told you about the membership and uniforms and this time, we shall continue on other items pertaining to a successful drill team. But before we go into the order of business on regulations and instructions, it would be well to explain about the award that each active drill team is to receive

Frances Kurre

from the Headquarters. Beginning this July the sum of twenty dollars will be awarded to every team which was organized at least one year ago. This sum shall be paid annually, thereafter. This appropriation was made by the delegates assembled to the fifth convention which was held last May in Chisholm, Minnesota, with the understanding that the drill team was to use the money towards a traveling fund to the next convention which will be held in Pittsburgh, Pennsylvania in May, 1942. The delegates were so enthused over the idea of having a large representation of drill teams that they obliged to the extent of helping towards the traveling expenses. There is a requirement that each drill team has to observe, to receive this sum, and that is, the team should make at least four worthwhile public appearances in behalf of the Branch and the Union during the course of the year. Now that's very easy, for most of our drill teams have been taking part in parades, festivals and all sorts of programs. There is another clause to this requirement which the drill team reporter must obey and that is to report of such activities in our publication during the year. If your reporter hasn't done so in the past, there is still time for her to enumerate the different occasions in the coming editions of the Dawn. If there is any other information the drill teams would like on this question please write to Director Mrs. Frances Kurre, 6509 Schaeffer Avenue, Cleveland, Ohio.

Meetings and Officers of a Drill Team

To have better order and to take care of the business matters of a drill team and something comes up all the time, the drill team should have elective officers. By this we mean, that the members of a drill team elect the officers at their meeting. We find it necessary for drill teams to have their own meetings because the members of a drill team are fully responsible for the conduct and management of the team. Of course, being members of the Branch makes their purpose two-fold. First of all, the Branch is responsible for the drill team and the team members should never feel that free and independent that they don't have to report to the Branch. By all means, a report should be given on the activities of the drill team semi-annually or at least annually. The members will be proud of their importance and the drill team will be working in harmony with the Branch. After all, harmony and co-operation is what is mostly needed for a successful drill team. The second important thing is, for teams to have their business meetings outside of the floor-work practice. Such meetings should be held at least once a month. It is very important for every cadet to come to the meeting as well as the practice.

A drill team should have the following set of officers: for drill work: captain, lieutenant (if the team is large, it is understood that you may need more officers for drill work, but for a regular team we find the two sufficient). For the business part of the drill team have a president, secretary, recording secretary, treasurer, sentinel and reporter. Each of these officers has to fulfill the duties of her responsibility.

Drillmaster

A drill-master is an honorary officer of the team. The reason for this is that in most cases we have gentlemen-drill masters and since we do not accept men into our Union, they could not be very well given a regular office. The cadets must pay strict attention to the drill-master at all times and show him every respect in his hard work by being obedient and courteous. Remember that he is your selected instructor. He is working with you as a unit; do not disrupt it.

Captain

The captain of a drill team may also be the president and may do double duty at all times. Sometimes we find that to a good advantage of the team for it leaves the team one boss.

The captain has the highest authority in a drill team. Besides instructing the team in floorwork (and if the team has a drill-master, the captain is right beside him to take charge after his instructions) she takes complete charge of the team at all times. The cadets must obey her in all rulings and be respectful, kind and obedient at all times. The captain shall by firm demeanor set a proper example to the cadets. The captain should be patient with the cadets and never be abrupt in reprimanding or giving orders. It is the duty of a captain to maintain a general supervision over all affairs of the team. As such she should be a symbol of neatness and good conduct, always ready to lend a helping hand to a cadet and never be sarcastic or misunderstanding. Many a distinction was won by a drill team through the captain who carried herself well and who made the team feel comfortable by her kind disposition, thereby commanding respect from everybody. The captain should be a good leader among the cadets by taking their part in every honorable venture and never allowing the cadets to talk back to her or telling others what to do. The captain is the one to correct or assist the cadets at all times.

Lieutenant

The duty of a lieutenant is to assist the captain in every respect and she should take charge of the inspection of uniforms at every appearance. If the lieutenant is strict in the inspection, it will be only for the good of the entire team. We strongly believe in a thorough inspection because we realize the importance of neatness and good order. The public will first of all judge a drill team by its appearance, therefore, it should be one of the main concerns of a drill team. The lieutenant takes charge of the drill team whenever the captain is unable to attend.

President

The president of a drill team takes charge of the business meetings and social events, dances, or other sources of activities outside of the drill work. Her office is very important and deserves the highest respect from every cadet. She should get full co-operation from the captain and the entire team. The president should arrange all matters concerning the finance of the team. Where the captain is also the president she will find it quite a job in keeping things in order and making everyone satisfied.

Secretary

The secretary should keep a complete record of all business transactions and attendance of the meetings. She takes charge of all correspondence and answers all communications pertaining to the drill team.

Recording Secretary

The recording secretary keeps a record of the meeting proceedings (minutes) and reads them at the following meeting for approval or corrections. She submits a complete report on activities to the reporter for publication. She has a special book which is for the sole purpose of keeping a record of the meetings and is the property of the drill team for future references.

Treasurer

The treasurer takes charge of all finances belonging to the drill team. She keeps a detailed account of all expenses and incomes and should be ready to give a complete report at every meeting. There will be better order in every respect if the treasurer handles all money matters. She has one important duty to perform and must do it well in order to assure success.

Reporter

The reporter of a drill team has a very pleasant duty to perform. She makes public all the activities of the drill team and if she makes an effort to do a good job on reporting, the entire drill team will get the benefit of good publicity. After all, a drill team may be doing big things but unless it is brought before the public's attention, no one but only those taking part will know about it. Therefore, we stress the importance of this office and the person that accepts its responsibility is a valuable officer providing she performs her duty. The report should be mailed to the editor's office by the tenth of the month, if possible typewritten or else in ink and plain writing.

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

THE new year brings new resolutions and new styles. So we find on the market long sleeved dresses of crepe silk, trimmed with pouch or kangaroo pockets made of satin or the same material as the dress.

Jersey suits in soft pastel shades or deeper tones, if you prefer, are a favorable purchase now, that will do double duty. Wear it under your coat, then for late spring as a suit with contrasting accessories.

The style of these suits are becoming, and you have pour choice of button-up jacket with round neck and patch pockets, or side revers and deep slit pockets.

Dusty pastel shades are popular for high school and young college girls. These frocks come in shirtwaist front with long sleeves, caught with a band at the wrist or peasant style skirt and round or square neck. Most of these dresses have little leather belts.

Prints are a bright spot on the horizon of your winter wardrobe. Colorful and gay they help to keep you cheerful during January and February.

Evening dresses are fragile looking, indeed, made with very full skirts of net, tulle, and chiffon with satin, tafeta and metal cloth bodices. In pale

pink, blue and white with rhinestone trim, they make you feel you are looking at snow.

"Lucky you," if you own a fox fur jacket besides a good-looking cloth coat. Winter coats this season are very chic because of the new ideas in fur trimming. — The tunic dress is back again and the circular skirt is fuller than ever.

The first summer clothes are making their appearance. Candy stripes silk sport dresses in such combinations as orange and white, red and white, and grey and white are wrinkle proof and will be fine to take on your vacation. Navy and white polka dots, the old stand by, takes on a new appearance when topped with a white wool sweater trimmed down the front band with the same material as the skirt. A subdued shade of lemon yellow mixes well with tomato red. Olive green is a new

combination to wear with brown.

If you have trouble with hands that chap, you will find in some of the leading stores white mittens that are treated with cream and can be worn during the night to keep your hands soft and smooth.

In the powder line, there is a new "Special" blend which has a delicate pink cast with a lot of life to it, instead of verging toward the usual white or ivory tones. This one will make your complexion look glowing and healthy. It seems to bring out all the natural color in the skin and at the same time soften it.

MANY HAPPY RETURNS!

Editor of our Fashion news, Mrs. Emma Shimkus, will celebrate her birthday on Jan. 15.—Mrs. Agatha Dezman, member of the Supreme Advisory Board will celebrate it Jan. 1. Best wishes from all of us!

Zdravo, zadovoljno in uspešno novo leto 1940 želimo vsem članicam Slovenske ženske zveze v Ameriki! Želimo, da bi novo leto doprineslo tudi nove sreče vsem, ki se skupno trudimo za splošno blagostanje.

Naše iskrene čestitke našim voditeljicam, ki se neumorno trudijo za napredek naše dične organizacije. Da bi bilo njih delo plodonosno. To voščilo pošilja z najtoplejšimi pozdravi

PODRUŽNICA ŠT. 46 SŽZ
ST. LOUIS, MISSOURI.

RANGE FLORAL COMPANY
L. R. Bachnik, Proprietor
Pleasing You Means Our Success
FLOWERS FOR EVERY OCCASION
2902 Third Avenue East Telephone 228
HIBBING, MINNESOTA.

ARROWHEAD BARBER AND BEAUTY SHOP

Matt Vinobratz

Special Low Prices on Combination Croquignole Permanent Waves and All Other Phases of Beauty Work
2nd Avenue and Howard. Phone 1500
HIBBING, MINNESOTA.

GEARY JEWELRY STORE

Diamonds, Watches, Silver and Glassware
HIBBING, MINNESOTA.

SREČNO NOVO LETO VSEM ČLANICAM SZZI!
Za točno pošiljatev denarja v staro domovino se v vsakem slučaju obrnite na trdko

LEO ZAKRAJŠEK
302 E. 72nd St. New York City, N. Y.

SUGGESTIONS FOR HAPPINESS

WOMEN as a rule, are kind-hearted. But through unpleasant environment or overwork they get irksome and most of the times like to take it out on the one that's closest to them, of course, in most cases it's the husband. Now if you analyze the reasons for failure in some marriages, you'll sometimes trace trouble back to the very beginning of married life. A woman must be ready at all times to meet the situations as they come up with utmost understanding or else things won't go so easy.

I think it behooves every woman to keep a husband happy without making him to become irksome and then when both are that way, it takes a long time to get back to tranquility and love.

Here are eight notes from which you can compose matrimonial harmony:

1. Everytime you irritate him, mark the reason in your mind, and avoid doing the same thing again.

2. Don't interrupt him when he's engrossed in anything.

3. Don't yell conversational bits to him when he is in one room and you are in another.

4. If he hasn't any interests outside his job, put some under his nose. Keep trying new things (without talking what you are up to) until something clicks.

5. Don't override him every time he makes a suggestion about the way the house is run, the furniture arranged, or how your social life is spent.

6. Don't talk all the time. Just sit still part of every evening you spend at home, or go off to another part of the house and putter to your heart's content. Give him a chance to think, or read, or just to relax.

7. Read yourself. That will keep him from annoying you for hours at a time, and give you something to talk about when you are both in the talking mood.

8. Find out what he likes to do, what things make him happy—and make them available.

These rules are almost a sure preventative for husband straying because they are calculated to make the wife a wear-well companion, and the husband an acknowledged big shot in his own home.

—o—

By Doris:

CATHOLIC GIRL'S QUESTION BOX

A non-Catholic asks me why Baptism is necessary since Christ cleansed us from our sin and redeemed us by His death on Mt. Calvary. How can I answer him?

Christ certainly merited redemption for us and cleansed us from our sins by His death on Calvary, but He commanded that Baptism and the other sacraments be used as means to apply these graces to individual souls.

Is there a Saint Victoria?

There are at least 19 Saints and Blessed by the name of Victoria. The most popular is St. Victoria, Virgin and Martyr, whose feast is celebrated on December 23. She was beheaded in Rome in 249.

Anne Petrich:

HOME COOKING

Bishop's Cake

- 3 eggs, well beaten
- 1 cup sugar
- 1½ cups sifted all purpose flour
- 1½ teaspoons baking powder
- ¼ teaspoon salt
- ¼ lb. semi-sweet chocolate
- 2 cups walnut meats, chopped
- 1 cup dates, cut up coarse
- 1 cup halved candied cherries

Combine eggs and sugar. Beat well. Sift dry ingredients together. Cut chocolate size of lima beans and add with nuts and fruits to flour mixture. Pour into greased loaf pan 9½x5½x2¾ inches, with bottom lined with waxed paper. Bake one and a half hours in 352-degree oven. Serve like fruit cake.

Chocolate Fudge

Put 1 tablespoon butter in saucepan. Melt it and add 2 tablespoons cocoa. Add 1¼ cups granulated sugar, ¾ cup confectioner sugar and ¾ cup condensed milk. Cook until sugar is melted, stirring constantly, then continue cooking without stirring until the mixture spins a thread when tested from the spoon. Add 1 teaspoon vanilla and a few grains of salt. Allow this to cool to lukewarm temperature. Beat until creamy. Then put into a greased buttered pan and cut into squares.

Breaded Cauliflower

Break a head of cauliflower up into rosettes. Wash thoroughly and cook uncovered in salt water until tender. Drain and bread them in the usual way: in flour, egg and bread crumbs. Do 10 or more rosettes at a time. Fry on both sides until golden brown in about ¼-inch hot shortening.

Date Cookies

- 1½ cups shortening
- 1½ cups brown sugar
- 3 eggs
- 1 pk. dates (pitted)
- 3 cups flour
- 1 teaspoon soda
- Nuts (chopped)
- Salt (pinch)

Cream butter and sugar. Add well-beaten eggs. Add dates cut into small pieces that have been soaked with a small amount of warm water. Beat well and add flour which has been mixed with soda and salt and nuts. Drop by spoonful on a greased tin and bake in a hot oven.

JOSEPHINE SETINA, No. 20.

Banana Ham Rolls

- 1 tablespoon soft butter
- 1 teaspoon prepared mustard
- 6 slices boiled ham
- 6 medium bananas

Mix the butter and mustard and spread on the ham. Wrap about the bananas and fasten with toothpicks. Place in a shallow buttered pan and pour over cheese sauce made with 1 tablespoon each butter and flour, ¾ cup milk and 1 cup grated cheese cooked together until smooth. Bake at 350 degrees for 30 minutes.

Date Cake

1 pkg. dates, 1½ cup nuts. Seed dates. Pour 1 cup boiling water over them and let boil a few minutes. Set aside. Cream ¾ cup butter with 1 cup sugar, add 2 eggs, 1 teaspoon vanilla. Pour dates with water into mixture. Sift together 1¼ cups flour and 1 teaspoon baking soda and add to the above. Butter pans and bake in loaf or layers in medium oven 45 to 50 minutes.

HOUSEHOLD HINTS

To prevent lumps in gravy, pour off as much fat as possible. Measure and return to pan off the stove. Add as much fat as flour, allowing 1 tbsp. of flour to each cup of water, to be added slowly, blending as you would cream sauce. Return to stove. Cook thick.

Powdered sugar may be kept from lumping if transferred to fruit jar, or some container which will be airtight, immediately upon opening package.

To have good roast of lamb, rub outside of leg of lamb with cut clove of garlic. Leave small pieces in outer fat.

Broil hamburger steak as you would plain steak, adding nothing to the meat but pressing firmly so it will stick together. Less expensive, delicious.

When washing painted walls, use sponge and warm water with small amount of sal soda added. Do small surfaces at a time. Sponge again with clean water.

To thaw a frozen pipe, connect the electric iron, then stand iron on end against pipe. Let water run slowly to tell when the pipe is free.

Raise height of kitchen table by screwing stops into bottoms of table legs. This saves many a backache.

For winter window washing add de-

—o—

A man was hunting in the forest. A terrible storm came up. He looked for shelter but found none. It began to rain in torrents, so he crawled into a big, hollow log. It was dry and fitted snugly. The rain lasted for hours and the hunter dozed. The log had swelled and it held him fast. The man knew that if he did not free himself he would die. His whole life flashed before him, his mistakes were many. The log still held him tightly. Suddenly he recalled he told his wife a lie that he would be home by noon. He felt so very small and crawled from the log. Catch on?

—o—

Of 15,000,000,000 acres of land in the world approximately one and one half billion are under cultivation.

—o—

A drink of water costs \$4,000,000. That is the investment in the system of water works in this country. As you open the faucet and the water gushes out, you put into action directly or indirectly pipes, pumps, dams, water and a million of employees of this vast project.

—o—

Teacher—"What excuse have you for being so late?"

John—"I ran so fast, teacher, that I—I didn't have time to think up one."

Cruising the Caribbean

By Frances Bogovich, Member of No. 25 SZZ

PANAMA

"The Land Divided—The World United"

IT WAS with great anticipation and excitement that I awaited this day when we were to make a call at the famous Panama and the Great Canal. Panama is called the "Crossroads of the World." This name was given to this exotic land by tourists who mingled with its teeming horde of intermingled population.

Sauntering through the crooked cobbled streets of Panama City, we saw faces upon which had been engraved the path of world history and intrigue. Here a Russian, there a Mohammedan, over there a chattering group of native peons, virtually a never-ending stream of nationalities. However, the real inhabitants include those of Spanish blood and also the original inhabitants, the Indians, to which later have been added a mixture of various races, including West Indians. We found the Indians to be quite numerous on the western part of the Republic. The language universally spoken is Spanish, as the Spanish was the race that stood for civilization in the southern hemisphere long before the North American influence became strong.

As is expected, where there are so many different nationalities, there are shops and bazaars which offer for sale the handiwork of each nation. Of great interest to us tourists were the bazaars where handcarved jade jewelry, handloomed rugs and blankets, and pottery of ancient Mayan design were for sale and barter at incredibly low prices. Our "Shopping Instincts" were greatly aroused and tempted when we saw the famous oriental perfumes, the handworked jewelry, the handwoven cloths, and the many other articles of interest which were being displayed in the quaint shops of cosmopolitan Panama City and Colon. If it was not that we were still a long way from home and therefore could not spend too much of our money, and if we did not have to go through the Customs Office and account for every article purchased, all of us would have gone on a delightful "spending spree," which we would have enjoyed immensely.

Panama — Central Avenue

In the course of our land tour we learned that the Republic of Panama, divided by the narrow Canal Zone strip, is one of the least known of the nations on the Western Hemisphere, and yet every school child knows about Panama Canal.

Panama the republic is one of the infants of the New World, both in area and age, yet its history dates back to the time of the earliest European explorers of America. Records show that Columbus cruised in Panamanian bays on his fourth voyage in search of a short cut from Europe to China. Balboa crossed this narrow neck of land to discover the Pacific Ocean. It was interesting to us to learn that Panama's real advancement dates from 1903, at which

time the country changed from a department of Colombia to an independent state. In 1902 the United States offered to pay the government of Colombia \$10,000,000 in gold for concessions which would make possible the building of a canal across Panama and provided for an annuity of \$250,000 beginning nine days after the ratification of the agreement. It further provided that the territory comprising the Canal Zone should be neutral and under the jurisdiction of both countries. The Colombian Senate, however, voted against the acceptance of the treaty, and as a result on November 4, 1903, Panama revolted, declaring itself an independent republic. The new republic was formally recognized by us on November 13, 1903.

Panama, we noted, was shaped like a crawling caterpillar, with its head touching Costa Rica on the north, and its tail reaching southward to the forested mountains of Colombia, and being equal in area to our state of Maine. Panama City is on the Pacific side of the canal, and the bay there, with its quiet deep blue waters, is still a fisherman's paradise, for "Panama" in the native Indian tongue means "abundant fish."

The principal cities of the Republic are Colon, at the Caribbean end of the Canal, and Panama, the capital and chief port, at the Panama end. The old City of Panama, founded in 1519 was the first European town established on the mainland of America. In 1671 this city was destroyed by Morgan, that terror-inspiring buccaneer, however it was rebuilt in 1673 on a site about five miles west of the original city. As we visited the ruins of this city sacked by Morgan, we felt a strange sensation—it seemed so impossible—here were the remains of buildings built and destroyed in the seventeenth century, and we in the twentieth century were standing amongst them and gazing at them! Impossible indeed but nevertheless real!

The new Panama is rather small, but very pretty and in the Spanish manner, with dazzling white balconied houses and sunny courtyards. The narrow streets are like the pages of an old romance, full of adventure and quaint happenings and hinting of by-gone splendor.

Old Panama — The ruined Cathedral

The natives in the hinterland of the little known Panama Republic, live a life of leisure. Why hustle when the luxuriant leaves of the banana tree provide a roof for a hut, and the fruit of the same tree is a source of food supply? In a world full of tropic beauty and life, in huts so primitive and quaint, there the natives find complete contentment and happiness, which can never be marred by the continuous changes of time and mankind.

The Cathedral, ruins of which you see above, was built in 1761, although we were informed that the first church built in the city was that of Santo Domingo. This was burned to the ground in 1736, and the ruins still stand today. Unforgettable to all of us is the altar we saw in the church of San Jose. This altar, as you see it in the picture below, is made of pure gold. It was mid-afternoon when we saw it; through the stained glass windows of the church the sun threw its bright rays upon the altar—the brilliance of the gold combined with the various coloring from the windows presented a beauty so great that even an artist would find it difficult to copy. We were told that this altar was originally in the Cathedral (referred to above) at old Pa-

nama, but through some fate of the gods had been spared destruction at the hands of Morgan.

This altar in the church of San Jose is made of pure gold.

A rather unusual and thrilling event for all of us was the exploring on foot of this old city of Panama. The roads were very narrow and through jungle-like growth. Here we passed along the very Gold Road where the treasure of Peru was once carried on mule-back to the ships bound for Spain—and the road where the audacious Drake attacked

Panama — Canal Zone — A Native Hut

the mule-train unsuccessfully. Silence reigns in the deserted streets of this old city, the buildings are a tangle of briar and vine. Once a bustling port, full of brave and desperate men now it is merely a city of memories, a weird place whose loneliness haunts the visitor for many a day. And against this ancient background—with the jungle encroaching on the crumbled work of man—the great PANAMA CANAL leaves an even deeper impression—an engineering feat of such gigantic proportions that it baffles the imagination.

The Panama Canal is this year celebrating the 25th birthday of its opening to commercial traffic—an event that not only brought continents closer together but South American countries as well, for before this east and west coasts had little access to each other.

When Columbus crossed the Atlantic, his chief object was to find a western passage from Europe to Cathay. He was, of course, laughed at; all great leaders were in those days. But after Columbus and several other explorers became convinced that the American continent was continuous and formed a barrier to their ambitions, the question of cutting a canal through this barrier was raised as far back as 1550. The Spanish government opposed the project, and for over two centuries nothing constructive was accomplished. The first attempt to construct the Canal was

commenced on January 20, 1882, by a French company with DeLesseps, of Suez Canal fame, as the constructing engineer, which attempt, however, was unsuccessful. Work was continued intermittently until June 28, 1902, when the United States Government purchased its rights and properties from this company. Work under the control of the United States Government was commenced on June 28, 1902, and was carried to a successful conclusion and the Canal placed in operation some eleven years later.

Panama Canal — Gatun Locks

The Canal has a length of 50 miles; the bottom of the channel is from 300 to 1,000 feet in width, with a minimum depth of 40 feet. There are 12 locks—length 1,000 feet; width 110 feet. Each leaf of the gates of the giant locks at Gatun is 70 feet high by 65 feet in width and 7 feet thick. It takes a vessel from 7 to 12 hours to pass through the Canal. It has greatly shortened the route to the world's most important trade centers, i.e. the distance saved between San Francisco and Liverpool is 5,465 miles; from New York to Yokohama 2,947 miles; New York to San Francisco 7,873 miles.

The total cost of the Canal was about \$400,000,000, twenty millions of which went towards the combatting of disease and pestilence. The greatest difficulties overcome by the United States were malaria and yellow fever. The work was carried on under terrific heat and its progress interrupted by landslides and floods. There is a waterway stairway of great locks by which ships climb up one side of the mountain divide, in the central section—and down the other. Even with these locks, it was necessary to make cuts in places more than 300 feet deep. Mountains were blasted away with dynamite charges of from 100 to 40,000 pounds. More than 1,000,000 blasting cartridges were exploded annually. Even the jungle rocked under this formidable bombardment of advancing civilization. Mountain peaks disappeared, other heights arose, wild jungles, fever-breeding swamps and valleys vanished and submerged land was reclaimed; rivers were turned into huge lakes, pestilence raged, countless men died and lo—there flashed across the Isthmus of Panama a gigantic man-made waterway—the eighth wonder of the world—a canal which revolutionized the world of navigation and international commerce.

Pages and pages could yet be written about the wonders of Panama and the Panama Canal, but as time marches on we, too, had to bid it farewell. So with the fondest of memories we again set sail for our next port-of-call Kingston, Jamaica, the land of flowers and sunshine, and mellow silvery moonlight. (To be continued)

ATTENTION SECRETARIES AND TREASURERS!

About the time you receive this edition, we shall have on hand the entry books for the office of Branch secretary and treasurer. The headquarters has often been asked if there are such books available at the office and seeing the necessity for such books, we ordered them for your convenience. They sell for the nominal cost of \$2.50 per book or the set for \$4.50. The text is in Slovenian and English.

Please order them at once, because the sooner you get them, the better you'll get along in your office. Remit the amount with the order or include it in the monthly remittance. Happy New Year to everyone!

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC NOVEMBER 1939

St.	Podružnica	DOHODKI:				Skupaj	Število članic	
		Mesečnina		Prist.	Razno		Redni	Mlad.
		Redni	Mladinski					
1	Sheboygan, Wis.....	\$ 37.00	\$ —	\$ —	\$.10	\$ 37.10	148	
2	Chicago, Ill.....	35.50	—	—	.25	35.75	142	
3	Pueblo, Colo.....	63.75	—	—	—	63.75	238	
4	Oregon City, Ore.....	9.25	—	—	.10	9.35	38	
5	Indianapolis, Ind.....	35.25	—	.75	—	36.00	141	
6	Barberton, O.....	49.25	—	—	.55	49.80	197	
7	Forest City, Pa.....	40.00	—	.75	.20	40.95	161	
8	Steelton, Pa.....	21.00	—	—	—	21.00	83	
9	Detroit, Mich.....	20.50	—	.75	.35	21.60	82	
10	Cleveland (Collinwood), O.....	143.00	—	—	1.05	144.05	569	
12	Milwaukee, Wis.....	70.90	.15	.75	.45	72.25	285	1
13	San Francisco, Cal.....	39.00	—	—	—	39.00	161	
14	Cleveland (Nottingham), O.....	100.00	3.75	.75	.60	105.10	411	25
15	Cleveland (Newburgh), O.....	92.75	.60	—	—	93.35	372	4
16	South Chicago, Ill.....	48.66	—	—	—	48.66	190	
17	West Allis, Wis.....	41.25	—	—	—	41.25	169	
18	Cleveland, O.....	25.75	—	—	—	25.75	103	
19	Eveleth, Minn.....	27.00	—	—	.20	27.20	110	
20	Joliet, Ill.....	95.50	.30	—	1.10	96.90	386	2
21	Cleveland, O.....	32.50	—	—	—	32.50	131	
22	Bradley, Ill.....	6.75	—	—	—	6.75	27	
23	Ely, Minn.....	—	—	—	—	—	303	
24	La Salle, Ill.....	36.00	—	—	.55	36.55	147	
25	Cleveland, O.....	256.40	—	1.50	.60	258.50	1,026	
26	Pittsburgh, Pa.....	36.25	—	1.50	.10	37.85	142	
27	North Braddock, Pa.....	23.50	—	—	.25	23.75	94	
28	Calumet, Mich.....	28.25	—	—	—	28.25	113	
29	*Browndale, Pa.....	7.50	—	.75	—	8.25	31	
30	Aurora, Ill.....	9.25	—	—	.10	9.35	38	
31	Gilbert, Minn.....	26.00	—	—	.10	26.10	104	
32	Euclid, O.....	30.70	.30	—	—	31.00	194	2
33	New Duluth, Minn.....	18.00	—	—	.10	18.10	72	
34	Soudan, Minn.....	10.00	—	—	.30	10.30	42	
35	Aurora, Minn.....	22.00	—	.75	.40	23.15	92	
36	McKinley, Minn.....	6.75	—	—	.10	6.85	28	
37	Greaney, Minn.....	11.50	—	—	.30	11.80	49	
38	Chisholm, Minn.....	64.00	—	.75	.40	65.15	259	
39	Biwabik, Minn.....	13.50	—	—	.10	13.60	55	
40	Lorain, Ohio.....	38.50	1.20	—	.80	40.50	155	8
41	Cleveland (Collinwood), O.....	82.10	—	—	—	82.10	328	
42	Maple Heights, O.....	9.75	—	—	—	9.75	39	
43	Milwaukee, Wis.....	22.75	—	—	—	22.75	91	
45	Portland, Ore.....	15.25	—	—	.20	15.45	63	
46	St. Louis, Mo.....	8.25	—	—	—	8.25	33	
47	Garfield Heights, O.....	36.75	—	—	.50	37.25	136	
48	Buhl, Minn.....	5.00	—	—	—	5.00	20	
49	Euclid (Noble), O.....	29.64	—	—	.20	29.84	110	
50	Cleveland, O.....	39.25	.15	—	—	39.40	157	1
51	Kenmore, Ohio.....	5.50	—	—	—	5.50	22	
52	Kitzville, Minn.....	12.25	—	—	—	12.25	49	
53	Cleveland (Brooklyn), O.....	11.50	—	—	—	11.50	46	
54	Warren, O.....	15.25	—	—	—	15.25	61	
55	Girard, O.....	13.75	.30	—	—	14.05	53	2
56	Hibbing, Minn.....	40.75	—	—	—	40.75	156	
57	Niles, O.....	12.90	.15	—	—	13.05	50	1
59	Burgettstown, Pa.....	6.50	—	—	—	6.50	26	
61	Braddock, Pa.....	2.75	—	—	—	2.75	48	
62	Conneaut, O.....	6.25	—	—	.10	6.35	25	
63	Denver, Colo.....	14.75	—	—	.40	15.15	59	
64	Kansas City, Kas.....	13.75	—	.75	—	14.50	55	
65	Virginia, Minn.....	21.25	—	—	—	21.25	84	
66	Canon City, Colo.....	12.25	—	—	—	12.25	49	
67	Bessemer, Pa.....	15.25	—	—	.10	15.35	56	
68	Fairport Harbor, O.....	5.75	—	—	—	5.75	23	
70	West Aliquippa, Pa.....	5.50	—	—	.20	5.70	24	
71	Strabane, Pa.....	11.00	—	—	.20	11.20	44	
72	Pullman, Ill.....	13.50	—	—	.30	13.80	54	
73	Warrensville, O.....	14.50	—	—	—	14.50	46	
74	Ambridge, Pa.....	16.75	—	—	.10	16.85	54	
77	N. S. Pittsburgh, Pa.....	16.50	—	.75	.25	17.50	66	
78	Leadville, Colo.....	15.50	—	—	.30	15.80	60	
79	Enumclaw, Wash.....	5.50	—	—	.50	6.00	22	
80	Moon Run, Pa.....	8.75	—	—	—	8.75	35	
81	Keewatin, Minn.....	21.00	—	—	—	21.00	79	
83	Crosby, Minn.....	4.50	—	—	—	4.50	18	
84	New York, N. Y.....	14.50	—	1.50	.30	16.30	54	
85	De Pue, Ill.....	9.50	—	—	.10	9.60	38	
86	Nashwauk, Minn.....	3.10	—	—	.10	3.20	13	

DOHODKI:		Mesečnina				Število članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Prist.	Razno	Skupaj	Redni Mlad.
87	Pueblo, Colo.....	14.75	—	—	.70	15.45	59
88	Johnstown, Pa.....	30.50	.15	.75	1.60	33.00	122
89	Oglesby, Ill.....	16.25	—	—	.20	16.45	65
90	Bridgeville, Pa.....	29.00	—	—	.80	29.80	103
91	Verona, Pa.....	15.00	—	—	—	15.00	60
92	Crested Butte, Colo.....	3.75	—	—	—	3.75	15
93	Brooklyn, N. Y.....	10.00	—	—	—	10.00	40
94	Canton, O.....	9.75	—	—	—	9.75	38
95	South Chicago, Ill.....	15.20	—	2.25	.25	17.70	68
96	Universal, Pa.....	10.50	—	—	.40	10.90	42
Skupaj.....		\$2,466.60	\$7.05	\$15.00	\$16.95	\$2,485.60	10,146
Obresti od Federal Farm Mortgage bondov (3% 1944-49 \$5,000).....						75.00	
Vrnjena svota za zavarovalnino proti ognju						2.92	
Skupni dohodki v novembru						\$2,563.52	

* Asesment za oktober

IZDATKI:

Za umrlo Vera Zajec, por. št. 16 (roj. 6. okt. 1891, pristopila 16. jun. 1932 umrla 23. okt. 1939)	\$ 100.00
Za umrlo Dorothy Jovanovic, por. št. 17 (roj. 5. feb. 1899, pristopila 14. feb. 1932, umrla 3. nov. 1939)	100.00
Za umrlo Jenny Recelj, por. št. 17 (roj. 23. marca 1884, pristopila 12. jun. 1932, umrla 21. okt. 1939)	100.00
Za umrlo Mary Setina, por. št. 24 (roj. 21. marca 1877, pristopila 17. okt. 1928, umrla 18. okt., 1939)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje novembrsko Zarjo	597.58
Pošta in raznašanje avgustove Zarje v Clevelandu	45.00
Avsec Brothers, za tiskanje uradnih kovert z znamki	35.75
Stroški gl. predsednice v septembru in oktobru 1939 za telefonske klice, brzajave, znamke in poštino	12.90
Zavarovalnina proti ognju za pohišstvo gl. uradu	13.80
Remington Rand Inc., za popravilo stroja za Mrs. Frances Kurre	3.66
Office Supply & Printing Co., za železno omarico gl. predsednici	7.80
Gruhle & Fessler, za legalno delo in rekordiranje premenitev gl. urada na Will County Court House	16.75
Department of Insurance, za rekordiranje pravil SZZ	10.00
Ameriška Domovina, za pisalni papir urednici	4.25
Za novi pisalni stroj urednici	113.06
Joliet Office Supply Co., "Press Board Guides," pisemsko vago, file folders, karbon papir za gl. urad	7.83
Dnevnic in vozne stroške direktoric na izvanredno sejo	49.60
Najemnina za uradniške sobe, tajnici in predsednici	20.00
Uradne plače za mesec november: glavna predsednica, glavna tajnica in urednica	350.00

Skupaj.....	\$1,687.98
Ostalo v blagajni 31. oktobra 1939	\$93,344.15
Dohoki v novembru 1939	2,563.52

Skupaj	\$95,907.67
Izdatki v novembru 1939	1,687.98

Preostanek v blagajni 30. novembra 1939	\$94,219.69
---	-------------

IZID MLADINSKE KAMPANJE DO KONCA NOVEMBRA

Uspešne podružnice:			
Št. 14, Nottingham, Ohio	24	novih	
Št. 40, Lorain, Ohio	8	"	

Uspešne posamezne agitatorke:			
Frances Rupert (14)	15	"	
Frances Medved (14)	9	"	
Albina Jancar (40)	8	"	

Uspešne odbornice podružnic:			
Frances Rupert (14)	15	"	
Frances Medved (14)	9	"	

Uspešne glavne odbornice:			
Frances Rupert (14)	15	"	
Albina Jancar (40)	8	"	
Josephine Erjavec (20)	1	"	
Albina Novak (25)	1	"	

NOVE MLADINSKE ČLANICE V NOVEMBRU

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
14	Dragolich Eleanor	Frances Rupert
14	Dragolich Sylvia	"
14	Drugovich Mildred	"
14	Godes Marion	"
14	Golic Mildred Anna	"
14	Gorse Mary	"
14	Jadrich Lillian	"
14	Jevec Elsie	"
14	Kastelic Mary Lee	"
14	Krizman Leona	"
14	Lenarcic Marion	"
14	Miklic Rose Helen	"
14	Stakich Catherine	"

14	Ulle Lillian	Frances Rupert
14	Stakich Jane	"
14	Troha Elizabeth	Frances Medved
14	Troha Mary	"
14	Zeke Dorothy	Frances Medved
14	Zeke Elsie	"
20	Fedo Dorothy Marie	Josephine Erjavec
55	Umeck Beatrice	Anna Umeck
88	Klucvsek Frances	Frances Klucvsek

NOVE ČLANICE V NOVEMBRU 1939

5	Brisnik Mary	Emily Mervar
7	Cerar Mary	Anna Kameen
9	Golob Aloysia	Anna Potochnik
9	Kovach Mary	Vivian Intihar
12	Mesarich Mary	Mary Schimenz
14	Konjar Mary	Frances Rupert
25	Hrastar Elsie	Mary Hrastar
29	Znidarsic Mary	Mary Pristavec
46	Gabrian Theresa	Theresa Lucas
46	Lucas Rose Frances	"
50	Molnar Anne	Betty Gartroza
50	Adamic Mary	Frances Kurre
50	Arko Emily	"
50	Arko Stephany	"
50	Lasko Genevieve	"
64	Svetlecic Katarina	Agnes Zakrajsek
65	Perslin Angela	Angela Schneller
84	Medved Mary	Fanny Gossar
84	Kleinlercher Maria	Feni Holeshek
88	Sustersic Johanna	Frances Klucvsek
95	Kolavo Cecelia	Mary Markezich
95	Kristovic Mandy	"
95	Yurkovich Mary	"

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

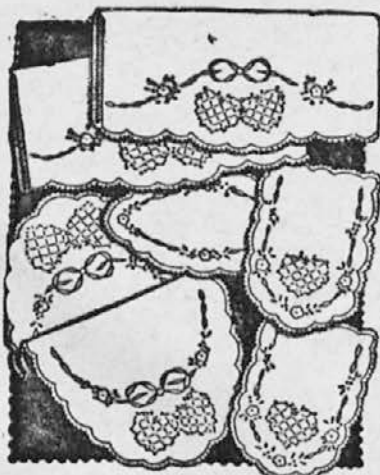
EMBROIDERY IN MINIATURE

A complete layette for Baby can be made from the variety of designs in this new collection. Applique bibs of frisky baby animals, adorable sheet and pillow slip set, carriage robe, a stuffed toy or two—why he'll be the best-outfitted baby in town. For dress-up occasions there's a darling bib collar design—and here and there all over the collection are wisps of microscopic embroidery for dresses, slips, Gertrudes, sacques and yokes as well as scallops for hems.

Welcome that new arrival with this dainty layette. It comes as C8611, in NUMO hot iron transfers that can be stamped several times.

Order by number, or tear out illustration and send with 25 cents coin or stamps.

FOR BEDROOM LOVELINESS

Dainty hearts and flowers add a poetic note to this bedroom ensemble. Use simple embroidery to make the set, or applique the hearts to contrast or harmonize with your color scheme. Number C8735, is a NUMO hot iron transfer of matching motifs for pillow

slips, scarfs and vanity set. Possibly you will find other designs to suit new linens you are needing—your transfer can be stamped several times, you know. Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

FOR QUILT MAKERS

An old, but ever popular quilt pattern is this—the Goose Chase. Economical since it uses such small pieces and attractive in its simplicity of design, you'll like piecing this quilt. The blocks are 24 inches square—made in quarters—and of course, set all-over for continuation of the "geese" strips. C453 brings accurate cutting guide, estimated yardage, color suggestions and directions. Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is cents (coin or stamps) for

Pattern No.

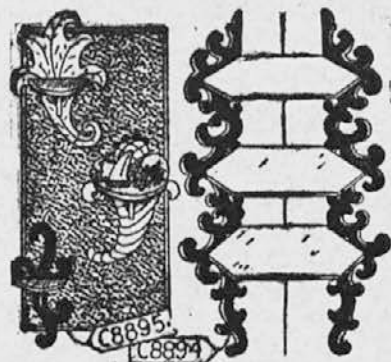
Name

Address

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

ATTRACTIVE SHELVES

Corner what-nots and small wall shelves add a distinctive touch to any room. In these two patterns you will find clever shelves for many uses. Best of all you can make them yourself. Cut them from plywood or thin board with jig, coping or keyhole saw, then assemble and paint according to directions. The corner shelf is C8894, 21 inches tall. The three 8-inch wall shelves all come on C8895. Order by number; each pattern is 10c. Send stamps or coin.

GAY MEXICAN CUTOUTS

You've Mexican motifs on tea towels, dishes, curtains, etc.—here are two figures to be cut from plywood or wall board with your favorite saw, painted and used as lawn or garden decorations. C8925, is the 21-inch senorita with her bowl of fruit. The little senor, resting so peacefully on his journey is C8921, 14 inches tall. Each or both will add a bright bit of color to the outdoors. Order by number; each pattern is 10c. Send stamps or coin.

BOOK REVIEW

STARK SUMMER—James Robert Peery

A first novel of extraordinary emotional and dramatic range. It relates five eventful months in the lives of the Calhouns in a Southern town, a family who for generations had found it impossible to adopt the current modes of behavior.

WHO KILLED AUNT MAGGIE?

—Medora Field

Aunt Maggie crashed a house party and somebody murdered her. The party was marooned, with a murderer in its midst, and all sorts of disturbing things began to happen. Finally the police arrived. Then came a second murder. But Sally Stuart had to fall downstairs to solve the mystery.

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži, odkar sem zava-
rovana jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 119.80% solvent-
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, gl. tajnik
351-353 North Chicago Street
Joliet, Illinois

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

—REPORTERS, PLEASE READ!—

Please consider the following in submitting reports
to the Dawn:

- 1.—If possible typewrite material, using doublespacer.
If written, please use ink.
- 2.—Reports must be signed by author, otherwise they
will not be published. You may use a nickname but the
editor must have your correct name which will be withheld
if you so desire.
- 3.—All copy must be at our office by the 12th of the
month. Any copy received after the deadline will be
disregarded.

Izvrstno postrežbo in zmerne cene
se vedno dobi pri

ANTON TANKO

GROCERIJA in MESNICA

6128 Glass Avenue

Cleveland, Ohio

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Avenue Tel. HENDERSON 3113
LICENZIRAN POGREBNI ZAVOD
Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Avtomobile za vse prilike

Telephone KENmore 2686 15802-4 Waterloo Road

LUDWIG RADDELL

GROCERIES AND MEATS

CLEVELAND, OHIO.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD.
4:30—6:00 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 37 let že obratuje naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja. prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HENDERSON 2088

Podružnica 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KENmore 1235

Pogrebni zavod 1053 E. 62nd St. Cleveland, Ohio.
Tel.: HENDERSON 2088